

Συνέντευξη

Θανάσης Αγαπητός

Ανταρσία στη φτώχεια
και την εγκατάλειψη

> σελ. 11

Αντιπλημμυρικά
έργα για την
κοινωνία και όχι
για τα κέρδη

> σελ. 12-13

Θεσσαλία: Μόνος
ο λαός, μάχεται
κόντρα στην
καταστροφή

> σελ. 15, 17

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 23 - ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

ΕΤΟΣ 33° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.634

Το μέλλον μας δεν είναι η σύγχρονη σκλαβιά

Δουλειά μέχρι θανάτου

Σοκαριστική είναι η αύξηση των θανάτων εν ώρα εργασίας εντός του 2023. Ανατριχίλα προκαλεί η σκέψη για τις επιπτώσεις από τη μεγάλη επέκταση του χρόνου εργασίας μέσω του νόμου Γεωργιάδη. Μέχρι τις πρώτες ημέρες του φετινού Σεπτεμβρίου, 135 εργαζόμενοι είχαν σκοτωθεί, ενώ 229 τραυματιστεί σοβαρά, σύμφωνα με καταγραφή της ΟΣΕΤΕΕ. Το 2022, που ήταν επίσης μια χρονιά αυξημένων θανάτων εργαζομένων, έπεσαν νεκροί 104. Δεν πρόκειται για «εργατικά ατυχήματα», αλλά για εργοδοτικά εγκλήματα. Η αντιμετώπιση του εργατικού κινήματος είναι ζωτικής σημασίας πλέον.

Εκλογές

Απέτυχε η κυβέρνηση να περάσει το αντεργατικό-έκτρωμα Γεωργιάδη χωρίς αντιδράσεις. Απεργία και μαζική συμμετοχή στις διαδηλώσεις, παρά τις καταδίκες και την απουσία ΓΣΕΕ.

Κυβέρνηση, κεφάλαιο και ΕΕ διαμορφώνουν ένα εφιαλτικό εργασιακό καθεστώς. Επιχειρούν να γυρίσουν την εργατική τάξη δεκαετίες πίσω, λεηλατώντας δικαιώματα και κατακτήσεις. Μεγάλη χαμένη η νεολαία, που μπαίνει στη δουλειά με απαράδεκτους όρους εργασίας. Η συμμετοχή νέων εργαζομένων στην απεργία και ιδιαίτερα στη διαδήλωση των πρωτοβάθμιων σωματείων, που θέτουν επιτακτικά το ζήτημα της ταξικής ανασυγκρότησης και εργατικής αντεπίθεσης, αποτελεί ελπιδοφόρο μήνυμα. >>> σελ. 2, 5, 7, 10

Ανάλυση των Γιώργου Παυλόπουλου, Μπάμπη Συριόπουλου

Ο «νέος ΣΥΡΙΖΑ» και το σύστημα

Χρήσιμο για τους «πάνω» ένα κόμμα χωρίς αριστερές αναφορές. Μακρά η πορεία προς το αρχηγικό κόμμα, με θιασώτη τον Α. Τσίπρα. Απουσία αριστερής πολιτικής από όλες τις πλευρές. Μεταπολιτική, διεθνής τάση. >>> σελ. 8-9

Με τις κινήσεις της Αριστεράς της ανατροπής

Κεντρική πολιτική μάχη στις 8/10. Καταδίκη της αστικής πολιτικής, ψήφος στις δυνάμεις που αγωνίζονται για τα λαϊκά συμφέροντα, το κίνημα και μια ανατρεπτική Αριστερά. >>> σελ. 3, 19, 20-21

editorial

Ολοκληρωτικός
ταξικός πόλεμος

Ο εργοδοτικός νόμος Γεωργιάδη-Μητσοτάκη φέρνει στην επιφάνεια το κρυμμένο μυστικό της εκμετάλλευσης του εργάτη, την ανάγκη του κεφαλαίου να αποσπά ολοένα και περισσότερη υπεραξία, χρησιμοποιώντας και την απάνθρωπη επέκταση του χρόνου εργασίας. Ο εργαζόμενος πια για να μπορεί να ζει, πρέπει να δουλεύει έως και 78 ώρες την εβδομάδα. Όταν όλα ακριβαίνουν, η εργατική δύναμη και η ανθρώπινη ζωή φθηναίνουν δραματικά.

Η συμπίεση των εργατικών δικαιωμάτων φτάνει σε ένα ιστορικό όριο. Γι' αυτό η αστική τάξη πρέπει να πάρει τα μέτρα της απέναντι σε κάθε σημερινή ή μελλοντική αντίσταση της εργατικής τάξης. Εξαπολύει έναν ολοκληρωτικό ταξικό πόλεμο, ο οποίος είναι ουσιαστικά μονομερής, καθώς το στρατόπεδο της εργασίας δεν έχει συγκροτηθεί, με τις τάξεις υποταγής να κυριαρχούν. Η κυβέρνηση νομοθετεί ό,τι θέλει το κεφάλαιο, η ΕΕ ορίζει ανάλογα, τα δικαστήρια βγάζουν τις απεργίες παράνομες, η ΓΣΕΕ κάνει απεργοσπασία, οι υπουργοί κάνουν αντεργατική και αντικομμουνιστική κατήχηση χτυπώντας τις ιδέες της απελευθέρωσης.

Ο υπουργός Εργοδοσίας Α. Γεωργιάδης διαφημίζει πόσο φιλεργατικός είναι ο καπιταλισμός. Ναι, είναι τόσο όσο οι κτηνοτροφικές εταιρείες είναι φιλόζωες, όταν ταΐζουν τα ζώα που έχουν για εκμετάλλευση ή για σφαγή! Ας μην χαίρεται ο χονδρέμπορας ακροδεξιών ιδεών Γεωργιάδης. Αν η απεργία δεν είχε χθες τη συμμετοχή που έπρεπε να έχει, δεν είναι γιατί οι εργαζόμενοι πείστηκαν από τα λεγόμενά του ή γιατί θεωρούν θετικό το νομοσχέδιο. Άλλα πράγματα, πολύ πιο σκληρά, έπαιξαν ρόλο: Ο εργοδοτικός δεσποτισμός, η φτώχεια και το μικρό μεροκάματο, ο τρόμος της ανεργίας.

Το πρόβλημα για τον κ. Γεωργιάδη και τους ομοίους του είναι πως όλα αυτά που σήμερα κρατούν τους εργαζόμενους έξω από το κίνημα, μπορούν να γίνουν ρυάκια ανατροπής όταν αυτό ανασυγκροτηθεί και αντεπιτεθεί.

Μαριάννα Τζιαντζή

Αυτό που δεν εικονογραφείται, δεν αποτυπώνεται στις στατιστικές ή τις δημοσκοπήσεις είναι η βοή της Ιστορίας. Αυτό που συντελείται στις συνειδήσεις των ανθρώπων: από τη μια η παθητικότητα, ο συμβιβασμός, και από την άλλη οι συλλογικές αντιστάσεις, που αργά ή γρήγορα θα επεκταθούν.

Να εικονογραφήσουμε
την ελπίδα

Χωρίς εικόνα δεν υπάρχει γεγονός. Άλλο ν' ακούς ότι εκατοντάδες χιλιάδες ζώα πνίγηκαν στη Θεσσαλία κι άλλο να βλέπεις στην οθόνη σου τα κουφάρια τους. Άλλο ν' ακούς για καταστροφικές πυρκαγιές κι άλλο να βλέπεις τη μαυρισμένη γη στον χάρτη ή να βλέπεις τις φλόγες «λάιβ» στο γυαλί. Η πρώτη πολυσυζητημένη εικόνα του φεινού καλοκαιριού ήταν εκείνη του υδρόβιου σερβιτόρου στη Ρόδο. («Είναι κοντός», δικαιολογήθηκε ο ιδιοκτήτης του beach bar, «γι' αυτό το νερό τού έφτανε μέχρι τους ώμους»). Πολλοί μίλησαν για εκμετάλλευση, για προσβολή της προσωπικότητας και της ανθρώπινης εργασίας. Όμως πολλοί, άνεργοι ή κακοπληρωμένοι νέοι, ίσως ευχίθηκαν να βρίσκονταν οι ίδιοι στη θέση του τυχερού σερβιτόρου και να εισπράττουν τα τυχερά του. Μέχρι που ήρθαν οι πυρκαγιές στη Ρόδο και στάχτες απλώθηκαν πάνω στον δίσκο με τις μπίρες και τα κλαμπ σάντουιτς.

Το φονικό ναυάγιο στην Πύλο δεν συνοδεύτηκε από εικόνες. Κλεισμένοι στο αμπάρι εκατοντάδες άνθρωποι, ανάμεσά τους και γυναικόπαιδα, πέρασαν από την ύπαρξη στην ανυπαρξία. Το ίδιο συνέβη με τους πρόσφυγες που απανθρακώθηκαν στο δάσος της Δαδιάς. Η αγωνία τους, οι στερνές στιγμές τους, δεν ήρθαν στο φως.

Μια παρέμβαση. Όταν πρωτοπροβλήθηκε η ταινία του Σπίλιμπεργκ *Η λίστα του Σίντλερ*, ο εγγονός μιας γυναίκας που επέζησε από το Άουσβιτς είπε ότι η εξόντωση εκατοντάδων χιλιάδων κρατούμενων στους θαλάμους αερίων δεν εικονογραφείται, δεν μπορεί να αναπαρασταθεί με κινηματογραφικά μέσα. Μια τέτοια σκηνή υπήρχε στην ταινία, όμως στην πραγματικότητα τις εικόνες αυτές δεν τις είδε ποτέ κανείς: εδώ ανοίγει μια μαύρη τρύπα και μόνο με τη φαντασία μπορούμε να αναλογιστούμε εκείνους τους μαρτυρικούς θανάτους.

Όπως μπορούμε να φανταστούμε τον

Το απελευθερωτικό
σχέδιο και
πρόγραμμα, το
κομμουνιστικό ήθος,
πρέπει να είναι
ορατό ακόμα και μες
στη χωματερή
του καπιταλισμού

μαρτυρικό θάνατο του Αντώνη στη θάλασσα, στη δίνη των νερών που προκάλεσε η περιστρεφόμενη προπέλα. Όμως είδαμε τις στιγμές πριν από τον φόνο, το μοιραίο σπρώξιμο, ακούσαμε θραύσματα συνομιλιών των ενόχων και των συνενόχων. Είδαμε το φωτεινό χαμόγελο του Αντώνη, όμως ποτέ δεν θα δούμε τα πρόσωπα των άλλων, αδικοχημένων στη Δαδιά ή ανοιχτά της Πύλου.

Η ραγδαία φτωχοποίηση, η ακρίβεια, δεν χρειάζεται εικονογράφηση: εκατομμύρια άνθρωποι την ζουν καθημερινά. Πώς είναι δυνατόν, μες στο κατακαλόκαιρο, τον Αύγουστο, η τιμή της ντομάτας να παραμένει γύρω στα δύο ευρώ το κιλό; Και να την έλεγε ντομάτα, χαλάλι της Πορτοκαλιές, υποκόκκινες, με ξυλώδες κοτσάνι που διεισδύει στη σκληρή σάρκα τους. Κάποιοι έχουν τον έλεγχο όχι μόνο «των πιο κρυφών κυττάρων μας» αλλά και του χρώματος, της γεύσης, του αρώματος του πιο λαϊκού (και κάποτε φτηνού) καλοκαιρινού εδέσματος, της ταπεινής ντομάτας. Αυτή η λεπλασία δεν εικονογραφείται.

Όπως δεν εικονογραφείται ο νέος νόμος για τα εργασιακά, το απαύγασμα του νεοφιλευθερισμού. Κατά συρροήν δολοφόνος του μέλλοντος η κυβέρνηση, αφού οι 13 ώρες ημερήσιας εργασίας εγγυώνται τον θά-

νατο από καρκίνο και άλλες επαγγελματικές ασθένειες πολλών υπερ-απασχολούμενων. (Και αυτό δεν το λένε οι προφητείες του γέροντα Παΐσιου, αλλά σοβαροί επιστήμονες.) Το επιτελικό κράτος εδώ και τώρα και στο κοντινό μέλλον δολοφονεί.

Υπερ-εικονογραφημένη η μονομαχία των δύο υποψηφίων για την προεδρία του ΣΥΡΙΖΑ, ποιος θα είναι ο «Survivor»; Οι βόστρυχοι της Έφης Αχτσιόγλου ή η εκτυφλωτικά λευκή οδοντοστοιχία του Κασσελάκη; Κι αυτό που δεν εικονογραφείται, δεν αποτυπώνεται στις στατιστικές ή τις δημοσκοπήσεις είναι η βοή της Ιστορίας, αυτό που συντελείται στις συνειδήσεις των ανθρώπων: από τη μια η παθητικότητα, ο συμβιβασμός με την πανάκριβη ξυλώδη ντομάτα και τους φρικτούς θανάτους και την αποδοχή του πολέμου και του φονικού κλοιού του ΝΑΤΟ στη χώρα μας. Από την άλλη οι συλλογικές αντιστάσεις που αργά ή γρήγορα θα επεκταθούν και στη λεγόμενη σιωπηλή πλειοψηφία.

Όστόσο, μπορούμε να αρχίσουμε να εικονογραφήσουμε την ελπίδα, να αναζητήσουμε και να συνθέσουμε τις αναρίθμητες μικρές ψιφίδες της. Να αναλογιστούμε ότι σε κάθε εκδήλωση κτηνωδίας και βαρβαρότητας (κυβερνητικής, εργοδοτικής αλλά και ατομικής) αντιστοιχούν αναρίθμητες εκφράσεις αλληλεγγύης, ανθρωπιάς, αγωνιστικότητας είτε σε προσωπικό είτε σε συλλογικό επίπεδο. Και μιλά για μια ελπίδα συγκεκριμένη ή που πρέπει και μπορεί να συγκεκριμενοποιηθεί. Αυτή δεν την αποτελούν μόνο τα πλήθη των διαδηλωτών ή των αλληλέγγυων ή τα ποσοστά στις κάλπες αλλά και η οργάνωση, το απελευθερωτικό σχέδιο, το πρόγραμμα, το διακριτό κομμουνιστικό ήθος που πρέπει να είναι εύληπτο και ορατό ακόμα και μες στη χωματερή του καπιταλισμού όπου ζούμε. Γιατί η ελπίδα μπορεί να γεννήσει την απελευθέρωση, ενώ ο φόβος γεννά την υποταγή, ακόμα και τον εκφασισμό.

Οδήθεν «τοπικός» χαρακτήρας των εκλογών σε δήμους και Περιφέρειες είναι ο μεταμφιεσμένος μανδύας της «κεντρικής» κρατικής πολιτικής, αλλά με μεγαλύτερους βαθμούς ασυδοσίας, διαπλοκής και απουσίας οποιασδήποτε μορφής λαϊκού ελέγχου. Εφαρμόζεται σε αυτές ένας ειδικός «πολλαπλασιαστής» των πιο εκφυλιστικών χαρακτηριστικών της «κεντρικής» πολιτικής ζωής και αντιπαράθεσης. Στις συνθήκες αυτές, η παρέμβαση της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς, έχει ξεχωριστή σημασία.

1. Παίρνουμε θέση καταδίκης της καταστροφικής πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ. Από τις πυρκαγιές ως τις πλημμύρες, από τα αντεργατικά νομοθετικά τερατουργήματα Γεωργιάδη έως τους «Μεγάλους Περιπάτους» χορηγίας εκατομμυρίων ευρώ στους εργολάβους, είναι σε εξέλιξη μια διαρκής εκστρατεία του κεφαλαίου –μέσω της κυβέρνησης και ενός «επιχειρηματικού κράτους»– στα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα.

2. Επιλέγουμε μια βαθύτερη ριζοσπαστική, αντισυστημική τοποθέτηση ενάντια στον καταστροφικό καπιταλισμό της εποχής μας και τις δραματικές επιπτώσεις που έχει σε ανθρώπους (ειδικά στην εργαζόμενη πλειονότητα πόλης και υπαίθρου) και στο περιβάλλον η αναγόρευση των καπιταλιστικών κερδών και της «αγοράς» σε βασικό «νόμο» της ζωής.

3. Στεκόμαστε απέναντι στην ανυπαρξία αντιπολίτευσης ή/και ανοιχτής συναίνεσης από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και της ποικιλώνυμης ακροδεξιάς. Μας προκαλούν αποστροφή τόσο οι από κοινού στηρίξεις ψηφοδελτίων σε δήμους/Περιφέρειες όσο και η ευκολία των «μεταγραφών» υποψηφίων, που μαρτυρούν μια ορισμένη αυτήτιση πολιτικής.

4. Αποκαλύπτουμε τον σύγχρονο «βλαχοδημαρχισμό», ο οποίος σε σχέση με την εποχή του «Μαυρογιαλούρου», έχει πίσω του προγράμματα ΕΣΠΑ, «Τρίτης», «Φιλόδημος» και άλλα. Έχει ανοιχτές και ευρωπαϊκής κοπής επιχειρηματικές διασυνδέσεις δημάρχων/περιφερειάρχων με επιχειρηματικά/εργολαβικά συμφέροντα και χρηματοδοτικούς μηχανισμούς της ΕΕ. Αλλά και πλήθος μηχανισμών εκμαυλισμού της λαϊκής συνείδησης, που κάνουν το παραδοσιακό ρουσφέτι να φαίνεται σχεδόν αθώο.

5. Αποκρούουμε τις σκόπιμες συσκοτίσεις ή/και «αριστερές» αυταπάτες για «τίμιους» ή και «αγωνιστές δημάρχους», που παραπέμπουν σε λογικές διαχείρισης και καθήλωσης της λαϊκής δράσης. Αναδεικνύουμε την ανάγκη του ενεργού αγωνιζόμενου πολίτη, με συλλογικό τρόπο, ενάντια σε δήμους και Περιφέρειες, που αποτελούν «αποκεντρωμένη» έκφραση του αστικού κράτους και της ΕΕ και ούτε κατά διάνοια μορφή λαϊκής αυτοδιοίκησης.

6. Παίρνουμε θέση κατά της καταβαράθρωσης μισθών και ημερομισθίων και των συντάξεων, καθώς και του πλήρους εκβαρβαρισμού των εργασιακών σχέσεων με την επέκταση (αντί για αποφασιστική μείωση!) των ωρών εργασίας, τη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, την κυρι-

Γιατί στηρίζουμε τις αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις

Τοπικές εκλογές

Παναγιώτης **Μαυροειδής**

► Καταδίκη των «βλαχοδημάρχων» των ΕΣΠΑ, της κυβέρνησης και του καταστροφικού καπιταλισμού

αρχία του εργοδοτικού δεσποτισμού.

7. Υποστηρίζουμε τις οριζόντιες δημόσιες πολιτικές σε ό,τι αφορά τις βασικές υποδομές (αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά έργα, ύδρευση, αποχετεύσεις, οδικό δίκτυο, συγκοινωνίες κ.λπ.) και λειτουργίες (παιδεία, υγεία, πολιτισμός, αθλητισμός και άλλα) δήμων και Περιφερειών, στη βάση κοινωνικών αναγκών, με ενιαίο σχεδιασμό, με ανατροπή ανοιχτών (ΣΔΙΤ) ή συγκαλυμμένων (δημόσια χρήματα που δίνονται σε εργολάβους) συμπράξεων με τα επιχειρηματικά συμφέροντα.

8. Παλεύουμε ενάντια στο μοντέλο της επιχειρηματικής πόλης, όπου πλατείες, παραλίες και πάρκα είναι Α.Ε. και οι κάτοικοί τους μετατρέπονται είτε σε καταναλωτές/πελάτες είτε σε «τουρίστες», την ίδια ώρα που τα νοίκια είναι «στον θεό», η ακρίβεια ροκανίζει το γλίτσο λαϊκό εισόδημα και η ομάδα ΔΙΑΣ και η ανοιχτή καταστολή γίνονται «κανονικότητα».

9. Αντιστεκόμαστε στη μπόχα του μισανθρωπισμού και ρατσισμού (και τελικά του

μίσους απέναντι στη φτωχολογιά) και το δηλητήριο των διαιρέσεων μεταξύ των καταπιεσμένων, με χαρακτηριστικές εκδηλώσεις ενάντια σε μετανάστες και πρόσφυγες. Όχι άλλες εκατόμβες πνιγμένων στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο, όχι άλλοι θάνατοι προσφύγων στον Έβρο από πυρκαγιές ή νάρκες, όχι άλλες ρατσιστικές δολοφονίες, όχι άλλες «εξαφανίσεις» εργατών γης και μεταναστών. Όχι άλλη σιωπή και συγκάλυψη!

10. Μαχόμαστε ενάντια στη ληστρική επέλαση της καπιταλιστικής «ανάπτυξης» σε βάρος του περιβάλλοντος. Τασσόμαστε ενάντια στις εξορύξεις στις ΑΟΖ, την καταστροφή των βουνών στο όνομα της «Πράσινης Μετάβασης», υποστηρίζοντας ένα άλλο ενεργειακό μοντέλο, όπου η (αποκλειστικά δημόσια) ενέργεια δεν θα παράγεται για να πωληθεί με κέρδος αλλά για να καλύψει (με ίση πρόσβαση και χωρίς σπατάλες) τις κοινωνικές ανάγκες.

11. Παίρνουμε θέση ενάντια στη συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο στην Ουκρανία στο πλευρό των φονιάδων του ΝΑΤΟ, υποστηρίζοντας την έξοδο από αυτόν και την ακύρωση των πολεμικών εξοπλισμών, που διογκώνονται απομυζώντας κοινωνικούς πόρους, δυστυχώς και με έμμεση συνηγορία της κοινοβουλευτικής Αριστεράς, στο όνομα του «Τουρκικού κινδύνου».

12. Στεκόμαστε απέναντι στους φασίστες και την ακροδεξιά, με επίγνωση ότι τα πανιά τους τα φουσκώνει η κυρίαρχη πολιτική, η εμπέδωση της λογικής «ο θάνατός σου, η ζωή μου», η εγγενής τάση του σύγχρονου καπιταλισμού προς την αντίδραση, αλλά και η αποδοχή της «εθνικής ρητορικής» από την επίσημη Αριστερά.

13. Υποστηρίζουμε την πολιτική ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια της Αριστεράς, απέναντι στα εκφυλιστικά φαινόμενα που είναι σε εξέλιξη στον ΣΥΡΙΖΑ. Στον χώρο αυτό, στην πορεία μιας διαρκούς αστικής συστημικής μετάλλαξης, απαξιώνονται δομικά φυσιογνωμικά στοιχεία κάθε έννοιας Αριστεράς.

Ισχυροποίηση μιας Αριστεράς ανεξάρτητης από την αστική πολιτική, τον ρεφορμισμό και τον εκφυλισμό τύπου ΣΥΡΙΖΑ

«Ακομπλεξάριστα» πλέον, προωθείται η αποδοχή του «επιχειρείν», του χυδαίου Αμερικανισμού/Ευρωπαϊσμού, της πολιτικής «εικόνας» και άδειου κελύφους ως «σύγχρονης Αριστεράς»!

14. Υποστηρίζουμε τα ψηφοδέλτια των αντικαπιταλιστικών κινήσεων σε δήμους και Περιφέρειες, ως ένα ακόμη πεδίο της ευρύτερης προσπάθειας και συσπείρωσης, αλλά και προγραμματική αναβάθμιση της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς, ισχυροποίηση της ανεξάρτητης από την αστική πολιτική και τα ρεφορμιστικά ρεύματα δράσης της, ανάπτυξη των δεσμών της με εργατικά και λαϊκά στρώματα και ριζοσπαστικές τάσεις της νεολαίας.

Από σπόντα

*** Οι εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ ένα πράγμα λένε: Αυτό το κόμμα δεν έχει δείξει τα όρια του * Όσοι νόμιζαν πως με το μνημόνιο έφτασε στα άκρα, προφανώς γελάστηκαν * Το ίδιο και με τον «διαβολικό» Τραμπ που έγινε αγγελικός * Από ό,τι φαίνεται, έχει πολύ δρόμο ακόμη αυτή η ιστορία * Και τώρα αρχίζουν «τα καλύτερα».

*** Βέβαια, πολλά από όσα συμβαίνουν είχαν προειπωθεί * Κάπου εκεί στο 2016, όταν ο Τσίπρας άρχισε να μιλάει για τον «νέο διπολισμό» * Αυτόν που θα αντικαθιστούσε τον δικοματισμό * Έμοιαζε να παίζει με τις λέξεις, όμως τότε κάποιος έλεγε πως θυμίζει «Ρεπουμπλικάνους» και «Δημοκρατικούς» * Μόνο που δεν ήξεραν πόσο δίκιο είχαν.

*** Βεβαίως, για ΣΥΡΙΖΑ μιλάμε, μην ξεχνιόμαστε * Μπορεί τώρα όλα να δείχνουν πως γίνεται χαμός, όμως έχει αποδειχθεί πως εκεί που «σφάζονται», τελικά τα βρίσκουν * Ενίοτε και με πολύ «θεατρικούς» τρόπους

* Οπότε μην περιμένετε κοσμογονικές εξελίξεις και τρομερές διασπάσεις * Είναι πολλά που τους ενώνουν. *** Άλλωστε, δεν βλέπετε πως «πηδάνε» από τον έναν υποψήφιο στον άλλον; * Δείγμα προφανώς της ποιότητας των πολιτικών σχέσεων που υπάρχουν εκεί στην Κουμουνδούρου * Ε, αν αλλάξεις τόσο εύκολα υποψήφιο, πόσο δύσκολο είναι να πας με έναν εκλεγμένο πρόεδρο; * «Piece of cake» που λένε και στο Μαιάμι.

*** Η ΝΔ κανονικά θα έπρεπε να χαίρεται με όσα συμβαίνουν στην αξιωματική αντιπολίτευση * Καθότι μάλλον της διασφαλίζουν μακροήμερη * Έλα όμως που έχει τα δικά της και τους εσωτερικούς πονοκεφάλους της * Καθότι θέλει να κάνει τις δουλειές του, τις διεθνείς, ο Μητσοτάκης και δεν τον αφήνει ο Σαμαράς.

*** Ο πρώην πρωθυπουργός κοιτάζει την ακροδεξιά που έχει πάρει τα πάνω της και καταλαβαίνει ότι ήρθε η ώρα να κάνει το δικό του παιχνίδι * Μπορεί να μην φαίνονται ακόμη τα δείγματα, όμως... ψήνονται * Μην έχετε καμία αμφιβολία γι' αυτό * Θέμα χρόνου είναι να φανεί.

Ελληνοτουρκικά

Γιώργος Παυλόπουλος

Μητσοτάκης και Ερντογάν ως «περιστερές» της ειρήνης...

► Τι κρύβει η στροφή και η διαλλακτικότητα Αθήνας και Άγκυρας

Τον τελευταίο μισό πενήντα αιώνα, δηλαδή μετά το πραξικόπημα της αμερικανοκίνητης χούντας κατά του Μακαρίου και την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, Ελλάδα και Τουρκία έχουν βρεθεί έξι φορές στο χείλος του πολέμου. Η πιο πρόσφατη από αυτές ήταν το 2020, όταν οι δύο στόλοι βγήκαν και πάλι στο Αιγαίο και έθεσαν σε κατάσταση ύψιστης ετοιμότητας τις ένοπλες δυνάμεις τους, απειλώντας ευθέως η μία την άλλη.

Αλλά και στο ενδιάμεσο διάστημα, ακόμη και σε περιόδους που χαρακτηρίζονταν από σχετική πολιτική και διπλωματική νηνεμία ή και προσπάθειες επαναπροσέγγισης, ο ακήρυχτος πόλεμος συνεχιζόταν, με καθημερινές «εμπλοκές» στον αέρα και με «κρυφτούλι» στη θάλασσα. Ενίοτε δε, οι εικονικές αυτές μάχες οδηγούσαν και σε απώλειες ανθρώπινων ζωών, με τα θύματα να βαφτίζονται ήρωες και από τις δύο πλευρές.

Σε αυτό το φόντο, αξίζει πράγματι να αναρωτηθεί κανείς τι μπορεί να αλλάξε στις διμερείς σχέσεις, τόσο γρήγορα και ριζικά, ώστε να επικρατήσει «φιλικό» κλίμα κατά τη συνάντηση που είχαν Μητσοτάκης και Ερντογάν την περασμένη Τετάρτη στη Νέα Υόρκη. Εκεί

όπου αμφότεροι φέρονται να κατέληξαν (όπως έχει συμβεί και άλλες φορές στο παρελθόν) σε ένα «οδικό χάρτη» για την περαιτέρω προσέγγιση. Τα ερωτήματα πληθαίνουν μάλιστα, καθώς ο πρόεδρος της Τουρκίας, μέχρι και λίγο πριν τις εκλογές του περασμένου Μαΐου, επέμενε ότι δεν θέλει να δει μπροστά του ούτε... ζωγραφιστό τον Έλληνα πρωθυπουργό - ενώ οι συνεργάτες του και η Βουλή επαναβεβαίωσαν την ισχύ του «casus belli» σε περίπτωση επέκτασης των χωρικών υδάτων από την Αθήνα.

Η απάντηση που δίνεται από αρκετούς είναι πως όλα οφείλονται στα τερτίπια του

«σουλτάνου». Ότι, με άλλα λόγια, ο Ερντογάν όξυνε την αντιπαράθεση όταν είχε ανάγκη να απευθυνθεί στο «πατριωτικό ένστικτο» των Τούρκων για να κερδίσει τις ψήφους τους και τις εκλογές, ενώ τώρα που τα κατάφερε δεν έχει λόγο να συνεχίσει την ίδια τακτική. Αντιθέτως, έχει πλέον την πολιτική πολυτέλεια να εμφανιστεί ως φιλειρηνικός και διαλλακτικός, επιδιώκοντας να κερδίσει και τα ανάλογα ανταλλάγματα από τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Οι ίδιοι εμφανίζονται σίγουροι ότι μόλις η συγκυρία το απαιτήσει, η Άγκυρα θα εμφανιστεί εκ νέου πολεμοχαρής και επιθετική.

Η παραπάνω ερμηνεία, αν

και περιέχει δόσεις αλήθειας, αποφεύγει να δώσει τη μεγάλη εικόνα. Αφενός, υποβαθμίζει ή παραβλέπει τις έντονες (ως και ασφυκτικές) πιέσεις που ασκήθηκαν προς τις κυβερνήσεις των δύο χωρών προκειμένου να αποτραπεί το ξέσπασμα ενός «εμφυλίου» στους κόλπους του ΝΑΤΟ τη στιγμή που αυτό προσπαθεί να πείσει όλο τον κόσμο ότι είναι «μια γροθιά» απέναντι στη Ρωσία, στηρίζοντας την Ουκρανία. Αφετέρου, αποσιωπά τις βαθύτερες αιτίες που γεννούν τον ανταγωνισμό ανάμεσα στην ελληνική και την τουρκική αστική τάξη, ο οποίος έχει αμφίπλευρα επιθετικά χαρακτηριστικά και είναι άδικος και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου και του Έβρου.

Είναι, άλλωστε, αυτές ακριβώς οι αιτίες που οδηγούν Αθήνα και Άγκυρα σε συνέχιση της κούρσας εξοπλισμών, το οικονομικό βάρος των οποίων φορτώνεται φυσικά στους δύο λαούς. Μιας κούρσας η οποία, ανάμεσα στα άλλα, φέρνει την Ελλάδα να είναι πρωταθλήτρια στις στρατιωτικές δαπάνες, διαθέτοντας φέτος γι' αυτές το 3% του ΑΕΠ της, που είναι το τρίτο ψηλότερο ποσοστό ανάμεσα στα κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ, μετά το αντίστοιχο της Πολωνίας και των ΗΠΑ.

ΠΑΣΟΚ ΣΤΗ ΔΕΘ

Υπέρ «ανθεκτικότητας» και αλλαγής άρθρου 16

Τη δική του πρόταση διαχείρισης και «ανθεκτικότητας» της ελληνικής οικονομίας σκιαγράφησε -με θολό περίγραμμα είναι αλήθεια- ο Νίκος Ανδρουλάκης από το βήμα ης ΔΕΘ. Πρόκειται για μια πρόταση η οποία, πέρα από τις γενικόλογες διακηρύξεις, δεν διαφοροποιείται ουσιαστικά από το πλαίσιο της ΝΔ. Ο Ν. Ανδρουλάκης καταλόγισε ανικανότητα στην κυβέρνηση και μίλησε για την ανάγκη σχηματισμού μιας κυβέρνησης που θα υπηρετεί «το δημόσιο συμφέρον» και όχι «το δίκιο των ισχυρών». Όσον αφορά την ανασυγκρότηση της Θεσσαλίας, τάχθηκε υπέρ

ενός φιλόδοξου και ταχύτατου υπερκομματικού task force, με νέους κόρους, αναδιανομή των κοινοτικών κονδυλίων και «σύγχρονο σχέδιο». Η λέξη-κλειδί στην ομιλία του Νίκου Ανδρουλάκη ήταν η λέξη «διαφάνεια», κυρίως στην απορροφητικότητα και τη διαχείριση των χρημάτων από το Ταμείο Ανάκαμψης, για την οποία σημείωσε ότι δεν μπορεί να υπάρχει καμία εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση της ΝΔ. Ωστόσο, στη σκιά και των εξελίξεων στον ΣΥΡΙΖΑ, απέφυγε να αναφερθεί σε «προοδευτικό διάλογο» και συγκλίσεις στον χώρο της κεντροαριστεράς.

Για το άρθρο 16 ο Νίκος Ανδρουλάκης επανέλαβε ότι δεν πρόκειται να σταθεί εμπόδιο στις αλλαγές, αλλά δεν πρόκειται να δώσει λευκή επιταγή προτείνοντας συνολικό διάλογο για τη μεταρρύθμιση στη Παιδεία. Με την ίδια λογική σημείωσε ότι το «εργασιακό νομοσχέδιο» της ΝΔ δεν προστατεύει τους εργαζόμενους, χωρίς ωστόσο να διαφοροποιείται πολιτικά από την ευρωπαϊκή οδηγία που υλοποιείται με αυτό. Όπως σημείωσε, «σε μια οικονομία που αλλάζει και η εργασία αλλάζει», τασσόμενος υπέρ μιας «νέας ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων».

Νόμος του κράτους είναι ήδη από την Παρασκευή το εργασιακό νομοσχέδιο-έκτρωμα που εισηγήθηκε στη Βουλή η κυβέρνηση Μητσοτάκη και στήριξε η κυβερνητική πλειοψηφία. Με τη νομοθετική αυτή κίνηση, ο ακροδεξιός αντιπρόεδρος της ΝΔ Άδωνις Γεωργιάδης ολοκλήρωσε ως υπουργός Εργασίας το έργο που ξεκίνησε ο νεοφιλελεύθερος αντιπρόεδρος Κωστής Χατζηδάκης με το πολυνομοσχέδιο που ψήφισε τον Απρίλιο του 2022. Αφανείς «βοηθοί» στην όλη προσπάθεια αποδείχτηκαν όλες εκείνες οι δυνάμεις που φρόντισαν να «φρενάρουν» με κάθε τρόπο τις αντιδράσεις του εργατικού κινήματος, σε μια περίοδο ευρύτερης κοινωνικής αγανάκτησης. Πρωτοστάτης ο εκφυλισμένος συνδικαλισμός που εκφράζει η διοίκηση της ΓΣΕΕ, με την ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ να πρωτοστατούν ώστε να μην ληφθούν απεργιακές αποφάσεις. Πόσο μάλλον ένα αναγκαίο πρόγραμμα κλιμακούμενης εργατικής αντίδρασης, αντίστοιχης με το εύρος της επίθεσης.

Αυτά, ενώ στη Βουλή κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του νομοσχεδίου κατέστη σαφέστατος ο χαρακτήρας του. Η εκπρόσωπος του ΣΕΒ, αρμόδια για τις εργασιακές σχέσεις, Κατερίνα Δασκαλάκη τόνισε πως η νομοθετική πρωτοβουλία «βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση, καθώς καθορίζει, αφενός, ένα σαφές πλαίσιο μέσα στο οποίο οι εργαζόμενοι γνωρίζουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά τους που απορρέουν από τη σχέση εργασίας τους, αφετέρου, εκσυγχρονίζει το πλαίσιο μέσα στο οποίο οι επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να λειτουργούν και να αναπτύσσονται. Περιέχονται θετικές διατάξεις, όπως οι

Έκτρωμα Γεωργιάδη

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Νόμος είναι τα θέλω του εργοδότη

► 11ωρο, κατάργηση πενθήμερου, αναμονή sms, χτύπημα απεργίας

ρυθμίσεις για την απασχόληση την έκτη μέρα για τις επιχειρήσεις συνεχούς και μη συνεχούς λειτουργίας και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις για την απασχόληση την Κυριακή, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα στις υγιείς και συνεπείς επιχειρήσεις να γίνουν πιο εξωστρεφείς, να αξιοποιούν στο μέγιστο τις δυνατότητες του ανθρώπινου δυναμικού τους, όπως συμβαίνει άλλωστε στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, τηρουμένων πάντα των νομοθετημένων χρονικών ορίων εργασίας». Όπως εύκολα παρατηρεί κανείς, στην τοποθέτηση ο ΣΕΒ κάθε άλλο παρά «ξεχωρίζει» το νομοσχέδιο από την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2019/1152 την οποία ενσωματώνει και κυρώνει. Κάτι το οποίο προσπάθησαν να κάνουν με τις τοποθετήσεις τους (παρότι το καταψήφισαν) οι εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ. Εκτιμώντας ότι είναι η κυβέρνηση αυτή που πρόσθεσε στην οδηγία αντεργατικά χαρακτηριστικά, παραβλέποντας τις σαφείς κατευθύνσεις της τις οποίες η κυβέρνηση εξειδίκευσε.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε τα βασικά χαρακτηριστικά του νομοσχεδίου: Με πρώτο το χτύπημα του συνδικαλιστικού κινήματος, αφού ενισχύει την αντιαπεργιακή νομοθεσία με διατυπώσεις ώστε -αν βρεθούν

Κραυγαλέα στήριξη από τον ΣΕΒ, βοήθεια από την εκφυλισμένη ηγεσία της ΓΣΕΕ

πρόθυμα δικαστήρια- να απειλούνται με πολύμηνη φυλάκιση οι εργαζόμενοι που περιφρουρούν τις απεργίες τους. Ο νόμος του Α. Γεωργιάδη μετατρέπει σε 13ωρο, το 11ωρο που προέβλεπε ο νόμος του Κ. Χατζηδάκη, ενώ ορίζει ως νόμιμη την απασχόληση σε δύο εργοδότες. Τις διατάξεις όμως μπορεί να εκμεταλλευτεί και ένας εργοδότης που έχει εταιρείες σε όμιλο, προκειμένου να παρατείνει το ωράριο εργασίας. Επίσης, το νομοθέτημα διευρύνει ακόμη

περισσότερο τους παραγωγικούς κλάδους που επιτρέπουν εργασία τα Σαββατοκύριακα (μειώνοντας δραστικά το κόστος για τον εργοδότη), ενώ θεσμοθετεί και τις συμβάσεις κατά παραγγελία, όπου ο εργοδότης κρατά όμηρο τον εργαζόμενο με τον τελευταίο να περιμένει... ειδοποίηση ακόμη και με sms για να εργαστεί όποτε του ζητηθεί. Στο συγκεκριμένο νομοθέτημα κατατέθηκε η ψευδεπίγραφη τροπολογία για την απελευθέρωση των τριετιών (βλ. σελίδα 7).

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ

Γλέντι την Κυριακή στο ΦΙΞ, πληθαίνουν οι εξορμήσεις

Μέρα τη μέρα απλώνεται η δράση των αγωνιστών/στριών της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική (ΑΑΑ) σε γειτονιές και σε χώρους δουλειάς. Παραμονή της πανεργατικής απεργίας έγινε περιοδεία στο Γ.Ν. Ασκληπιείο Βούλας, με συμμετοχή του επικεφαλής Κ. Τουλγαρίδη, της Δ. Τσονίδου, προέδρου του σωματείου εργαζομένων και υποψήφια με την ΑΑΑ στο Νότιο Τομέα και του Γ. Μαρκόπουλου, επικεφαλής της Εκτός Πλάνου σε Αργυρούπολη-Ελληνικό. Δίγες ημέρες πριν προηγήθηκε επίσκεψη της ΑΑΑ μαζί με την *Ανταρπετική Συμμαχία για την Αθήνα*, στο

1440 Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, όπου ο Κ. Τουλγαρίδης αναφέρθηκε στα οξυμένα προβλήματα των εργαζομένων και κάλεσε τις/τους εκπαιδευτικούς στον αγώνα. Επίσης κλιμάκιο της ΑΑΑ πραγματοποίησε εξόρμηση στη Δυτική Αττική, σε Ερυθρές, Βίλια, Μάνδρα και Ελευσίνα.

Ήδη κυκλοφορούν πλατιά δισέλιδη προκήρυξη και αφίσσα της *Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική*, ενώ έχουν στηθεί εκλογικά περίπτερα σε πολλούς δήμους της Αττικής και σε πλατείες της Αθήνας.

Σημαντικός σταθμός στην καμπάνια της ΑΑΑ είναι το γλέντι οικονομικής ενίσχυσης που θα γίνει την Κυριακή 24/9

στις 2 μμ στο πάρκο ΦΙΞ (Πατήσια, επί της οδού Πατησίων, γωνία με Καυταντζόγλου/Γαλατσίου) για τις μεγάλες οικονομικές ανάγκες των εκλογών. Την Κυριακή 1^η Οκτωβρίου θα πραγματοποιηθεί ημερίδα με θέμα «Αττική περιφέρεια ανοχύρωτη για τα κέρδη του κεφαλαίου», με έμφαση για τις υποδομές, την αντιπλημμυρική προστασία και τα δάση, με γνώμονα τις κοινωνικές-λαϊκές ανάγκες και όχι τα κέρδη κεφαλαίου και εργολάβων. Στις 27/9 θα πραγματοποιηθεί περιοδεία στην Ελευσίνα (9 πμ) και εκδήλωση στο Πολιτιστικό Κέντρο Κανελλόπουλος για τα περιβαλλοντικά προβλήματα της Δυτικής Αττικής, ενώ ακολουθούν εκδηλώσεις στις 29/9 στις 7 μμ στην Κερατέα και στο Ίλιον.

Τραπεζίτες, σιγά μην ξοδευτείτε...

Σαν Superman θέλουν να εμφανιστούν οι συστημικές τράπεζες ενόψει της ανυπολόγιστης καταστροφής στη Θεσσαλία. Τα ΜΜΕ «τρελάθηκαν» να αναπαραγάγουν άρθρα σχετικά τα «άμεσα μέτρα στήριξης» που υπολογίζονται σε 50 εκατ. ευρώ. Ψίχουλα, μπροστά στα καθαρά κέρδη των τραπεζών: Το πρώτο εξάμνηνο του 2023 η Εθνική Τράπεζα είχε 530 εκατ., η Πειραιώς 300 εκατ., η Alpha Bank 302,6 εκατ. και η Eurobank 684 εκατ. ευρώ. Τα αρπακτικά των τραπεζών έπαιρναν τηλέφωνα για δόσεις(!) στα πλημμυρισμένα χωριά, μέχρι να έρθει μήνυμα πως τους χαλάει... το image. Επίσης, δύσκολα θα χαριστούν δάνεια στους πληγέντες, καθώς αυτό απαγορεύεται από την εποπτεία των τραπεζών.

Σχόλια στο ημίφως

► Μέγας χορηγός των ιδιωτικών ασφαλιστικών

Σε μεγάλο ντίλερ των ασφαλιστικών εταιρειών αναδεικνύεται η κυβέρνηση Μητσοτάκη, η οποία μετατρέπει κάθε καταστροφή σε ευκαιρία για το κεφάλαιο. Έτσι, με την ιδιωτική ασφάλιση της κατοικίας, έτσι ώστε να μην ζητά ο κόσμος δημόσια έργα υποδομής και ασφάλειας. Το «τυράκι» είναι η έκπτωση στον ΕΝΦΙΑ σε όσους ασφαλίσουν το σπίτι τους. Έτσι η κυβέρνηση της ΝΔ προμοτοεί την ασφαλιστική αγορά. Όσον αφορά την υποχρεωτικότητα της ασφαλιστικής κάλυψης της κατοικίας, ξεκινούν φέτος από μεγάλες επιχειρήσεις, αλλά το σχέδιο είναι να επεκταθεί.

► Οι «τεμπέληδες» Έλληνες...

Αφοπλιστικά είναι για την κυρίαρχη ιδεολογία και τα δόγματα της ευρω-λαγνείας τα όσα αποκαλύπτει η Eurostat. Εκείνοι που θέλουν τους Έλληνες να υστερούν σε «μεράκι» και «αφοσίωση», διατυμπανίζοντας το ανεδαφικό ιδεολόγημα του «όποιος δουλεύει πολύ, βγάζει λεφτά», καλά θα κάνουν να δώσουν βάρος στα παρακάτω: Με 41 ώρες εργασίας την εβδομάδα κατά μέσο όρο, οι Έλληνες δουλεύουν τις περισσότερες ώρες σε σχέση με τους υπόλοιπους ευρωπαίους, οι οποίοι, αντίστοιχα, δουλεύουν 37,5 ώρες. Τώρα, θα μας πουν πως φταίει το υπόδειγμα και ο τρόπος διαχείρισης της ελληνικής παραγωγής. Ασταμάτητες δικαιολογίες

Βασίλης Παπαγεωργίου

για να υποτιμηθούν τα αιτήματα για αύξηση των μισθών.

► Επικοινωνιακά τρικ από τον Μπακογιάννη

Την ώρα που πέφτουν σοβάδες σε δημοτικά σχολεία της Αθήνας, τραυματίζοντας μαθητές/τριες, η δημαρχία Μπακογιάννη προμοτάρει την (υποτιθέμενη) ολοκλήρωση του έργου που σχετίζεται με το θέατρο του Λυκαβηττού. Σύμφωνα με την Ανατρεπτική Συνεργασία για την Αθήνα, όμως, παρότι ο Μπακογιάννης φρόντισε να διοχετεύσει στα μέσα ενημέρωσης την περιβόητη «ολοκλήρωση του έργου», ξέχασε να αναφέρει πως το θέατρο δεν έχει ακόμη ρεύμα!

Ο υποψήφιος δήμαρχος της Ανατρεπτικής Συμμαχίας Κώστας Παπαδάκης και οι δημοτικοί σύμβουλοι Παναγιώτης Κεφαλληνός και Πέτρος Κωνσταντίνου υπέβαλαν ερώτημα αναφορικά με την καταλληλότητα του δημόσιου χώρου, που όμως δεν απαντήθηκε... Αυτό δείχνει την υποκρισία της δημοτικής αρχής Μπακογιάννη, που θα πραγματοποιήσει τις παραστάσεις με γεννήτριες ρεύματος!

► Φασίστες τσιράκια των αφεντικών

Μίλησε ο «πρόεδρος» των «Σπαρτιατών», του καμουφλάζ των φασιστών του Κασιδιάρη, για το αντεργατικό νομοσχέδιο Γεω-

γιάδη. Και τι είπε ο Βασίλης Στίγκας; Πως οι συνδικαλιστικές οργανώσεις «έχουν τεμπέληδες επαγγελματίες συνδικαλιστές που κάνουν απεργία κατά το δοκούν, κάνουν απεργία όποτε το θυμούνται και πάρουν εντολές!» Αυτοί είναι οι «φίλοι του λαού»... Ό,τι και να γίνει, το φασιστικό σκυλόδι θα χτυπήσει το εργατικό κίνημα, τους συνδικαλιστές, την Αριστερά, τους κομμουνιστές. Έδωσε ο Στίγκας την πάσα στον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο της ΝΔ Θάνο Πλεύρη να μιλήσει για «επαγγελματίες συνδικαλιστές που δεν έχουν δουλέψει ποτέ και το μόνο που ξέρουν είναι να κλείνουν τους δρόμους» και πως «ενοχλεί την Αριστερά να ευημερούν οι εργαζόμενοι»...

Γιάννης Τζαβάρας*

Central Farm: Απλήρωτοι επί μήνες μετανάστες εργάτες

Στο Συνδικάτο Τροφίμων και Ποτών Εύβοιας του οποίου είμαι πρόεδρος, εκατοντάδες μέλη μας είναι μετανάστες. Στην περιοχή μας και σε όλη τη χώρα είναι πολλοί οι μετανάστες στον κλάδο οι οποίοι συχνά γίνονται θύματα της πιο σκληρής εκμετάλλευσης από την εργοδοσία, είτε γιατί δεν ξέρουν τη γλώσσα, είτε γιατί κάνουν τις πιο σκληρές δουλειές κ.λπ. Όταν χτυπιούνται δικαιώματα των μετανάστων, τότε επιπτώσεις υπάρχουν στα δικαιώματα όλων των εργαζομένων. Τα σωματεία είναι ανάγκη να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα όλης της εργατικής τάξης, να παλέψουμε για την διεύρυνσή τους, καθώς, εν έτη 2023, οι συνθήκες εργα-

Ζητώ τον λόγο

σίας και ζωής θα έπρεπε να είναι πολύ καλύτερες.

Το Συνδικάτο μας στις 18/9 έβγαλε ανακοίνωση-καταγγελία και έκανε παρέμβαση στην επιθεώρηση εργασίας για την πτηνοτροφική επιχείρηση Central Farm όπου συνάδελφοι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία μετανάστες, αντιμετωπίζουν καταπάτηση των δικαιωμάτων τους. Είναι απλήρωτοι από τον Μάιο, ενώ κανένας

συνάδελφος δεν δηλώνεται ότι εργάζεται Σάββατο, Κυριακή, αργίες! Δηλαδή τα κοτόπουλα Σάββατο, Κυριακή, αργίες δεν τρώνε ούτε χρειάζονται φροντίδα!

Όταν ορισμένοι προχώρησαν σε επίσκεψη εργασίας, η εργοδοσία αντί να τους πληρώσει προσέλαβε άλλους, επίσης μετανάστες, χωρίς βέβαια να είναι διασφαλισμένη ούτε η πληρωμή των νέων συναδέλφων, ενώ θολό τοπίο είναι και οι όροι των προσλήψεων! Παράλληλα η εργοδοσία κατέθεσε οικειοθελείς αποχωρήσεις στους συναδέλφους που ήταν σε επίσκεψη εργασίας!

Η εργοδοτική αυθαιρεσία οργιάζει, πατώντας στο αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί με ευ-

θύνη όλων των κυβερνήσεων, ενώ η κυβέρνηση της ΝΔ ετοιμάζεται να κάνει ακόμα χειρότερη την εργασιακή ζούγκλα με το αντεργατικό έκτρομμα που έφερε στη Βουλή. Από την άλλη, επιδοτεί και από πάνω την εργοδοσία. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Central Farm έχει ενταχθεί στον αναπτυξιακό νόμο, ενώ τα ίδια επιχειρηματικά συμφέροντα δραστηριοποιούνται και σε άλλες εταιρείες! Το Συνδικάτο μας απαιτεί άμεση καταβολή των δεδουλευμένων, παρέμβαση της επιθεώρησης εργασίας και διερεύνηση για το αν διαπιστώνεται ρατσιστική βία.

*Πρόεδρος Συνδικάτου Τροφίμων και Ποτών Εύβοιας

Απεργία

Δημήτρης Σταμούλης

Δρόμοι αγώνα κόντρα σε κυβέρνηση, δικαστήρια, ΓΣΕΕ

► Χιλιάδες στις πορείες, συγκέντρωση πρωτοβάθμιων σωματείων

Μαζικό και μαχητικό «όχι» έστειλαν δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι στο τερατούργημα Γεωργιάδη, ενώ η κυβέρνηση εντός της Βουλής προσπάθησε να πείσει πόσο «φιλεργατικό» είναι το νομοσχέδιο του υπουργείου «Εργασίας». Οι απεργιακές συγκεντρώσεις ήταν μεγάλες, καθώς πλήθος εργαζομένων, νέων και ανέργων απάντησαν στις αθλιότητες της κυβέρνησης και το νέο αντεργατικό κύμα «μεταρρυθμίσεων».

Η απεργία ήταν εξαρχής υπονομευμένη από την αστικοποιημένη συνδικαλιστική ηγεσία της ΓΣΕΕ, που όλο και πιο απροκάλυπτα δείχνει πως είναι μέρος του συστημικού μπλοκ. Δεν αποφάσισε απεργία αλλά έκανε... προτάσεις βελτιωτικές στο νομοσχέδιο-έκτρωμα. Οι ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ σε πολλά συνδικάτα και Εργατικά Κέντρα αρνήθηκαν να στηρίξουν απεργία. Αλλά και οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ δεν έθεσαν αποφασιστικά και έγκαιρα το ζήτημα της απεργίας, όπως είχαν προτείνει, με συγκεκριμένη ημέρα, οι ταξικές δυνάμεις σε ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ κ.α. με αποτέλεσμα ο χρόνος προετοιμασίας να είναι περιορισμένος. Λυσσαλέα ήταν ωστόσο και η αντίδραση του κρατικού-δικαστικού μηχανισμού, που έσπευσε με μπαράζ καταδικαστικών αποφάσεων της απεργίας στις αστικές κοινωνίες και το αεροδρόμιο. Από αυτή την άποψη το μέγεθος της απεργίας δείχνουν τις δυνατότητες αποφασιστικής κλιμάκωσης του αγώνα. Η απεργία έγινε και πέτυχε

στις συγκοινωνίες. Πολλά μεγάλα εργοστάσια σε κλάδους όπως τρόφιμα-ποτά, μέταλλο, λιμάνια (COSCO), ναυπηγεία, φάρμακο είχαν καθολική συμμετοχή, ενώ μαζικά συμμετείχαν εργαζόμενοι σε εκπαίδευση, νοσοκομεία κ.α.

Μεγάλη ήταν η διαδήλωση των πρωτοβάθμιων σωματείων από τα Προπύλαια στη Βουλή. Συμμετείχαν πολλά πρωτοβάθμια σωματεία με πανό και μπλοκ, εργατικές κινήσεις και σχήματα, καθώς και άλλες συλλογικότητες του κινήματος. Στήριξαν το ΝΑΡ και η ΝΚΑ, το ΕΕΚ, το ΚΚΕ (μ-λ), η ΟΚΔΕ Σπάρτακος, συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου. Παρούσα και η περιφερειακή κίνηση Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική και άλλες δημοτικές κινήσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Απεργιακή συγκέντρωση στο Σύνταγμα πραγματοποιήσαν το ΠΑΜΕ και το ΕΚΑ, ενώ στην Κλαυθμώνος η ΑΔΕΔΥ.

Μεγάλη ήταν και η συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη. Ωστόσο αλγεινή εντύπωση προκάλεσε η στάση του ΠΑΜΕ απέναντι σε άλλα σωματεία και συνδικαλιστές. Στελέχη του έκαναν «αλυσίδες» και σπρώχνοντας προσπάθησαν να εμποδίσουν εκπαιδευτικούς με τα σωματεία τους από το να συμβαδίσουν με τους άλλους εργαζόμενους! Προφανώς η νοοτροπία της πάταξης όσων «δεν είναι με μας» και των άλλων συγκεντρώσεων είναι βαθιά ριζωμένη σε δυνάμεις του. Αντίστοιχες τραμπούκικες πρακτικές καταγράφηκαν και στην Ημαθία.

Ζητούμενο είναι από 'δω και πέρα η κλιμάκωση του αγώνα για την ανατροπή των αντεργατικών σχεδίων, όχι η αναδίπλωση και λογικές «να μέινει στα χαρτιά» και «ανεφάρμοστο», καθώς η αρνητική εμπειρία από την πάλη κατά του νόμου Χατζηδάκη πρέπει να ληφθεί υπόψη από το μαχόμενο ταξικό κίνημα.

Ακρίβεια

Παγωμένα σπίτια λόγω... πλεονάσματος και ΕΕ

Οι εργαζόμενοι βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα διαρκές κύμα ακρίβειας και η κυβέρνηση πουλάει «φύκια για μεταξωτές κορδέλες» επιμένοντας στην επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 0,7% για το 2023, παρά την τεράστια καταστροφή στη Θεσσαλία και αλλού. Αποτέλεσμα είναι να καταργείται η κρατική επιδότηση της τιμής του πετρελαίου θέρμανσης στην αντλία (ήταν 25 λεπτά πέρσι), καθώς η ΕΕ διέταξε την παύση των «οριζόντιων ενισχύσεων». Το αποτέλεσμα θα είναι η απογείωση του κόστους θέρμανσης, σε επίπεδα άνω του 1,5 ευρώ το λίτρο! Μένει μόνο το επίδομα θέρμανσης, στα ίδια επίπεδα με πέρυσι, για τα πιο φτωχά νοικοκυριά. Φυσικά δεν προβλέπεται καμία άρση του δυσβάσταχτου ειδικού φόρου κατανάλωσης και του υψηλού ΦΠΑ. Την ίδια ώρα, η βενζίνη ξεπερνά τα δύο ευρώ το λίτρο! Και δεν υπάρχει ούτε η κοροϊδία του pass...

Πανάκριβα είναι και τα τρόφιμα. Σύμφωνα με την Eurostat, ο τιμάρηθμος στην Ελλάδα ήταν 3,5% τον Αύγουστο, αλλά στα τρόφιμα έφτασε το 9,7%! Την ίδια ώρα, όλα δείχνουν πως έρχονται παραπέρα μεγάλες αυξήσεις στις τιμές των τροφίμων, καθώς τα μονοπώλια είναι έτοιμα να αξιοποιήσουν και την καταστροφή στη Θεσσαλία. Παράλληλα, το ελαιόλαδο τείνει να γίνει είδος πολυτελείας, με τα σουπερ μάρκετ να πουλούν και 10 ευρώ το λίτρο(!), ενώ αναμένεται νέα αύξηση τους επόμενους μήνες... Απέναντι σε αυτή την κατάσταση η κυβέρνηση μιλάει για ελέγχους στις τιμές, αλλά στην πραγματικότητα δεν κάνει το παραμικρό που θα μπορούσε να θίξει την «ελευθερία της αγοράς» στην οποία ορκίζεται...

ΤΡΙΕΤΙΕΣ

Πετάνε 11 χρόνια δουλειάς, λίγοι οι ωφελούμενοι

«**Α**νθρακες» αποδεικνύεται ο «θησαυρός» της επαναφοράς των τριετιών στον ιδιωτικό τομέα από την κυβέρνηση, που κατέθεσε τη σχετική τροπολογία στο αντεργατικό τερατούργημα Γεωργιάδη για τα εργασιακά. Επιδίωξη της κυβέρνησης είναι να εμφανίσει ένα φιλολαϊκό προφίλ μπροστά στον κοινωνικό ορυμαγδό από τις φωνικές πυρκαγιές και τις πλημμύρες, αλλά και της νέας επίθεσης στα εργατικά δικαιώματα με το νομοσχέδιο Γεωργιάδη.

Το πρώτο θέμα που εγείρεται είναι γιατί επί 11 χρόνια όλες οι κυβερνήσεις (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ) επικαλούνταν τον μνημονιακό όρο της μείωσης της ανεργίας κάτω από 10% για να αλλάξουν

το καθεστώς των τριετιών και ξαφνικά η ΝΔ σήμερα προβαίνει σε μια τέτοια απόφαση με την επίσημη ανεργία στο 10,8%. Βεβαίως, από τώρα ξεκαθαρίζει πως εφόσον το 2027 η ανεργία αυξηθεί πάνω από 10%, θα ανασταλούν και πάλι οι τριετίες! Η τροπολογία πετάει στα σκουπίδια 11 ολόκληρα χρόνια προϋπηρεσίας, καθώς δεν προβλέπεται η αναδρομική ισχύς της. Ο Α. Γεωργιάδης με θράσος επικαλέστηκε τις «αντοχές της οικονομίας»: «Αν πηγαίναμε να επιβάλουμε με νόμο 30% αύξηση γενικά στους μισθούς, οι μισοί εργαζόμενοι θα έχαναν τη δουλειά τους γιατί οι επιχειρήσεις θα κατέρρεαν!»

Στην περίπτωση που εργαζόμενοι λαμβάνουν υψηλότερους μισθούς από

τον νέο μισθό που θα προκύψει με τις τριετίες, δεν θα πάρουν ευρώ παραπάνω. Εν τέλει, αντίκρισμα για το μέτρο δεν υπάρχει παρά για ελάχιστους εργαζόμενους και σε αυτούς από τις αρχές του 2025. Για παράδειγμα, εργαζόμενος με δύο χρόνια προϋπηρεσίας το 2012, θα πρέπει να περιμένει ένα έτος ακόμα για να πάρει την τριετία, δηλαδή αρχές 2025! Οι ίδιοι υπολογίζουν ότι δεν ξεπερνούν τις 40.000 αυτοί που θα δουν μια μικρή αύξηση το 2025. Οι αυξήσεις στις τριετίες αφορούν μόνο όσους αμείβονται με τον κατώτατο μισθό και όσους από 1/1/2024 καλύπτονται από ΣΣΕ σε ισχύ που κατοχυρώνει την προϋπηρεσία (σήμερα δεν ξεπερνούν το 10% των εργαζομένων).

Είναι αργά
για δάκρυα,
Έφη και
Σωκράτη...

«Ο Κασσελάκης δεν μπορεί να νικήσει τον Μητσοτάκη, τα καθεστώτα νικιούνται με πολιτικό σχέδιο», δήλωσε η αντίπαλός του για την προεδρία του ΣΥΡΙΖΑ, Έφη Αχτσιόγλου, εμφανώς αγχωμένη μπροστά στο σενάριο μιας ήττας που όσο περνούσαν οι μέρες έμοιαζε ολοένα πιο πιθανή (αν και όχι δεδομένη). Στο ίδιο μήκος κύματος και ο επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας, Σωκράτης Φάμελλος: «Για εμένα αυτό που προέχει είναι το πολιτικό σχέδιο και η πολιτική δράση», είπε στο πλαίσιο συνέντευξής του.

Δυστυχώς και για τους δύο, είναι πολύ αργά για επικλήσεις στην πολιτική, για την ακρίβεια, σε μια πολιτική η οποία θα είναι διακριτά διαφορετική από εκείνη της Νέας Δημοκρατίας του Μητσοτάκη, που θα μπορεί να δώσει ελπίδα και προοπτική στην πλειοψηφία του λαού. Ο ΣΥΡΙΖΑ, άλλωστε, αποτελεί εδώ και χρόνια ένα ξεκάθαρα αρχηγικό κόμμα, η ενότητα του οποίου βασιζόταν πρωτίστως στην παρουσία του Αλέξη Τσίπρα στην ηγεσία. Επικοινωνιακά, δε, έπαιζε πάντα με τους όρους του αστικού μιντιακού συστήματος, ακόμη και πριν την πρώτη εκλογική του νίκη, τον Ιανουάριο του 2015 — έστω κι αν στο τέλος τα έσπασε μαζί του και έγινε «σάκος του μποξ».

Όσο για την πολιτική ουσία και το σχέδιο, είναι αυτά και όχι τα πρόσωπα που τον οδήγησαν στις δύο ταπεινωτικές ήττες στις εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου, στις οποίες έχασε σχεδόν τους μισούς του ψηφοφόρους. Είναι αυτά που υπηρέτησαν πιστά όλες οι τάξεις του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, η Αχτσιόγλου και ο Φάμελλος, ο Τσακαλώτος, ο Παππάς και ο Πολάκης — ενώ αποδέχτηκε ο Κασσελάκης, εντασσόμενος στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας.

Το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης μπορεί να έχει αποδυναμωθεί σημαντικά, εξακολουθεί όμως να έχει θέση στα μελλοντικά σχέδια της αστικής τάξης, ειδικά στο πλαίσιο της δημιουργίας ενός -αναγκαίου για το σύστημα, έστω και με μανδύα «αντισυστημικότητας»- εναλλακτικού πόλου διακυβέρνησης. Καίριος παραμένει ο ρόλος του Τσίπρα, παρότι δηλώνει μέσω αντιπροσώπων «ουδέτερος» σε αυτή τη φάση.

Η μετάλλαξη και τα σχέδια της αστικής τάξης Ο «νέος» ΣΥΡΙΖΑ και το πολιτικό σύστημα

Ανάλυση

Γιώργος Παυλόπουλος

Θα συνιστούσε, αναμφίβολα, αφέλεια κάθε προσπάθεια να ερμηνευθούν οι εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ αποκλειστικά με όρους επικοινωνιακούς, σαν ένα σόου το οποίο εκτυλίσσεται στην αρένα των μίντια και της πολιτικής χωρίς όμως να έχει πολιτική ουσία. Παρά το γεγονός ότι το κόμμα, τουλάχιστον με τη μορφή που είχε μέχρι σήμερα, έχει ουσιαστικά «καεί» για την αστική τάξη όσον αφορά τη δυνατότητά του να αποτελέσει τον -αναγκαίο για το σύστημα- εναλλακτικό πόλο διαχείρισης της εξουσίας, παραμένει μια υπολογίσιμη δύ-

ναμη και «δεξαμενή». Διόλου δεν αποκλείεται, μάλιστα, να αποτελέσει τον «κορμό» της αναπόφευκτης αναδιάταξης στον χώρο της αποκαλούμενης κεντροαριστεράς. Η πορεία και η ταχύτητα της οποίας θα είναι ευθέως ανάλογη με τον βαθμό φθοράς της σημερινής κυβέρνησης, τις εξελίξεις στο δεξιό άκρο του πολιτικού σκηνικού, καθώς και την όξυνση της ταξικής πάλης στη χώρα.

Με άλλα λόγια: Είτε με τον «αντισυστημικό» Κασσελάκη -ο οποίος υποπίπτει σε διαρκείς γκάφες αποδεικνύοντας πως είναι άσχετος από πολιτική- είτε με την Αχτσιόγλου στην ηγεσία, η μετάλλαξη που συντελείται αυτή την περίοδο (οδηγώντας τον ΣΥΡΙΖΑ ακόμη πιο δεξιά σε κάθε περίπτωση, όπως αποτυπώνεται και στην καταβράθρωση της θεωρούμενης «αριστερής πτέρυγας») πρέπει να αξιολογηθεί

στο πλαίσιο των γενικότερων ανακατατάξεων στο σύστημα της αστικής εξουσίας και διακυβέρνησης. Πολύ περισσότερο καθώς η τροπή που έχει πάρει η αντιπαράθεση ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα εντός του ΣΥΡΙΖΑ, ενόψει του δεύτερου γύρου της Κυριακής, την καθιστά τόσο «τοξική» που πολύ δύσκολα αυτά θα μπορέσουν να συνυπάρξουν την επόμενη μέρα.

Ήδη, για του λόγου το αληθές, αρκετά από τα κορυφαία στελέχη τα οποία έχουν εκτεθεί στηρίζοντας έναν από τους δύο διεκδικητές της προεδρίας, έχουν αρχίσει να «στρώνουν» τον δρόμο για την αποχώρησή τους σε περίπτωση που ηττηθούν — ενώ εάν επικρατήσουν, δεν κρύβουν την πρόθεσή τους να προχωρήσουν σε «εκκαθαρίσεις». Το κλίμα αυτό, άλλωστε, είναι έκδηλο τόσο στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης όσο και στα μίντια του κόμ-

ματος (Αυγή και Στο Κόκκινο), όπου κυριολεκτικά «έχουν βγει τα μαχαίρια».

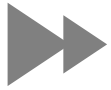
Σε αυτό το φόντο κινείται προφανώς και ο Τσίπρας, ο οποίος επιδρά καθοριστικά στα όσα συμβαίνουν, έστω κι αν μέσω των εκπροσώπων του διαβεβαιώνει πως παραμένει «στεγανά ουδέτερος». Ο τέως πρόεδρος, άλλωστε, ποτέ δεν δήλωσε ότι αποχωρεί από την πολιτική ούτε έκρυψε τις φιλοδοξίες του, ενώ ο «σεβασμός» που επιδεικνύουν προς το πρόσωπό του τα περισσότερα ΜΜΕ που μέχρι πρότινος τον απαξίωναν αποδεικνύει ότι τα επιτελεία της αστικής τάξης και του κεφαλαίου κάθε άλλο παρά τον έχουν ξεγράψει από τα σχέδιά τους. Για την ώρα, βεβαίως, οι πάντες αναμένουν πού θα κάτσει η «μπίλια». Στη συνέχεια, θα αποφασίσουν για τα επόμενα βήματα, με ορόσημο και τις ευρωεκλογές που θα γίνουν τον Ιούνιο του 2024.

Παλιό το «φαινόμενο» Κασσελάκη

► Η «κληρονομιά» του Αλέξη Τσίπρα και το μοντέλο των Δημοκρατικών στην άλλη άκρη του Ατλαντικού

Μπάμπης Συριόπουλος

Ανεξάρτητα από το τελικό αποτέλεσμα των εσωκομματικών εκλογών για την προεδρία του ΣΥΡΙΖΑ, το ποσοστό του 45% περίπου που πήρε ο Στέφανος Κασσελάκης στον πρώτο γύρο είναι ένα γεγονός που από μόνο του αξίζει σχολιασμού. Πολλοί εξεπλάγησαν από τη διεκδίκηση της ηγεσίας ενός κόμματος που αυτοπροσδιορίζεται ως αριστερό από ένα πρόσωπο που δεν ήταν καν μέλος του, παντελώς άγνωστο μέχρι πρότινος, χωρίς συμμετοχή σε κανενός είδους κίνημα και αγώνα, με βασικά προσόντα τις σπουδές του στο εξωτερικό, την επιχειρηματική του δραστηριότητα, την καλή γνώση των αγγλικών και με πολιτικό του πρότυπο το Δημοκρατικό κόμμα των ΗΠΑ. Ήταν κάτι όντως αναπάντεχο, θα μπορούσε και να μην είχε συμβεί, ωστόσο το ζήτημα είναι οι συνθήκες που επιτρέπουν και που προετοιμάζουν τέτοια «αναπάντεχα».

Η Έφη Αχτσιόγλου μίλησε ενάντια στα «θολά νερά των εύκολων λύσεων» και για «αγώνες με πολιτικούς όρους» και «σοβαρότητα», ενώ ο Ευκλείδης Τσακαλώτος διέγινε τη διεύθυνση της «μεταπολιτικής» και της έμφασης στο πρόσωπο και στην εικόνα ενάντια στην «ουσία της πολιτικής». Ωστόσο, η διαδικασία μετατροπής του ΣΥΡΙΖΑ σε αρχηγικό κόμμα με ακριβώς τα παραπάνω χαρακτηριστικά έχει παρελθόν.

Ήδη, στο 2^ο συνέδριο που διεξήχθη τον Οκτώβρη του 2016, ο πρόεδρος εκλέχτηκε από το σώμα των συνέδρων, ξέχωρα από τις εκλογές για την ΚΕ. Ο Αλέξης Τσίπρας ήταν τότε ο μοναδικός υποψήφιος και έλαβε ποσοστό 93,54%. Στην καταψήφιση, δε, μιας πρότασης του από το σώμα, απάντησε: «Αν καταλαβαίνετε τι ψηφίζετε, καλώς. Αλλά αν δεν καταλαβαίνετε, τότε υπάρχει θέμα

γιατί ψηφίσατε ενάντια στην εισήγησή μου». Το επόμενο βήμα έγινε στο 3^ο Συνέδριο τον Μάη του 2022, όταν και η ΚΕ και ο πρόεδρος εκλέχτηκαν μια Κυριακή από οποιονδήποτε γινόταν μέλος, με μοναδική προϋπόθεση την «καταβολή εκλογικής συνδρομής 3 ευρώ». Από τα 152.193 «μέλη» των 3 ευρώ εκλέχτηκε ο μοναδικός και πάλι υποψήφιος Τσίπρας με 99,12%. Έτσι, φτάσαμε στην τωρινή διαδικασία, με τα «μέλη» των 2 ευρώ όπου πρώτα εκλέγεται ο αρχηγός και

πολλούς, είμαστε με το δικό». Δεν είναι, άραγε, μεταπολιτική αυτή η απάντηση; Ποιοι είναι οι «πολλοί»; Αν είναι οι μισθωτοί εργαζόμενοι, επιτρέπεται να απεργούν; Μάλλον όχι, καθώς, σύμφωνα με τον νόμο που φέρει το όνομά της και ψηφίστηκε το Γενάρη του 2018, αυξάνεται το απαιτούμενο ποσοστό απαρτίας για την κήρυξη απεργίας από ένα πρωτοβάθμιο σωματείο.

Η υποστήριξη στην υποψηφιότητά της είχε επίσης έντονα προσωποκεντρικά χα-

τους, συχνά με μπόλικη χυδαιότητα, είναι παράλληλη με τη μετάλλαξη του από κόμμα της ρεφορμιστικής Αριστεράς -πάντα εντός του αστικού πλαισίου- με ρίζες στο κίνημα, σε κόμμα της «κυβερνώσας Αριστεράς», της αστικής διαχείρισης και της αντιλαϊκής επίθεσης εντός του ευρωνατοϊκού πλαισίου. Το πρότυπο του Δημοκρατικού Κόμματος των ΗΠΑ με τις ανάλογες δομές και διαδικασίες, συμβαδίζει με την αποδοχή των βάσεων και του ΝΑΤΟ, τη συμφωνία με την εμπλοκή της χώρας στον πόλεμο στην Ουκρανία στο πλευρό των ΗΠΑ.

Η δε ανενδοίαστη προβολή των επιχειρηματικών προσόντων και της εφοπλιστικής δραστηριότητας του υποψηφίου αρχηγού συμπληρώνει την πολιτική στήριξη της υγιούς επιχειρηματικότητας, των επενδυτών και των ιδιωτικοποιήσεων. Η πολιτική απομάκρυνση από την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η στροφή προς τη «μεσαία τάξη» και το κέντρο, εκφράζεται στον ελιτισμό των υποψηφίων προέδρων και στην επίδειξη πτυχίων, προσόντων και βιογραφικών. Η αντίθεση όχι στην πολιτική της ΝΔ, αλλά στο πρόσωπο του πρωθυπουργού και στην οικογένεια Μητσοτάκη, οδήγησε στην αναζήτηση ενός προέδρου που προορίζεται να αντικαταστήσει τον Μητσοτάκη αλλά κινούμενος στο ίδιο πλαίσιο θα του μοιάζει, ξεπερνώντας τον στην αριστεία, στη γνώση της αγοράς, της οικονομίας και της αγγλικής γλώσσας.

Έτσι, τα κριτήρια που τίθενται και τα ερωτήματα που πρέπει να απασχολούν τους ψηφοφόρους και τα «μέλη» των αστικών κομμάτων για τους ηγέτες τους γίνονται προσωπικά πια. Πόσο συμπαθείς είναι, τι ηλικία έχουν, ποιο είναι το φύλο και οι σεξουαλικές τους προτιμήσεις, αν πιστεύουν στον Θεό και πόσο, ποια είναι η οικογενειακή τους κατάσταση, πόσο είναι ευτυχισμένοι με το ταίρι τους, αν αγαπούν τα ζώα...

Μεταπολιτική και ταυτοτική ευελιξία του συστήματος

Τα «μεταπολιτικά» κριτήρια για τους πολιτικούς είναι η άλλη όψη της σύγχρονης τεχνοκρατίας, η λαϊκή της εκδοχή, η πληβειακή της έκφραση. Στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό, με τα ασφυκτικά όρια της αστικής πολιτικής που δεν επιτρέπουν ούτε κάποια σοβαρή αναδιανομή πλούτου από πάνω προς τα κάτω, όταν το μόνο επιτρεπτό ζητούμενο είναι η αποτελεσματικότητα της καπιταλιστικής παραγωγής και κερδοφορίας, ιδωμένης ως μηχανής, η λειτουργία της και οι αναγκαίες «επισκευές» ανατίθενται σε ειδικούς και τεχνικούς, σε επιτροπές σοφών, στην «επιστήμη». Η ουσία της πολιτικής, όμως, είναι οι διαφορετικοί σκοποί, συγκρουόμενοι μεταξύ τους για την κατεύθυνση της κοινωνίας και της κρατικής εξουσίας.

Αν η ουσία της αστικής πολιτικής είναι δεδομένη και αποφασίζεται από επιτελεία κεκλεισμένων θυρών, πού θα διοχετεύεται η κοινωνική δυσάρεσκεια από τη σημερινή πολύπλευρη κρίση; Ποιες είναι οι επιτρεπτές διαφωνίες και συγκρούσεις; Αυτές αφορούν πια όχι τι πρέπει να γίνει ή τι πρέπει να κάνουν οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί, τους συνολικούς τους σκοπούς. Οι συγκρούσεις κατευθύνονται στις ατομικές «ταυτότητες» και διαφορές, στους πολιτισμούς και στις θρησκείες, στη μόρφωση, στις γενιές, στην καταγωγή, στα χρώματα και στα φύλα, στα γούστα και στο στυλ. Αυτοί είναι οι επιτρεπτοί διαχωρισμοί, έτσι κρίνονται και οι πολιτικοί ηγέτες. Ενωείται, δε, ότι τα τεχνοκρατικά και τα ταυτοτικά κριτήρια συχνά επικαλύπτονται.

Αν οι ηγέτες είναι αφοσιωμένοι στην εύρυθμη λειτουργία της «μηχανής», οι αστικές τάξεις είναι εξαιρετικά ευέλικτες απέναντι στις ατομικές τους ιδιαιτερότητες. Αυτή τη στιγμή, άλλωστε, πρωθυπουργός της Βρετανίας είναι ένας ακραία συντηρητικός και ινδικής καταγωγής πολιτικός, ο Ρίσι Σούνανκ.

Η μετατροπή του ΣΥΡΙΖΑ σε αρχηγικό κόμμα με μέλη μιας χρήσης έχει προϊστορία και είναι παράλληλη με την πορεία μετάλλαξής του

κάποια στιγμή θα εκλεγούν νέα όργανα και θα αποφασιστούν οι πολιτικές κατευθύνσεις στο νέο τοπίο, μετά τη ραγδαία υποχώρηση του ΣΥΡΙΖΑ στις δυο τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις.

Σημειώνεται ότι η Αχτσιόγλου, πριν την εμφάνιση Κασσελάκη, ήταν το αγαπημένο παιδί των ΜΜΕ και το αδιαμφισβήτητο φαβορί. Στη δήλωσή της υποψηφιότητάς της για την προεδρία, στις 12 Ιουλίου, η απάντησή της στο δίλημμα «προς το Κέντρο ή προς την Αριστερά;» ήταν: «Είμαστε με τους

ρακτηριστικά. Ενδεικτικά, ο γνωστός αντικομμουνιστής ιστορικός Νίκος Μαραντζίδης έγραψε ότι «Η Έφη ενσαρκώνει την εικόνα της Αριστεράς του 21^{ου} αιώνα. Νέα χειραφετημένη γυναίκα, επιστήμονας, μητέρα, η οποία πασχίζει ανάμεσα σε ανταγωνιστικές απαιτήσεις, της πολιτικής και της μητρότητας».

Η μετατροπή του ΣΥΡΙΖΑ σε αρχηγικό κόμμα μελών μιας χρήσης, δημοψηφισματικής δημοκρατίας, δέσμιου των δημοσκοπήσεων και των αντιπαραθέσεων με βάση τα πρόσωπα και την εικόνα

Στην απεργιακή συγκέντρωση οι εποχικοί πυροσβέστες

ΔΥΝΑΜΙΚΟ «παρών» στην απεργιακή συγκέντρωση της Πέμπτης 21/9 στην πλατεία Συντάγματος έδωσαν εποχικοί πυροσβέστες από όλη την Ελλάδα, λίγες μόλις μέρες πριν απολυθούν και φέτος. Με κεντρικό σύνθημα «εδώ και τώρα μονιμότητα!», απαίτησαν την άμεση μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων πυροσβεστών, την διεύρυνση των ηλικιακών ορίων για την πρόσληψη εποχικών πυροσβεστών καθώς και την ενίσχυση της πυροσβεστικής με όλα τα απαραίτητα υλικοτεχνικά μέσα για την αντιμετώπιση όλων των ειδών καταστροφών που πλήττουν τη χώρα. Οι συμβασιούχοι πυροσβέστες αποτελούν περίπου το 20% της συνολικής δύναμης της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας. «Δεν δεχόμαστε τις φτηνές δικαιολογίες περί κλιματικής αλλαγής. Η κοινωνία μας πρέπει να είναι πάντα έτοιμη να αντιμετωπίσει τις καταστροφές της φύσης», σημειώνουν. Από την πλευρά του, το κράτος κάθε καλοκαίρι τους ονομάζει ήρωες αλλά τους δέρνει όταν ζητούν να μονιμοποιηθούν.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

**ΒΥΡΩΝΑΣ:
ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ
ΛΑΪΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
ΣΤΗ ΛΑΜΠΗΔΟΝΑ**

► Η Αριστερή Παρέμβαση Πολιτών Βύρωνα και η Ριζοσπαστική Ενωτική Κίνηση Βύρωνα, οι οποίες μαζί με ανένταχτους αγωνιστές έχουν προχωρήσει σε Αγωνιστική Εκλογική Συμπόρευση, διοργανώνουν το Σάββατο 23/9 στις 9 μ.μ. στη Λαμπηδόνα, ρεμπέτικο λαϊκό γλέντι. Είσοδος ελεύθερη. Οι εισπράξεις από το μπαρ και τα φαγητά που θα μαγειρευτούν από τα μέλη της Αγωνιστικής Εκλογικής Συμπόρευσης θα δοθούν για τα προεκλογικά έξοδα. Επίσης, θα γίνει συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης για τους πλημμυροπαθείς της Θεσσαλίας.

**ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟ
ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΚΤΟΣ ΓΡΑΜΜΗΣ**

► Οι εκδόσεις *Εκτός Γραμμής* την Τρίτη 26/9 στις 7.30 μ.μ. στο κτίριο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων (Ερμού 134, Θησείο) θα παρουσιάσουν το βιβλίο του Πέτρου Φύτρου *Ελληνική Πολιτεία 1941-42. Το κράτος υπό ξένη κατοχή*. Θα μιλήσουν οι Προκόπης Παπαστράτης (ομότιμος καθηγητής νεότερης ελληνικής ιστορίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο), Μαρία Σπηλιωτοπούλου (διευθύντρια σπουδών, Ακαδημία Αθηνών), Παναγιώτης Σωτήρης (δημοσιογράφος, διδάσκων φιλοσοφίας στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο) και ο συγγραφέας. Θα συντονίσει ο Γιώργος Καλαμπόκας.

**ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΒΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΗΜΑ**

► Οι εκδόσεις *Διεθνές Βήμα* το Σάββατο 30/9 στις 7 μ.μ. στο βιβλιοκαφέ Έναστρον (Σόλωνος 101) διοργανώνουν ενημερωτική, ανοιχτή συζήτηση με τον πρόεδρο της Κούβας Αραμίς Φουέντε Ερνάντες, με τίτλο «Οι ΗΠΑ επιμένουν στον οικονομικό στραγγαλισμό - Η Κούβα αντιστέκεται». Θα συντονίσει η Νατάσα Τερλεξή (μέλος της συντακτικής ομάδας του *Διεθνούς Βήματος*).

**ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΓΙΟΓΚΑ ΣΤΗΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ**

► Τα μαθήματα γιόγκα συνεχίζονται για δεύτερη χρονιά στην *Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης* (Ελευθερίου Βενιζέλου 12). Για περισσότερες πληροφορίες και εγγραφές καλέστε στο 6986623077 (Ελένη Ζάγκλα).

ΒΙΟΜΕ: Πορεία το Σάββατο για την υπεράσπιση του εργοστασίου

ΣΕ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ετοιμότητα παραμένουν οι εργαζόμενοι και αλληλέγγυοι στη ΒΙΟΜΕ, μετά την αποτυχημένη προσπάθεια του fund που έχει αγοράσει σε πλειστηριασμό το οικόπεδο να το περιφράξει και να βάλει τέλος στο αυτοδιαχειριζόμενο εργοστάσιο. Το Σάββατο 23/9, στις 12 το μεσημέρι, διοργανώνεται νέα συγκέντρωση στην Καμάρα και πορεία υπεράσπισης του εργοστασίου. «Η παρουσία της ΒΙΟΜΕ ως παράδειγμα εργατικού ελέγχου είναι ενοχλητική στον σύγχρονο καπιταλισμό», σημειώνει η *Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία - Αντικαπιταλιστική Αριστερά*. «Στηρίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων της ΒΙΟΜΕ που είναι αποφασισμένοι να μην παραδώσουν το εργοστάσιο και τις ζωές τους στα χέρια των αρπακτικών. Καλούμε τον λαό της πόλης να σταθεί με ενεργή αλληλεγγύη στον αγώνα τους. Να συνεχίσει το εργοστάσιο να λειτουργεί ενάντια στους νόμους του σύγχρονου καπιταλισμού, ως χώρος αγώνα, δημιουργίας και πολιτισμού», προσθέτει η αντικαπιταλιστική περιφερειακή κίνηση.

Αιγάλεω:
Η αλληλεγγύη απέτρεψε έξωση πενταμελούς οικογένειας

Ο ΛΑΟΣ έσωσε για ακόμη μια φορά τον λαό, αυτή την φορά στην γειτονιά του Αιγάλεω, όπου το πρωί της Τετάρτης 20/9 επιχειρήθηκε έξωση πενταμελούς οικογένειας. Αρχικά, στο σημείο βρέθηκαν άνδρες της ΕΛΑΣ και μία διμοιρία των ΜΑΤ, αναμένοντας τον δικαστικό επιμελητή. Όμως η δυναμική κινητοποίηση δεκάδων αλληλέγγυων, μετά από κάλεσμα εργατικών σωματείων, φορέων και συλλογικοτήτων, οδήγησε στην αναβολή της διαδικασίας. Παρόλα αυτά, ο κίνδυνος παραμένει, καθώς το fund έχει απορρίψει το αίτημα της οικογένειας, από την οποία εργάζεται μόνο ένα άτομο, να μείνει προσωρινά με ένα συμβολικό ενοίκιο.

Ανατρεπτική Συμμαχία: Εκδήλωση το Σάββατο 23/9

Η Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα διοργανώνει το Σάββατο 23/9, στις 6.30 μ.μ. στην πλατεία Αγ. Βαρβάρας (σταθμός Άνω Πατησίων) εκδήλωση με τίτλο «Η πόλη και οι ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη τους!». Θα μιλήσουν οι Τάκης Ζώτος, Όλγα Κλείτσα, Ντίνα Ρέππα και ο υποψήφιος δήμαρχος Κώστας Παπαδάκης. Αντίστοιχες συζητήσεις θα γίνουν και σε άλλες πλατείες. Την Κυριακή, στις 12.30 μ.μ., σειρά παίρνει το θεατράκι Φωκίωνος Νέγρη στην Κυψέλη. Αναλυτικά το πρόγραμμα των εκδηλώσεων στο facebook της *Ανατρεπτικής Συμμαχίας*.

Δικάζουν ξανά τον Θανάση Αγαπτό

Σε δίκη οδηγείται τη Δευτέρα 25/9 ο πρόεδρος της Ένωσης Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών και υποψήφιος περιφερειάρχης με την *Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία - Αντικαπιταλιστική Αριστερά*, Θανάσης Αγαπητός. Όπως αναφέρει η Ένωση, δικάζεται «γιατί είχε το θάρρος να υπερασπιστεί το 2018 το νεολαίο Χ.Ν. που αντιμετώπισε την αστυνομική βία και αυθαιρεσία». «Εκφράζουμε τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη και απαιτούμε την αθώωση του Θανάση Αγαπητού», προσθέτει.

Συνέντευξη
στη
ΘΕΟΠΙΣΤΗ
ΚΑΠΕΤΑ

► Ποια ήταν τα βασικά χαρακτηριστικά της πολιτικής που ακολούθησε η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας το προηγούμενο διάστημα;

Ένα από τα βασικά πολιτικά ζητήματα είναι ότι η περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, όπως και πολλές άλλες περιφέρειες, συνεχίζει να υλοποιεί απαρέγκλιτα την πολιτική της κυβέρνησης σε όλα τα θέματα. Δηλαδή, και στο κεντρικό πολιτικό αλλά και σε τοπικό επίπεδο κάνει το ίδιο. Η στάση της όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν η στήριξη όλων αυτών των αποφάσεων και των πολιτικών επιλογών που είχε πάρει η κυβέρνηση τόσο σχετικά με την τοπική διοίκηση όσο και με τη περιφέρεια. Η περιφέρεια δεν διαφοροποιήθηκε σε τίποτα από την κυβέρνηση, ακολουθώντας όλες τις ρυθμίσεις σχετικά με τις νομοθετήσεις, τη χρηματοδότησή της, τον τρόπο λειτουργίας της κ.λπ. Οι αποφάσεις, μάλιστα, παίρνονταν χωρίς ιδιαίτερη συζήτηση, καθώς η πλειοψηφία που είχε ο περιφερειάρχης Τζιτζικώστας το προηγούμενο διάστημα ήταν πολύ ισχυρή. Έτσι, έχοντας αυτό το πλεονέκτημα, με πολύ σύντομες διαδικασίες και χωρίς ουσιαστική κουβέντα, περνούσε κάθε φορά τις αποφάσεις που ερχόντουσαν από την κυβέρνηση.

► Ποια η στάση της αντιπολίτευσης;

Σε όλα αυτά τα ζητήματα που προέκυπταν υπήρχε μια συναίνεση από τη μεριά της αντιπολίτευσης. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις, η αντιπολίτευση στήριζε τις προτάσεις που κατέθετε η διοίκηση. Δεν έπαιρνε ουσιαστικά θέση να υποστηρίξει τις κοινωνικές αλλαγές, αλλά επέλεγε να στηρίξει το κεντρικό κράτος. Γενικά, ιδιαίτερα όσον αφορά τις δαπάνες και τα χρήματα που έχουν δοθεί για τα δήθεν μεγάλα έργα, από το μετρό μέχρι το παραλιακό μέτωπο και το Fly Over, τόσο ο Δήμος Θεσσαλονίκης όσο και η Περιφέρεια στηρίζουν όλες τις κυβερνητικές αποφάσεις και μάλιστα πολλές φορές πρωτοστατούν και σε επιλογές που οδηγούν τελικά στη χειροτέρευση της ζωής των κατοίκων.

► Τι συνέπειες είχε αυτό για τους κατοίκους;

Τα έχουν ξεπουλήσει όλα. Ας μην ξεχνάμε το λιμάνι, τις ανεμογεννήτριες, τα φωτοβολταϊ-

Θανάσης Αγαπητός

υποψήφιος περιφερειάρχης με την Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία - Αντικαπιταλιστική Αριστερά

Ανταρσία για ζωή στην Κεντρική Μακεδονία

«Καλούμε τους κατοίκους να μας στηρίξουν και να παλέψουν μαζί μας "για τη ζωή που μας αξίζει, στην Κεντρική Μακεδονία που μας ανήκει". Για να κερδίσουμε ψωμί, παιδεία, δημοκρατία, υγεία, γη και ελευθερία», δηλώνει στο *Prin* ο αγωνιστής δάσκαλος Θανάσης Αγαπητός, υποψήφιος περιφερειάρχης με την *Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία-Αντικαπιταλιστική Αριστερά*.

κά στο Βέρμιο, στην Πιερία κ.λπ. Δεν υπάρχει καμία κινητοποίηση της περιφέρειας για όλα αυτά, πέρα από κάποιες επιστολές των κατοίκων και τις συναντήσεις με τους κυβερνητικούς παράγοντες. Δεν υπήρξε κάποια κίνηση διεκδίκησης κονδυλίων ή οποιασδήποτε άλλης πρότασης για τις περιοχές μας. Το μόνο που είδαμε όλο αυτό το διάστημα είναι μια μεγάλη κινητοποίηση και χρηματοδότηση της εικόνας του περιφερειάρχη και των επιλογών του. Ακόμη και τα ελάχιστα χρήματα που έχουν δοθεί στη περιφέρεια έχουν χρησιμοποιηθεί για την προβολή και τη διαφήμιση των ίδιων και των «έργων» τους και όχι για τη

Η Κεντρική Μακεδονία έχει υποστεί με εξαιρετικά μεγάλη ένταση την οικονομική κρίση και ακόμα έχει μειωθεί δραματικά ο πληθυσμός της

“

στήριξη των φτωχών και της νεολαίας και την κάλυψη των αναγκών τους.

► Σε τι κατάσταση βρίσκεται τώρα η Περιφέρεια;

Ένα ακόμη μεγάλο ζήτημα που αφορά την Περιφέρεια είναι ότι όλα τα μεγάλα έργα, όπως τα αντιπυρικά, τα αντιπλημμυρικά και η χρηματοδότηση κοινωνικών δράσεων ήταν πάντα στα πλαίσια του οικονομικού ορίου, με περιορισμένες δαπάνες και χρήματα που έρχονταν είτε από το κράτος είτε από άλλα προγράμματα που υπάγονταν όμως στο ίδιο πλαίσιο. Επίσης, αξίζει να αναφέρουμε ότι η Κεντρική Μακεδονία έχει υποστεί με εξαιρετικά μεγάλη ένταση την οικονομική κρίση και έχει μειωθεί ακόμα περισσότερο από όλες τις άλλες περιφέρειες ο πληθυσμός της. Ιδιαίτερα οι νομοί που είναι αγροτικοί, όπως για παράδειγμα οι Σέρρες, το Κιλκίς και άλλες περιοχές σαν αυτές αντιμετωπίζουν μεγάλη μείωση του πληθυσμού. Το γεγονός ότι δεν στηρίζεται ο πρωτογενής τομέας ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για αυτή την κατάσταση.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι και το κλείσιμο του εργοστασίου παραγωγής ζάχαρης όπως και άλλων εργοστασίων. Αυτό ανάγκασε μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού -και ιδιαίτερα του νεανικού πληθυσμού- να φύγει και να πάει στις μεγάλες πόλεις, γι' αυτό και σήμερα οι

περισσότεροι νομοί είναι γερασμένοι. Ακόμη, στο πρόγραμμα για τη σχολική στέγη δεν έχουν γίνει σχεδόν καθόλου έργα. Όσα προβλέπονταν κανονικά ήταν έργα ΣΔΙΤ, τα οποία φυσικά καθυστερούν δραματικά και ουσιαστικά δεν υπάρχει ένα σωστό πρόγραμμα σχολικής στέγης. Ιδιαίτερα στη Θεσσαλονίκη είναι πολύ σημαντικά τα προβλήματα στα σχολεία, καθώς λειτουργούν σε βάρδιες, είναι πολύ γερασμένα και υπολειτουργούν. Η Περιφέρεια ουσιαστικά δεν ασχολείται καθόλου με το συγκεκριμένο ζήτημα, το οποίο είναι πολύ σημαντικό.

► Ποια είναι η οικονομική κατάσταση και τι ελλείψεις υπάρχουν αυτή τη στιγμή;

Το ΑΕΠ των κατοίκων της Κεντρικής Μακεδονίας, εάν το συγκρίνουμε με το αντίστοιχο ΑΕΠ της Αττικής, έχει μειωθεί σημαντικά ιδιαίτερα σε σχέση με την προηγούμενη δεκαετία. Για παράδειγμα, από το 2021 μέχρι το 2027 δεν προβλέπεται να δοθούν για αντιπλημμυρικά έργα ούτε 7 εκατομμύρια για κάθε χρόνο. Αυτά δεν αρκούν ούτε καν για να καθαρίσουν κάποια ρέματα. Με βάση αυτά, η Κεντρική Μακεδονία μπορεί να μην ήρθε αντιμέτωπη με όσα βαραίνουν αυτή τη στιγμή τη Θεσσαλία αλλά αυτό έχει να κάνει καθαρά με το γεγονός ότι τα φυσικά φαινόμενα δεν συνέβησαν εδώ και όχι με τα αντιπλημμυρικά έργα ή τα έργα προστασίας των δασών. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε ότι υπάρχει μεγάλο ζήτημα και με τη μείωση του δυναμικού στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, κάτι που η διοίκηση το έχει αποδεχθεί πλήρως. Υπάρχει γενικά μια δραματική μείωση του μόνιμου προσωπικού σε όλες τις περιφερειακές ενότητες, ενώ επικρατεί η λογική των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, που ξεκινάνε με διάφορα δίμηνα τα οποία δίνονται σε εργολάβους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην χρησιμοποιείται ούτε η υλικοτεχνική υποδομή της περιφέρειας ώστε να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα, ενώ δίνονται πολλά χρήματα στους εργολάβους για το οποιοδήποτε έργο.

► Εφόσον έτσι έχει η κατάσταση, ενόψει των τοπικών εκλογών, γιατί κάποιος να ψηφίσει την Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία;

Μα ακριβώς διότι θέτουμε ως κεντρικό μας στόχο να ανατρέψουμε αυτήν την κατάσταση. Η Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία και την επόμενη περίοδο θα παλέψει για τη συγκρότηση ενός λαϊκού κινήματος που θα πάει κόντρα στο σύστημα κυβέρνησης, περιφερειάρχη, ΕΕ και κεφαλαίου. Αυτό «πρεσβεύουν» όλοι οι υποψήφιοι της κίνησης, σε όλες τις περιφερειακές ενότητες. Καλούμε τους κατοίκους να μας στηρίξουν και να παλέψουν μαζί μας «για τη ζωή που μας αξίζει, στην Κεντρική Μακεδονία που μας ανήκει». Για να κερδίσουμε ψωμί, παιδεία, δημοκρατία, υγεία, γη και ελευθερία.

Απολογητές της «θεομηνίας»

Κάθε φορά που συμβαίνει μια καταστροφή ως συνέπεια της εκδήλωσης ενός έντονου φυσικού φαινομένου σχηματίζονται αυθόρμητα δύο στρατόπεδα, τα οποία φαινομενικά είναι αντίθετα: Από τη μία, οι απολογητές της υπάρχουσας κατάστασης και εξουσίας, οι οποίοι σπεύδουν να αποδώσουν την αιτία των καταστροφών στην υπερβολική ένταση του φαινομένου. Για τον λόγο αυτό ρίχνουν το βάρος στο πόσο σπάνιο και άρα απρόβλεπτο είναι το φαινόμενο αυτό και, ανάλογα με το αν επιλέξουν να υιοθετήσουν μια πιο επιστημονική προσέγγιση, μιλούν για κάτι που συμβαίνει μία φορά στα 1.000, 10.000 ή 16.000 χρόνια, είτε πιο συχνά υιοθετούν μια πιο μεταφυσική και θρησκευτική προσέγγιση και χρησιμοποιούν τους όρους «θεομηνία», «οργή ή εκδίκηση θεού/φύσης», «καταστροφική μανία φαινομένου» κ.λπ. Τα συμπεράσματα της παραπάνω προσέγγισης στα οποία καταλήγουν ή/και προβάλλουν άμεσα τα συστημικά μέσα ενημέρωσης, είναι ένας συνδυασμός των ακολούθων: «Δεδομένης της έντασης, πάλι καλά που πάθαμε μόνο αυτά», «είναι πέρα από τις δυνάμεις μας να ελέγξουμε την “καταστροφική μανία” της φύσης», «είναι η κλιματική αλλαγή απέναντι στην οποία η μικρή μας χώρα/Περιφέρεια/δήμος δεν μπορεί να κάνει τίποτα». Το πρακτικό επακόλουθο των παραπάνω είναι ότι αφού κάνουμε ό,τι καλύτερο περνάει από το χέρι μας και είμαστε ως κοινωνία έρμαιο δυνάμεων ανώτερων από αυτές που μπορούμε να ελέγξουμε, τότε συνεχίζουμε στην ίδια κατεύθυνση, που κυρίως αποφεύγει την πρόληψη με βάση τα νέα δεδομένα.

Το φαινομενικά αντίθετο στρατόπεδο, έχοντας μια τάση αμφισβήτησης του καθεστώτος και άρα αγκαλιάζοντας και τμήματα της αριστεράς, μιλάει για καταστροφή που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί εάν είχε γίνει μια διαφορετική διαχείριση της κατάστασης, με κριτική στα σημεία: Δεν δόθηκαν αρκετά χρήματα για αντιπλημμυρικά έργα, δεν έγινε σωστή διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων, «δεν υπάρχει κράτος», δεν γίνονται σωστά ή βάσει προδιαγραφών τα έργα κ.λπ. Το συμπέρασμα που προκύπτει έτσι είναι ότι με μία καλύτερη διαχείριση της πρότερης κατάστασης θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί τα χειρότερα και συνεπώς, «εμείς θα τα κάνουμε καλύτερα, αν μας ψηφίσετε».

Φώτης Χάγιος | Υποψήφιος με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική

Αντιπλημμυρικά έργα για τον λαό και όχι για τα κέρδη

Για να δούμε σε μεγαλύτερο βάθος τις αιτίες του προβλήματος, ξεφεύγοντας από εύκολες λύσεις, οφείλουμε να αναμετρηθούμε με την εξής αλήθεια: Προκειμένου να συμβεί μια καταστροφή τέτοιου μεγέθους δεν αρκεί από μόνο του ένα φαινόμενο μεγάλης έντασης. Η καταστροφή συμβαίνει όταν το φαινόμενο εκδηλώνεται σε μια περιοχή στην οποία υπάρχει εκτεταμένη ανθρωπογενής παρέμβαση. Η παρέμβαση αυτή δεν γίνεται σε κάποια σημεία στον χώρο και τον χρόνο, αλλά αφορά μεγάλες εκτάσεις και πολλές δεκαετίες ανάπτυξης συγκεκριμένου τύπου. Για τον λόγο αυτό, η αιτία της καταστροφής δεν περιορίζεται στην ένταση ενός φυσικού φαινομένου, ούτε στη διαχείριση μιας κατάστασης, αλλά αφορά τον πυρήνα της μέχρι τώρα ανάπτυξης και τη λογική με την οποία οργα-

νώνονται οι πόλεις μας, τα χωριά μας, ο περιαστικός χώρος.

Από καθαρά επιστημονική σκοπιά, οι βασικές παράμετροι οι οποίες επιδρούν στον όγκο του νερού που διέρχεται από το σημείο ελέγχου –είτε αυτό είναι η κοίτη ενός ρέματος μέσα στο κέντρο του οικισμού είτε αυτό είναι ένας υπόγειος αγωγός ομβρίων– είναι οι ακόλουθες:

Πρώτο, η ένταση της βροχόπτωσης (ποσότητα κατακρημνισμάτων ανά μονάδα χρόνου).

Δεύτερο, η ποσότητα του νερού που απορρέει από τις επιφάνειες (λεκάνη απορροής) στις οποίες πέφτει.

Τρίτο, ο χρόνος τον οποίο κάνει μια σταγόνα να φτάσει από το πιο μακρινό σημείο της λεκάνης απορροής στο σημείο ελέγχου.

Τέταρτο, τα υδραυλικά χαρακτηριστικά της φυσικής κοίτης του ρέματος ή του αγωγού διευθέτησης που καλείται

να παροχετεύσει με ασφάλεια προς τα κατάντη την παροχή που σχηματίζεται.

Εκτός από την πρώτη παράμετρο, η οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη φύση και αφορά φαινόμενα μεγαλύτερης κλίμακας (σημείωση: και εκεί υπάρχει η ανθρωπογενής παρέμβαση λόγω κλιματικής κρίσης που προκαλείται από ανθρωπογενή δραστηριότητα, η ανάλυση όμως αυτού του φαινομένου ξεφεύγει από τις ανάγκες του παρόντος άρθρου), οι υπόλοιπες τρεις σχετίζονται άμεσα με την πολιτική εξουσία (κεντρικό κράτος, Περιφέρεια, δήμος), με τη φιλοσοφία σύνταξης των μελετών και κατασκευής των έργων αντιπλημμυρικής προστασίας, καθώς και με τις επιλογές της τοπικής κοινωνίας στην ευρύτερη περιοχή που πλήττεται από την πλημμύρα.

Η συνήθης πρακτική που υιοθετείται τόσο από το δεύτερο στρατόπεδο

Για την αντιμετώπιση των πλημμυρικών φαινομένων απαιτείται στροφή στην πρόληψη, με παρεμβάσεις διατήρησης της φυσικής κοίτης, μείωσης της απορροής μέσω φύτευσης/αναδασώσεων των λεκανών απορροής, έργα ορεινής υδρονομίας κ.α.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί ότι εκτός από το ότι η προσέγγιση αυτή δεν επαρκεί για την αντιμετώπιση ενός πολύ ακραίου καιρικού φαινομένου με περίοδο επαναφοράς της τάξης της 1.000ετίας (που λόγω κλιματικής κρίσης/αλλαγής θα συμβαίνει με μεγαλύτερη συχνότητα), καθώς τα έργα αυτά σχεδιάζονται για περίοδο επαναφοράς 50ετίας, σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να λύσουν το πρόβλημα τοπικά αλλά να επιβαρύνουν ή και να δημιουργήσουν πρόβλημα σε περιοχές κατάντη.

Όσον αφορά το τεχνικό σκέλος, η κριτική πρέπει να βασίζεται στην αντιμετώπιση των σημείων 2 και 3 που αναφέρονται παραπάνω, δηλαδή στην ποσότητα νερού που απορρέει όσο και στον χρόνο που αυτή κάνει για να φτάσει στο προβληματικό σημείο όπου εντοπίζεται ανεπάρκεια. Τα σημεία αυτά εξαρτώνται από την φυτοκάλυψη της ευρύτερης περιοχής, το ποσοστό αδιαπέρατων επιφανειών με τις οποίες είναι καλυμμένα τμήματα της λεκάνης απορροής, το είδος των αντιπλημμυρικών έργων που έχουν κατασκευαστεί στα ανάντη τμήματα της λεκάνης, τα οποία μειώνουν το χρόνο συρροής στα κατάντη.

Το κλειδί για μια πολιτική αντιπλημμυρικής προστασίας που οδηγεί σε προληπτική και άρα πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση είναι η μείωση των παροχών με:

- Τοπικές παρεμβάσεις ήπιου χαρακτήρα και διαπερατά υλικά με στόχο να διατηρηθεί η φυσική κοίτη κατά το δυνατόν ακόμη και εντός του οικισμού, μειώνοντας έτσι δραστικά τον προϋπολογισμό και δημιουργώντας δευτερογενείς ωφέλειες όπως αύξηση της κατείσδυσης νερού στον υδροφόρο ορίζοντα και μείωση των ταχυτήτων ροής.

- Μείωση της απορροής, μέσω φύτευσης/αναδασώσεων των λεκανών απορροής, με έργα ορεινής υδρονομίας, με επεμβάσεις ώστε να συγκεραθηθούν τα όμβρια και τα φερτά υλικά που κατεβαίνοντας μετατρέπονται σε λάσπη στα ανώτερα σημεία της λεκάνης, με κίνητρα για αποτροπή κατασκευής σκληρών αδιαπέρατων επιφανειών μέσω κατάλληλων κατευθύνσεων στην αδειοδότηση κατασκευών, προώθηση δημιουργίας τεχνητών λιμνών κατακράτησης σε πάρκα, χρήση διαπερατών οδοστρωμάτων και πεζοδρομίων, κατασκευή χωμάτων τάφρων κ.λπ.

Επειδή όλες οι παραπάνω τεχνικές λύσεις δεν προκύπτουν και δεν εφαρμόζονται στο κενό, υπάρχει το θέμα του κάτω από ποια λογική μπορούν να αντιμετωπιστούν ριζικά τα προβλήματα της αντιπλημμυρικής προστασίας. Η μετακίνηση του κέντρου βάρους από την καταστολή στην πρόληψη, προσκρούει σε δομικές λογικές πάνω στις οποίες βασίζεται η επέκταση των οικισμών και η παραγωγή έργων υποδομής και συγκεκριμένα στη λογική του κέρδους με κάθε τρόπο και στην αποθέωση της ιδιοκτησίας. Προκειμένου λοιπόν να κινηθούν τα πράγματα προς μια τέτοια κατεύθυνση, προϋπόθεση είναι η πολιτική διεκδίκηση –από το κίνημα και τις οργανώσεις του– λύσεων που αντιστρατεύονται τον βασικό πυρήνα συγκρότησης του καπιταλιστικού συστήματος.

Κρατική πολιτική διάλυσης των υπηρεσιών και «ατομικής ευθύνης»

Εκτός από τα ζητήματα που εμπíπτουν αμιγώς στο τεχνικό πεδίο του αντιπλημμυρικού σχεδιασμού υπάρχουν και τα ευρύτερα ζητήματα της κρατικής πολιτικής που επιδρούν άμεσα τόσο στις δυνητικές επιπτώσεις μιας πλημμύρας όσο και στο βάρος που πέφτει στους πολίτες για την ανάνηψη και αποκατάσταση μετά από μια καταστροφή.

Πρώτο θέμα είναι η ευρύτερη περιβαλλοντική πολιτική (π.χ. δασοκτόνος νόμος Χατζηδάκη, έλλειψη νομικού οπλοστασίου προστασίας καμένων δασικών εκτάσεων κ.λπ.) που υποτάσσει τα πάντα στην «ανάπτυξη» και τους «επενδυτές», συρρικνώνει ή και διαλύει δημόσιες υπηρεσίες (δασική υπηρεσία, δασαρχεία, τεχνικές υπηρεσίες) και τις υπηρεσίες δασοφυλάξης, ενώ κατευθύνει δισεκατομμύρια ευρώ στην καταστολή (βλέπε προσλήψεις και προμήθειες στην αστυνομία) και τον πόλεμο (εξοπλισμοί μαμούθ). Η πολιτική αυτή οδηγεί σε περισσότερες καμένες δασικές εκτάσεις, πράγμα που αυξάνει σημαντικά τις παροχές πλημμύρας στα προβληματικά σημεία που παρατηρούνται καταστροφές.

Ένα άλλο μεγάλο ζήτημα που προκύπτει είναι το θέμα της ανάνηψης και της αποκατάστασης σε περίπτωση πλημμύρας. Από τη μία πλευρά, η πολιτική του συνόλου των κυβερνήσεων των τελευταίων δεκαετιών, σταθερά προσπλωμένη στο νεοφιλελεύ-

θερο δόγμα της αποσάθρωσης των κοινωνικών υπηρεσιών του κράτους που δεν συμβάλλουν στην κερδοφορία των επιχειρήσεων, έχει οδηγήσει σε σοβαρά κενά στην δυνατότητα του κράτους να επέμβει για να βοηθήσει τους πληγέντες και να εξασφαλίσει τη απαραίτητα για την επόμενη μέρα της καταστροφής στους κατοίκους των πλημμυρισμένων οικισμών. Η λογική της ατομικής ευθύνης επιβίωσης ενισχύεται ακόμη περισσότερο με τη χρήση των μηνυμάτων 112, τα οποία χρησιμοποιεί αφειδώς η κυβέρνηση για να δηλώσει ότι «εγώ σας προειδοποίησα, αν πνιγήκατε φταίτε που δεν με ακούσατε».

Ταυτόχρονα με το παραπάνω, η κεντρική πολιτική είναι σταθερά προσπλωμένη στη μετακύληση του κόστους αποζημίωσης στην πλάτη της λαϊκής οικογένειας, προωθώντας την ιδιωτική ασφάλιση των κατοικιών και αποφεύγοντας να καταβάλει τις αναγκαίες αποζημιώσεις στους πληγέντες, περιορίζοντας το ύψος τους ή αυστηροποιώντας τα κριτήρια, με στόχο μόνο τον περιορισμό του συνολικού ποσού τους (χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα τον περιορισμό των παράλογων απαιτήσεων). Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι στις περισσότερες περιπτώσεις καταστροφής οικιών από τις πρόσφατες πλημμύρες, η δόμηση είχε γίνει με απόλυτα νόμιμες διαδικασίες και με τις ευλογίες κεντρικού και τοπικού κράτους.

Η αιτία της καταστροφής αφορά τον πυρήνα της καπιταλιστικής ανάπτυξης

>>>>>

(κριτική στα σημεία) όσο και από κρατικές υπηρεσίες οργανισμών (Περιφέρεια), παραδοσιακά μελετητικά γραφεία και εργολάβους, είναι η αναφορά (είτε άμεσα είτε έμμεσα) κυρίως στο σημείο 4, που καταλήγει στο «δώστε περισσότερα λεφτά για αντιπλημμυρικά έργα». Αυτό μεταφράζεται στην προτροπή κατασκευής μεγαλύτερων «κλασσικών» αντιπλημμυρικών έργων, δηλαδή, πανάκριβων έργων με επένδυση κοιτών ρεμάτων με μπετόν ή συρματοκιβώτια, ώστε να αυξάνεται η παροχρητικότητα, διατηρώντας το ίδιο πλάτος κοίτης.

Ο βασικός λόγος πίσω από αυτή την επιλογή είναι ότι η διεύρυνση της κοίτης που απαιτείται για μια φυσική διατομή προσκρούει, από τη μια, σε τοπικά μικροσυμφέροντα, που έχουν «πνίξει» τις κοίτες των ρεμάτων με μπαζώματα –η προστασία της μικροϊδιοκτησίας είναι αξία μεγαλύτερη από την προστασία της ανθρώπινης ζωής– και, από την άλλη, στο κέρδος που συνεπάγεται για μια μεγάλη κατασκευαστική εταιρεία η υλοποίηση τέτοιων φαραωνικών έργων. Στο σημείο αυτό υπάρχει και ευθύνη παραδοσιακών μελετητικών γραφείων και των σχετικών υπηρεσιών του κράτους που έχουν συνηθίσει να σχεδιάζουν αυτού του τύπου έργα γιατί αυτά προκρίνονται από τις μεγαλοκατασκευαστικές εταιρείες και επομένως ούτε καν εξετάζουν την υιοθέτηση νέων προσεγγίσεων με άνοιγμα ρεμάτων που έχουν καλυφθεί (daylighting) και πρακτικών βιώσιμης διαχείρισης ομβρίων υδάτων με έργα κατακράτησης/απορρόφησης σε ολόκληρη τη λεκάνη απορροής.

Πίσω από τις κάμερες

Η καλύτερη στιγμή των καναλιών. Χωρίς πίεση, χωρίς το άγχος της γραμμής, χωρίς pop rap και έλεγχο από πολιτικά κονκλάβια. Βρήκαν το θέμα τους, βρήκαν το προϊόν τους. Καλύτερο από το πολιτικό «προϊόν Μητσοτάκη» που υπόκειται σε ελεγκτικούς μηχανισμούς

Ματίνα Παπαχριστούδη

Το «προϊόν Κασσελάκης» πουλάει, όχι τα προβλήματα της κοινωνίας

και προβάλλεται με προκαθορισμένους όρους. Η τηλεόραση βρήκε ένα νέο πρόσωπο και κυριολεκτικά το... ξετίναξε.

Η εικόνα του υποψηφίου για την προεδρία του ΣΥΡΙΖΑ Στέφανου Κασσελάκη να βγαίνει από το γυμναστήριο έπαιξε σε όλες σχεδόν τις «ενημερωτικές» εκπομπές. Αυτές, δηλαδή, που βρήκαν ρεπόρτερ και συνεργείο για να καλύψουν το συγκεκριμένο «γεγονός», αλλά δεν βρίσκουν για να ενημερώσουν για όλα τα σημαντικά προβλήματα της κοινωνίας - από τα πλημμυρισμένα ακόμη χωριά στον θεσσαλικό κάμπο, τους σοβάδες που πέφτουν στα σχολεία της Αθήνας, τα εκατοντάδες εργατικά ατυχήματα, τις διατάξεις του εργασιακού εκτρώματος Γεωργιάδη. Τέτοιου είδους ειδήσεις μεταδίδονται σε 10-30 δευτερόλεπτα, χωρίς καμία κάλυψη από ρεπόρτερ, χωρίς συνεργεία στους τόπους καταστροφής, χωρίς την οποιαδήποτε

αντίθετη με την κυβέρνηση άποψη, χωρίς εκπροσώπους της κοινωνίας και των φορέων της.

Το «φαινόμενο Κασσελάκη» δεν χρειάζεται να το προωθήσει η κυβέρνηση προκειμένου να αποσιωπηθούν όλα τα σημαντικά για τις ζωές των ανθρώπων πολιτικά, οικονομικά, εργασιακά, περιβαλλοντολογικά θέματα. Στην τηλεόραση, έτσι κι αλλιώς, αυτά αποσιωπώνται. Σαν διακινητές της πλέον ξεφτιλισμένης χειραγώγησης του κοινού, οι τηλεοπτικές εκπομπές, ενημερωτικές και λάιφ-στάιλ, βρήκαν νέο προϊόν, το κομματιάζουν και το αμπαλάρουν στον αέρα χωρίς καμία αντίδραση, χωρίς αντίλογο. Κι αυτό είναι το χειρότερο. Η ιδιωτική τηλεόραση, της οποίας η λειτουργία καθορίζεται από δεκάδες νόμους και εκατοντάδες υπουργικές αποφάσεις και ευρωπαϊκές ντιρεκτίβες για τα ΜΜΕ, δεν ελέγχεται από κανέναν.

Η δε αντιπολίτευση, συμπεριλαμβανομένου του ΚΚΕ, παραμένει δέσμια του κοινοβουλευτικού ελέγχου, της περίφημης πολιτικής πολυφωνίας, πόση ώρα και πόσα λεπτά θα ακουστούν οι δηλώσεις των εκπροσώπων τους. Ακόμη κι αυτή «ξεχάστηκε» στους διαδρόμους της Βουλής και το ανύπαρκτο ΕΣΡ, στις πάντα πρόθυμες συνεργαζόμενες συνδικαλιστικές παρατάξεις ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ στις δημοσιογραφικές ενώσεις.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ειδήσεων που αποκρύπτονται θα πρέπει να φτιαχτεί στην ΕΡΤ. Παρά το γεγονός ότι διαθέτει 24ωρο κανάλι ειδήσεων, ορισμένα θέματα παραμένουν απαγορευμένα προς μετάδοση. Όπως, για παράδειγμα, το πόρισμα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων για το δυστύχημα των Τεμπών, στο οποίο, όπως ενημερώνουν ρεπορτάζ του Τύπου, επισημαίνεται ότι η κυβέρνηση δεν έκανε απολύτως καμία παρέμβαση για το σιδηροδρομικό δίκτυο.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ, ο συνδικαλιστικός φορέας των δημοσιογράφων, η ΕΣΗΕΑ, αρνήθηκε να αντιδράσει με απεργιακή κινητοποίηση στο εργασιακό έκτρωμα Γεωργιάδη. Το επιχείρημα της συνδικαλιστικής συμμαχίας ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ στο προεδρείο ήταν πως δεν αφορά τους δημοσιογράφους. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, «καταδικάζεται» με ανακοίνωση το νομοσχέδιο για την κατάργηση του πενθήμερου που αφορά και τους δημοσιογράφους. Η υποταγή στην κυβέρνηση ξεπέρασε πλέον κάθε όριο.

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ αναμένεται στην Ελλάδα πολυμελής αντιπροσωπεία από οκτώ διεθνείς ενώσεις, με σκοπό να ελεγχθούν οι δείκτες ελευθερίας του Τύπου, ένα χρόνο μετά την καταδίκη της κυβέρνησης για το κατασκοπευτικό λογισμικό και την παρακολούθηση δημοσιογράφων. Η αντιπροσωπεία θα διερευνήσει απειλές για την ασφάλεια των δημοσιογράφων, την ατιμωρησία των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν εναντίον τους, τους κινδύνους για τον πλουραλισμό των ΜΜΕ και τις νομικές απειλές, συμπεριλαμβανομένων των SLAPPs.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Κανείς έξω από τα σύνορα!

► Μετά και την τραγωδία στη Λιβύη, να επιστρέψουν όλα τα στρατεύματα από το εξωτερικό

Το σύνθημα «Είμαστε παντού», το οποίο «λάνσαρε» το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας (ΓΕΕΘΑ), προβάλλοντας τη συμμετοχή των Ενόπλων Δυνάμεων στις καταστροφές της Θεσσαλίας και τη στρατιωτικοποίηση της πολιτικής προστασίας, βρήκε την προέκτασή του στην «αποστολή αυτοκτονίας» στη Λιβύη, για να αποδείξει την αναβάθμιση του στρατηγικού ρόλου του ελληνικού κράτους.

Τα τυλιγμένα στη σημαία φέρετρα περιέχουν νεκρούς του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού και της εμπλοκής των Ενόπλων Δυνάμεων σε ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Υπουργείο Άμυνας και ΓΕΕΘΑ απένειμαν τον ανώτατο βαθμό στα τρία στελέχη που σκοτώθηκαν στη Λιβύη, ενώ επέλεξαν το σενάριο του τροχάιου δυστυχήματος. Πολλοί μιλούν για επίθεση με αντιαρματική ρουκέτα ή δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο το λεωφορείο να είχε παγιδευτεί με εκρηκτικά. Τα

δραματικά γεγονότα συνέβησαν σε μία περιοχή η οποία υποτίθεται ότι είναι υπό τον έλεγχο των δυνάμεων του Χαφτάρ. Στην πραγματικότητα, εκεί έχουν βρει καταφύγιο δυνάμεις του ISIS, διακινητές μεταναστών και Ρώσοι μισθοφόροι.

Όλοι πλέον στις Ένοπλες Δυνάμεις, κυρίως οι νέοι Επαγγελματίες Οπλίτες (ΕΠΟΠ) και στρατιωτικοί, κατανοούν ότι υποχρεωτικά, αν δεν δελεαστούν από τα ευρώ, θα συμμετέχουν σε πολεμικές αποστολές σε Αρμενία και Ουκρανία, Λιβύη και Μάλι. Η συμμετοχή και η εμπλοκή

τους σε ιμπεριαλιστικές αποστολές θα πληρωθεί με το δικό τους αίμα.

Το σήμα του ΓΕΕΘΑ για την αποστολή στη Λιβύη κυκλοφορεί την Πέμπτη 14/9. Ζητά στελέχη του Υγειονομικού για να συμμετάσχουν σε αυτήν. Δεν υπάρχει καμία ανταπόκριση. Επιλέγονται η επισμηναγός Ελευθερία Ανδρεαδάκη και η αντιπλοίαρχος Γλυκερία Μεμεκίδου, οι οποίες υπηρετούσαν στη Διεύθυνση Υγειονομικού του ΓΕΕΘΑ. Ο θάνατός τους έγινε fake news από το ΓΕΕΘΑ, το οποίο ήξερε τα πάντα από το μεσημέρι της Κυριακής 17/9, αλλά παραπλανούσε

και καθησύχαζε, γιατί δεν έπρεπε να παραγκωνιστεί η συνέντευξη του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης (ΔΕΘ).

Το αστικό σύστημα εξουσίας συμφωνεί ότι «η Ελλάδα πρέπει να βρίσκεται στη Λιβύη, πρέπει να έχει παρουσία και ρόλο εκεί». Εμείς απαιτούμε: Καμία αποστολή μέσων και προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων εκτός συνόρων, να επιστρέψουν τα στρατεύματα που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Καλούμε τη νεολαία να μην καταταγεί μισθοφόρος στρατιώτης ΕΠΟΠ, ΟΒΑ και στρατιωτικός. Να αποχωρήσουν από τις Ένοπλες Δυνάμεις που τους θέλουν «μπράβους» επιχειρηματιών, κρατικών και ιμπεριαλιστικών συμφερόντων, κληνούς προσφύγων και καταστολείς κοινωνικών κινημάτων. Το καθοριστικό είναι να συμβάλουμε στην ανάπτυξη κινήματος μέσα και έξω από τον στρατό, για το μπλοκάρισμα της μηχανής του πολέμου.

Κυριάκος Νασόπουλος

Θεσσαλία: Κρατική αδιαφορία και αγωνιζόμενος λαός

Ανυπολόγιστες είναι οι καταστροφές που άφησε πίσω της στη Θεσσαλία η κακοκαιρία «Ντάνιελ». Οι κάτοικοι παλεύουν σχεδόν μόνοι τους, «άφαντοι» κράτος, Περιφέρεια και δήμοι. Σε απόγνωση ο φτωχός πληθυσμός, αγρότες και κτηνοτρόφοι. Μόνο στήριγμα η αλληλεγγύη.

την *Αριστερή Παρέμβαση Θεσσαλίας - Ανταρσία για την Ανατροπή (ΑΡΠΑ)*.

Στην ίδια κατάσταση βρίσκονται και τα γύρω χωριά. Κουτσόχερο, Μάνδρα, Δασοχώρι, Φαλάνη, Κουλούρι, Μελισσοχώρι, Πλατύκαμπος, Δήμητρα, Αμυδαλή, Καλαμάκι και αρκετά ακόμα πλημμύρισαν εξαιτίας της κακοκαιρίας. Ένα ακόμη σημαντικό δεδομένο είναι ότι σοβαρές ζημιές έχουν υποστεί και μεγάλες επιχειρήσεις της περιοχής

(Intercom, Χαλβάς Ολύμπου), με τον κίνδυνο να κλείσουν και εκατοντάδες εργαζόμενοι να μείνουν χωρίς δουλειά και αποζημιώσεις. «Μόνο στην Intercom δουλεύουν περίπου 900 εργαζόμενοι», σημειώνει ο Νίκος Ταλαχούπης.

Η δραματική κατάσταση στη Λάρισα μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με αγώνα και αλληλεγγύη. Το Δίκτυο Αγώνα και Αλληλεγγύης Λάρισας, σε συνεργασία με το κοινωνικό ιατρείο, διοργανώνει συνεχώς δράσεις

«Η απόλυτη καταστροφή. Άπειροι άστεγοι και σπίτια κατεστραμμένα. Σοδειές που χάθηκαν»

Πανθεσσαλική διαδήλωση την Κυριακή

«Ήρθε η ώρα να εκφραστούν μαζικά και μαχητικά η οργή, η αγανάκτηση, ο πόνος». Με αυτήν τη φράση, η Αριστερή Παρέμβαση Θεσσαλίας - Ανταρσία για την Ανατροπή (ΑΡΠΑ) καλεί στην πανθεσσαλική διαδήλωση που διοργανώνουν την Κυριακή 24/9 στις 12.30 το μεσημέρι στην κεντρική πλατεία Λάρισας, κινήσεις, σωματεία και συλλογικότητες της Θεσσαλίας. «Οι δρόμοι να γεμίσουν από τον κόσμο που έχασε ανθρώπους, ζώα, καλλιέργειες, σπίτια, περιουσίες, που καταστράφηκε και που αγωνιά για το παρόν και το μέλλον του. Να αντηχήσουν τα συνθήματα αλληλεγγύης και αγώνα

για να διεκδικήσουμε τις ζωές μας και να ανατρέψουμε τη δολοφονική πολιτική των κυβερνήσεων, της ΕΕ και του κεφαλαίου που μας έπνιξαν με τις πλημμύρες, όπως μας είχαν κάψει με τις πυρκαγιές και μας είχαν σκοτώσει στα τρένα πρόσφατα. Να αντιταχθούμε στο ζοφερό μέλλον που μας ετοιμάζουν μετά την καταστροφή», σημειώνει η ΑΡΠΑ. Στην κινητοποίηση, μεταξύ άλλων, καλούν το Δίκτυο Αλληλεγγύης και Αγώνα Καρδίτσας, ο Συντονισμός Συλλογικοτήτων Βόλου, η Ανοιχτή Συνέλευση Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ Τρικάλων και το Δίκτυο Αγώνα και Αλληλεγγύης Λάρισας.

Τις πληγές τους συνεχίζουν να μετράνε οι κάτοικοι της Θεσσαλίας, θύματα της κακοκαιρίας «Ντάνιελ» αλλά περισσότερο των διαχρονικών εγκληματικών κυβερνητικών πολιτικών και της πλήρους κατάρρευσης του επιτελικού κράτους Μητσοτάκη. Οι συνέπειες για τον φτωχό πληθυσμό της περιοχής φαντάζουν πολύ σοβαρές και μακροχρόνιες. Οι καταστροφές που έχουν υποστεί οι κάτοικοι σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αποκατασταθούν από τις αποζημιώσεις και τα οικονομικά μέτρα που έχει ανακοινώσει η κυβέρνηση. Θα περάσει πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα ώστε οι αγρότες να μπορέσουν να καλλιεργήσουν ξανά τα χωράφια που πλημμύρισαν, ενώ έχουν και μεγάλη οικονομική ζημιά, καθώς καταστράφηκαν σπόροι, εφόδια, μηχανήματα. Από την άλλη, οι κτηνοτρόφοι έχασαν δεκάδες χιλιάδες ζώα και είναι ιδιαίτερα αμφίβολο αν θα καταφέρουν ποτέ να επανακάμψουν. Το επόμενο διάστημα προμηνύεται «σκοτεινό», καθώς αναμένεται μεγάλη αύξηση της ανεργίας στην περιοχή και επιτάχυνση της φτωχοποίησης μεγαλύτερων τμημάτων της κοινωνίας. Μετανάστευση, αστεγία και εξαθλίωση απειλούν πιο άμεσα από ποτέ τον λαό της Θεσσαλίας.

Στην πόλη της Λάρισας, τα νερά έχουν πλέον υποχωρήσει και οι κάτοικοι μετρούν ζημιές σε πλημμυρισμένα σπίτια και υπόγεια. Μεγάλες είναι οι καταστροφές σε διάφορες περιοχές της πόλης, όπως ο Άγιος Θωμάς, η Φιλιππούπολη, οι Αμπελόκηποι και η Νέα Σμύρνη. Τα υπόγεια των εργατικών κατοικιών, γύρω στα 300 σπίτια, πλημμύρισαν. Σοβαρές ζημιές έχουν υποστεί και οχτώ σχολεία της Λάρισας. «Μέσα στην πόλη της Λάρισας φάνηκε με τον πιο σκληρό τρόπο η παραβίαση αντιπλημμυρικών ζωνών, όπου αναχώματα που λειτουργούσαν αποτρεπτικά για πλημμύρες αξιοποιήθηκαν για έργα οδοποιίας και μετατράπηκαν σε δρόμους χωρίς επαρκείς μελέτες στις επιπτώσεις που μπορεί να προκαλούσαν», σημειώνει μιλώντας στο Prin ο Νίκος Ταλαχούπης, υποψήφιος περιφερειάρχης με

αλληλεγγύης, όπως μοιράσματα ειδών πρώτης ανάγκης και φαρμάκων.

Στον Βόλο, χρειάστηκαν 15 μέρες για να αποκατασταθεί την Τετάρτη 20/9 η υδροδότηση στην πόλη. Σύμφωνα με τη ΔΕΥΑΜΒ το νερό είναι κατάλληλο για κατανάλωση. Ωστόσο, μέχρι την Παρασκευή, το νερό παρέμεινε ακατάλληλο σε Πορταριά, Ιωλκό, Μακρυνίτσα, Χάνια και Δρακεία. Την Πέμπτη 21/9 την πόλη ξεσήκωσαν δεκάδες αγρότες του Πηλίου, οι οποίοι ξεκίνησαν από τα χωριά τους και πραγματοποίησαν μηχανοκίνητη πορεία στα πλαίσια της απεργιακής συγκέντρωσης.

Στην Περιφέρεια Τρικάλων, και ειδικά στις περιοχές του δήμου Φαρκαδόνας που επλήγησαν περισσότερο από την κακοκαιρία, οι καταστροφές είναι ανυπολόγιστες. Πολλά σπίτια έχουν υποστεί μεγάλες ζημιές, ενώ υπάρχει πρόβλημα στέγασης, με κατοίκους που αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας να φιλοξενούνται σε φιλικά σπίτια. Παράλληλα, υπάρχουν περιοχές, όπως και η Φαρκαδόνα, οι οποίες παρότι επλήγησαν έντονα, δεν έχουν ενταχθεί στην «κόκκινη ζώνη» ώστε οι κάτοικοι να αποζημιωθούν.

Πολύ δύσκολη παραμένει η καθημερινότητα και στην περιοχή της Καρδίτσας, ειδικά στην περιοχή του Παλαμά. «Η απόλυτη καταστροφή. Άπειροι άστεγοι και σπίτια κατεστραμμένα. Σοδειές και μηχανήματα που χάθηκαν. Και καμιά οργανωμένη αρωγή από πλευράς δήμου και Περιφέρειας. Από άμεση βοήθεια έχουν δραστηριοποιηθεί ορισμένες εθελοντικές ομάδες και οι οικοδόμοι του ΠΑΜΕ, ενώ στήθηκε αλληλέγγυο ιατρείο από τους γιατρούς της ΟΕΝΓΕ για παροχή βοήθειας», δηλώνει στο Prin η Γιάννα Κατσιαμπούρα, υποψήφια με την ΑΡΠΑ στην Καρδίτσα.

Την ίδια ώρα, η ΑΡΠΑ κάνει λόγο για μεγάλο υγειονομικό κίνδυνο και ζητά άμεσα μέτρα προστασίας των κατοίκων. «Ολόκληρος ο Θεσσαλικός κάμπος έχει μετατραπεί σε μια τεράστια υγρή χωματερή. Οι κίνδυνοι είναι προφανείς και έχουν προκύψει σε όλες της περιπτώσεις αντίστοιχων καταστροφών στο παρελθόν», σημειώνει.

ΤΟΠΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Κώστας Παπαγεωργίου

Νομοσχέδιο συγκεντρωτικής διακυβέρνησης

► Σημαντικές αλλαγές στη δομή της τοπικής διοίκησης σε συνέχεια του νόμου Βορίδη, για ισχυρότερη σύνδεση τοπικού και κεντρικού κράτους

Μια ανάσα πριν από τις τοπικές εκλογές του Οκτωβρίου, η κυβέρνηση έδωσε σε δημόσια διαβούλευση που θα κρατήσει μέχρι τις 26 Σεπτεμβρίου το σχέδιο νόμου του υπουργείου Εσωτερικών με τίτλο: «Αναμόρφωση του συστήματος διακυβέρνησης Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού, κατάργηση νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δήμων, παρακολούθηση επιδόσεων τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις».

Στις 41 σελίδες του νομοσχεδίου και στην αιτιολογική έκθεση που το συνοδεύει είναι σαφές πως πρόκειται για σημαντικές αλλαγές στη δομή της τοπικής διοίκησης σε συνέχεια του νόμου Βορίδη και με ισχύ από την 01/01/2024, οι οποί-

ες στοχεύουν στην ισχυρότερη σύνδεση τοπικού και κεντρικού κράτους, στη βάση των συμφερόντων του κεφαλαίου και της ΕΕ, στην ενίσχυση του συγκεντρωτικού μοντέλου διακυβέρνησης και των κλειστών κέντρων αποφάσεων απομακρύνοντας ακόμη πιο πολύ την οποιαδήποτε δυνατότητα φιλολαϊκής διαχείρισης και δημοκρατικού ελέγχου στη λειτουργία δημοτικών και περιφερειακών αρχών, στη διαμόρφωση του εδάφους για μεγαλύτερη απαξίωση των κοινωνικών υπηρεσιών ειδικά στους δήμους με τελικό στόχο την ιδιωτικοποίησή τους.

Πιο συγκεκριμένα, το νομοσχέδιο που προβλέπεται να ψηφιστεί πριν από τις τοπικές εκλογές, διευρύνει τις «τηλεσυνεδριάσεις» δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων «χάριν βελτίωσης του συστήματος διακυβέρνησης» των

Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ). Για τα δημοτικά συμβούλια, περιορίζεται σε μόλις μία για κάθε μήνα η υποχρεωτική διαζώσης συνεδρίαση, με τις υπόλοιπες συνεδριάσεις να μπορούν να γίνονται είτε με τηλεδιασκέψεις είτε με μικτό τρόπο. Ενώ για τα περιφερειακά συμβούλια, απαλείφεται η υποχρέωση διαζώσης συνεδριάσεων, οι οποίες μπορούν να διεξάγονται με καθέναν από τους παραπάνω τρεις τρόπους. Παρά το γεγονός πως δεν αποκλείεται η δυνατότητα για αποκλειστικά διαζώσης συνεδριάσεις, η εμπειρία των τελευταίων χρόνων είναι ξεκάθαρη. Δημοτικές και περιφερειακές αρχές επιλέγουν τις τηλεδιασκέψεις για να περιορίσουν την παρέμβαση στα συμβούλια από τα τοπικά κινήματα που αντιδρούν στη βάρβαρη πολιτική τους.

Παράλληλα καταργούνται οι Οικονομικές Επιτροπές και οι Επιτροπές Ποιότητας Ζωής των δήμων οι οποίες ενοποιούνται στις Δημοτικές Επιτροπές, ενώ, στο τέλος της σχολικής περιόδου που μόλις ξεκίνησε, οι περίπου 600 Σχολικές Επιτροπές που υπάρχουν σήμερα καταργούνται και οι αρμοδιότητές τους μεταφέρονται στον οικείο δήμο. Ανάλογες προβλέψεις εισάγονται και για τις Περιφερειακές Επιτροπές, οι οποίες αντικαθιστούν τις Οικονομικές και Εκτελεστικές Επιτροπές. Ενώ δίνεται με απόφαση του περιφερειακού συμβουλίου, να συστήνονται μέχρι δύο αποφασιστικές επιτροπές, στις οποίες το συμβούλιο μεταβιβάζει αρμοδιότητες του για συγκεκριμένους τομείς περιφερειακής πολιτικής. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις,

οι επιτροπές που θα προκύψουν θα οριστούν με βάση την αυξημένη πλειοψηφία που περιλαμβάνει ο νόμος Βορίδη.

Ταυτόχρονα, από τις 31/12/2023 καταργούνται περισσότερα από 500 Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) των δήμων, με τις αρμοδιότητες, το προσωπικό, την κινητή και ακίνητη περιουσία τους να μεταφέρεται στο οργανόγραμμα των δήμων. Η κίνηση αυτή θα μπορούσε να είναι θετική αν συνοδευόταν από την αναγκαία κρατική χρηματοδότηση και την στελέχωση με προσωπικό με μόνιμες σχέσεις εργασίας. Όμως στην πραγματικότητα, μιλάμε για ήδη υποστελεχωμένες και απαξιωμένες δημοτικές υπηρεσίες όπως είναι τα ΚΑΠΗ, άλλες κοινωνικές υπηρεσίες ή οργανισμοί πολιτισμού και άθλησης, ενώ εξαιρούνται τα δημοτικά περιφερειακά θέατρα (ΔΗΠΕΘΕ) και τα Δημοτικά Λιμενικά Ταμεία. Με την ένταξή τους στην κεντρική διοίκηση του δήμου και το καθεστώς συνεχούς συρρίκνωσης των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων (ΚΑΠ), οι σημαντικές αυτές υπηρεσίες για την κοινωνική πλειοψηφία και τους πιο αδύναμους, θα στραγγαλιστούν οικονομικά ακόμα παραπάνω. Τελικός στόχος είναι η λειτουργία των υπηρεσιών αυτών με αντίτιμο και η ιδιωτικοποίησή τους.

Σημαντική ρύθμιση στην κατεύθυνση ενίσχυσης του επιχειρηματικού μοντέλου λειτουργίας των ΟΤΑ αποτελεί η θεσμοθέτηση παρακολούθησης των επιδόσεων τους που αφορούν στην οικονομική και διοικητική λειτουργία και δραστηριότητά τους.

ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ

Το φεστιβάλ κάνει «απόβαση» στην Κρήτη

► Πλούσιο πρόγραμμα εκδηλώσεων στη λέσχη της Αθήνας

Το Φεστιβάλ Αναιρέσεις συνεχίζει το φετινό του ταξίδι με τρεις διαδοχικές στάσεις στην Κρήτη. Την Παρασκευή 22/9, επρόκειτο να πραγματοποιηθεί η πρώτη στάση στο Ρέθυμνο, με ενδιαφέρουσες πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις στην πλατεία Μικρασιατών.

Τη σκυτάλη παίρνει σήμερα, Σάββατο 23/9, το Ηράκλειο, με τις Αναιρέσεις να επισκέπτονται την πλατεία Δασκαλογιάννη, όπου θα ηγηθούν ξανά «τραγουδία νέων εξεγέρσεων». Το πρόγραμμα ξεκινάει στις 7 μ.μ. με την εκδήλωση «Στέγαση, περιβάλλον, γειτονίες για εμάς και τις ανάγκες». Στη συζήτηση θα παρουσιαστεί η αντικαπιταλιστική πρόταση μάχης για τις περιφέρειες και τους δήμους, ενώ ομιλητές θα είναι ο υποψήφιος

περιφερειάρχης με την Ανυπότακτη Κρήτη Νίκος Ζαμπουλάκης, καθώς και η φοιτήτρια ψυχολογίας Αλίκη Κατσαράκη, επίσης υποψήφια με την αντικαπιταλιστική περιφερειακή κίνηση. Στις 9 το βράδυ, θα ξεκινήσει το μεγάλο παραδοσιακό γλέντι με τους Δημήτρη Στεφαννάκη, Βαγγέλη Τσαγκαράκη, Αλέκο Φανουράκη και Σταύρο Τσαγκαράκη. Η είσοδος θα είναι ελεύθερη ενώ θα διατίθενται κουπόνια οικονομικής ενίσχυσης.

Η τελευταία στάση στην Κρήτη θα γίνει το διήμερο 29 και 30 Σεπτεμβρίου στα Χανιά, στο καθιερωμένο πλέον ραντεβού στο Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας των Λαών. Παραμείνετε συντονισμένοι στα social media του project Αναιρέσεις καθώς τις επόμενες μέρες θα ανακοινηθεί το πολιτικό και πολιτιστικό πρόγραμμα.

Την ίδια στιγμή, στη λέσχη των Αναιρέσεων στην Αθήνα (Φερών 3, Βικτώρια), οι δράσεις και οι εκδηλώσεις είναι συνεχείς. Την Πέμπτη 21/9, αμέσως μετά την πορεία, πραγματοποιήθηκε απεργιακό καφενείο, ενώ το βράδυ της Παρασκευής (22/9) ήταν προγραμματισμένο ρεμπέτικο γλέντι οικονομικής ενίσχυσης των πλημμυροπαθών της Θεσσαλίας.

Παράλληλα, ξεκινάει και το αφιέρωμα στο αντιφασιστικό σινεμά. Το Σάββατο 23/9, στις 9 μ.μ. θα προβληθεί η ταινία *Die Welle*, την Πέμπτη 28/9 (8 μ.μ.) η ταινία *Jojo Rabbit* και την Πέμπτη 5/10 (8 μ.μ.) η ταινία *In the Fade*. Τέλος, στη Λέσχη Αναιρέσεις το επόμενο διάστημα θα λειτουργεί έκθεση φωτογραφίας για τα 10 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

ΑΓΡΟΤΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Γιώργος Μουρμούρης

Η κρίση ως ευκαιρία για τις μεγάλες επιχειρήσεις

► Αξιοποιούν την πλημμύρα για να πετάξουν τους φτωχούς εκτός κάμπου, εξηγεί στο *Πριν* ο καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργος Κάργας

Ως επιταχυντής εξελίξεων που είχαν ήδη δρομολογηθεί στο θεσσαλικό κάμφο και ευρύτερα στην αγροτική παραγωγή έρχεται να λειτουργήσει η καταστροφή από την πλημμύρα που προκάλεσε η κακοκαιρία «Ντάνιελ».

Όπως και στην περίπτωση της πανδημίας, το υπόστρωμα για τις αναδιαρθρώσεις στον κάμφο είχε δημιουργηθεί πριν την πλημμύρα. Τώρα, η αίσθηση του κατεπείγοντος που δημιουργεί η ανυπολόγιστη καταστροφή θέτει σε κίνηση μηχανισμούς που, όπως συνήθως στον καπιταλισμό, στόχο έχουν να θωρακίσουν την ισχύ και τον πλούτο του μεγάλου κεφαλαίου, κάνοντας τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους.

«Με αφορμή την ανάγκη αντιπλημμυρικών παρεμβάσεων που πυροδότησε η καταστροφή στη Θεσσαλία, ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η κυβέρνηση προσπαθούν να προωθήσουν αναδιαρθρώσεις που είχαν δρομολογηθεί πριν από την πλημμύρα. Στόχος είναι να δώσουν τη διαχείριση του νερού στις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες μέσω απευθείας αναθέσεων», λέει στο *Πριν* ο Γιώργος Κάργας, καθηγητής του τμήματος Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων και Γεωργικής Μηχανικής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Σημειώνοντας ότι το αρδευτικό νερό αποτελεί το 80% της συνολικής κατανάλωσης σε πανελλαδικό επίπεδο, τονίζει ότι «όποιος έχει το αρδευτικό νερό στα χέρια του ελέγχει όλη την κατάσταση». «Στόχος είναι να παραδώσουν τη διαχείριση των αγωγών μεταφοράς νερού και των σχετικών υποδομών στους ιδιώτες μέσω ΣΔΙΤ», υπογραμμίζει, προσθέτοντας ότι στην ουσία πρόκειται για ιδιωτικοποίηση του αρδευτικού νερού. Για τους αγρότες αυτό σημαίνει ότι το νερό θα γίνει «πανάκριβο και απλησίαστο».

Ένα άλλο ζήτημα που θα ασκήσει πίεση στους φτωχούς αγρότες αποτελεί η είσοδος των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών στην αγροτική παραγωγή. «Ζητάνε από αγρότες που μένουν σε χωριά δίπλα σε ρέματα να επωμιστούν οι ίδιοι την ευθύνη και το κόστος ασφάλισης των σπιτιών τους, αντί να γίνουν αντιπλημμυρικές παρεμβάσεις», σημειώνει ο Γιώργος Κάργας. «Έτσι, το κράτος βγαίνει από τη μέση. Αν πνιγείς ή πλημμυρίσεις, θα πρέπει να ζητήσεις λεφτά από την ασφαλιστική εταιρεία και όχι από Το κράτος. Αυτό είναι κάτι που μπορεί να κάνει ένας πλούσιος, αλλά ο φτωχός πώς θα το κάνει;», διερωτάται.

Συνολικά, σημειώνει ο καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, η πλημμύρα αποτελεί μια πρώτης τάξεως ευκαιρία ώστε κυβέρνηση και κεφάλαιο να πετάξουν τους μικρούς αγρότες έξω από τη Θεσσαλία, με ενίσχυση των μεγαλοεπιχειρηματιών της γης. Άλλωστε, όπως επισημαίνει ο Γιώργος Κάργας, στην Ελλάδα κριτήριο της ισχύος ενός επιχειρηματία στον αγροτικό τομέα δεν αποτελεί μόνο το πόσα στρέμματα κατέχει, λόγω της διαδεδομένης πρακτικής της ενοικίασης αγροτεμαχίων. Έτσι, «οι μεγαλοαγρότες συγκεντρώνουν γη στα χέρια τους μέσω της ενοικίασης. Και ένα μικρός αγρότης του οποίου το σπίτι, οι αποθήκες και ο εξοπλισμός καταστράφηκαν από την κακοκαιρία, θα αναγκαστεί να δώσει τα κτήματά του στους μεγάλους αγρότες και μάλιστα φθηνά».

Για την προώθηση των αναδιαρθρώσεων, άλλωστε, σημειώνει ο καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, πλάι σε κεφάλαιο και κυβέρνηση στρατεύονται και οι συστημικοί επιστήμονες που «με τον ίδιο τρόπο που δικαιολογούσαν παλιά το να γίνει η Κάρλα γεωργική γη, το ίδιο εύκολα δικαιολογούν τη δημιουργία λίμνης». «Πρόκειται για απολογητές της κυβερνητικής πολιτικής», σημειώνει.

Ήδη οι φτωχοί του κάμπου είναι αυτοί που επωμίζονται τα μεγαλύτερα βάρη από την καταστροφή, αφού η πλημμύρα σάρωσε κυρίως τους αγρο-

Παράδοση του αρδευτικού νερού σε ιδιώτες και είσοδος των ασφαλιστικών εταιρειών στην αγροτική παραγωγή, κάποια οφέλη» της καταστροφής για το κεφάλαιο

τικούς οικισμούς. «Στα χωριά δεν μένει η αστική τάξη. Οι πλούσιοι μένουν στον Βόλο, στη Λάρισα, στα Τρίκαλα. Στα χωριά έχει μείνει ο φτωχόκοσμος και κατά βάση οι άνθρωποι μεγάλης ηλικίας, που ζουν με συντάξεις του ΟΓΑ», υπογραμμίζει ο Γιώργος Κάργας. «Με πλημμυρισμένα σπίτια και υποδομές, χωρίς πρόσβαση στις πόλεις, χωρίς πόσιμο νερό, αυτοί είναι οι άνθρωποι που υφίστανται τις συνέπειες πρώτοι απ' όλους», σημειώνει. Τονίζει, δε, ότι πρώτη προτεραιότητα πρέπει να αποτελέσει η ικανοποίηση των αναγκών διαβίωσης των ανθρώπων. «Πρέπει να εξασφαλιστεί καθαρό πόσιμο νερό. Να υπάρξει πρόνοια για να μην εξαπλωθούν ασθένειες και να αποκατασταθεί η πρόσβαση στις δομές υγείας. Να διασφαλιστεί η διατροφή και να δοθούν αποζημιώ-

σεις για να ξαναχτίσουν οι άνθρωποι τα σπίτια τους», επισημαίνει.

Έπειτα, πρέπει τάχιστα να καθαριστούν τα στραγγιστικά δίκτυα, για «να μπορέσει το έδαφος να επανέλθει σε μια κατάσταση που να μπορεί να οργανωθεί για τις φθινοπωρινές καλλιέργειες». «Ο χρόνος που θα απαιτηθεί για να αποστραγγιστούν πλήρως τα νερά διαφέρει από περιοχή σε περιοχή και φυσικά εξαρτάται και από τον καιρό. Το βασικό όμως είναι ότι πρέπει να λειτουργήσουν τα στραγγιστικά δίκτυα. Ένας άλλωστε από τους λόγους που πλημμύρισε ο κάμπος είναι τα κακοσυντηρημένα στραγγιστικά δίκτυα», τα κανάλια δηλαδή που οδηγούν το νερό σε ρέματα, παραποτάμους και ποταμούς.

Οι άμεσες παρεμβάσεις που θα διασφαλίσουν τη σωστή λειτουργία του στραγγιστικού δικτύου θα οδηγήσουν σε πτώση της στάθμης του νερού και επαναφορά ενός φυσιολογικού επιπέδου υγρασίας στα χωράφια. «Ωστε όσοι βγάζουν σιτάρι, να μπορούν να σπείρουν το φθινόπωρο. Από το πώς θα πάει ο καιρός και η συντήρηση των δικτύων, θα κριθεί και αν θα σωθεί η σορά του φθινοπώρου».

Νερό, τροφή, στέγη και υγειονομική περίθαλψη, και παράλληλα πάλη ενάντια στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις που, αξιοποιώντας την καταστροφή, αποσκοπούν στο ξεκλήρισμα των φτωχών αγροτών: Το ζήτημα της επιβίωσης στη Θεσσαλία, σε όλες του τις πτυχές, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή.

ΠΑΥΛΟΣ ΦΥΣΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Νίκος Αργυρίου | Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Μαζική πορεία μνήμης στο Κερατσίνι

Δέκα χρόνια μετά τη συγερή δολοφονία του Παύλου Φύσσα και οι φασίστες ακόμα δεν έχουν καταφέρει να τον «σκοτώσουν». Ο Παύλος συνεχίζει να ζει στη συλλογική μνήμη του αντιφασιστικού κινήματος, που δεν είναι διατεθειμένο να αφήσει στη λήθη κανένα από τα θύματα του φασισμού.

Η ανάμνηση του αντιφασίστα μουσικού αναβίωσε για ακόμα μία χρονιά στις γειτονίες όπου μεγάλωσε, καθώς πλήθος κόσμου στήριξε τις τριήμερες εκδηλώσεις του Συλλόγου Πολιτισμού Παύλος Killah Ρ Φύσσας. Σημαντικό σημείο-σταθμό αποτέλεσε η μεγάλη συναυλία που διοργανώθηκε την Κυριακή 17/9 στα Λιπάσματα στη Δραπετσώνα. Η στιγμή που ο Λεξ τραγούδησε για «εκείνους που φύγαν νωρίς», στίχος που αντικειμενικά αφιερώθηκε στον Παύλο, θα μείνει χαραγμένη για πάντα στο μυαλό όσων παρευρέθηκαν στη συναυλία. Το «παρών» έδωσαν και ο πατέρας, Παναγιώτης, και η μητέρα του Παύλου, Μάγδα, η οποία συνεχίζει εδώ και μια δεκαετία να δίνει τον δικό της αγώνα, όχι μόνο για τη δικαίωση του γιου της, αλλά συνολικά απέναντι στις φασιστικές/φασίζουσες πρακτικές και ιδεολογίες.

Οι εκδηλώσεις για τον Παύλο Φύσσα κορυφώθηκαν τη Δευτέρα 18 Σεπτεμβρη, όταν χιλιάδες κόσμου συμμετείχαν στη μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση στο Κερατσίνι με κατεύθυνση το μπλόκο της Κοκκινιάς. Αντιφασιστικές συλλογικότητες, εργατικά σωματεία, πολιτικές οργανώσεις και φοιτητικοί σύλλογοι έδωσαν δυναμικό «παρών», υπενθυμίζοντας τη σημασία της επαγρύπνησης απέναντι στο τέρας του φασισμού. Ειδικά σήμερα, που η εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή έδωσε τη θέση της σε άλλα παραπλήσια-καλύτερα «καμουφλαρισμένα»- μορφώματα, τα οποία επιχειρούν να ορίσουν τη δημόσια ατζέντα.

Μεγάλες αντιφασιστικές διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν και στη Θεσσαλονίκη, όπου η αστυνομία προχώρησε σε αναίτιες προσαγωγές, καθώς και σε Πάτρα, Γιάννενα, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη, Κρήτη, Βόλο και Καρδίτσα.

Πάροχος ασφάλειας για το κεφάλαιο

► Νέος ρόλος για τις Ένοπλες Δυνάμεις, επιδείνωση για τους στρατευμένους

Σε έρευνα της ΚΑΠΑ Research, στο ερώτημα «Πόσο εμπιστεύεστε καθέναν από τους παρακάτω θεσμούς της ελληνικής Πολιτείας;», στην κορυφή βρέθηκε ο Στρατός. Λογικό αποτέλεσμα αν συνυπολογίσουμε τη συντηρητικοποίηση της κοινωνίας, την υπερπροβολή του Στρατού και την καλλιέργεια κλίματος «εθνικής ανασφάλειας», με τις Ένοπλες Δυνάμεις να παίζουν καθοριστικό ρόλο στην Εθνική Στρατηγική Ασφάλειας.

Με αφορμή την καταστροφή σε Έβρο και Θεσσαλία διαδίδουν ξανά ότι «ο στρατός θα μας σώσει». Καλούμαστε επομένως να εξετάσουμε την Εθνική Στρατηγική Ασφάλειας που προβλέπει την χρήση των Ενόπλων Δυνάμεων στο πλαίσιο του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού, στην αντιμετώπιση των ασύμμετρων απειλών, στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και ανταγωνισμούς, στην εξασφάλιση των όρων της οικονομικής καπιταλιστικής ανάπτυξης και παροχής εγγυήσεων στους επενδυτές, ως συνιστώσα της Πολιτικής Προστασίας για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής, που τόσο αρέσκεται να υποστηρίζει η κυβέρνηση ΝΔ για να συγκαλύψει την καταστροφή που προκαλεί η αστική της πολιτική. Διαπιστώνουμε την ιεράρχηση και αποτελεσματικότητα του κάθε τομέα. Λόχοι Ειδικών Δυνάμεων περιπολούν στα Πομακοχώρια τρομοκρατώντας τους μειονοτικούς πληθυσμούς που το ΓΕΕΘΑ θεωρεί πράκτορες. Περίπου του Στρατού καταδιώκουν, συλλαμβάνουν, ασκούν βία και επαναπροωθούν πρόσφυγες-μετανάστες.

Στις 8/9 «ο Ελληνικός Λόχος του 2^{ου} Πολυεθνικού Τάγματος της Δύναμης

«Kosovo Force Operational Reserve Force» (KFOR ORF) αναχώρησε για το στρατόπεδο Bondsteel στο Κοσσυφοπέδιο, συνδράμοντας στην ικανότητα άμεσης αντίδρασης του NATO στην περιοχή του Κοσόβου», αναφέρει το ΓΕΕΘΑ. Η άσκηση «Ευνομία 4-23» μεταξύ Γαλλίας-Ιταλίας-Ελλάδας-Κύπρου αποδεικνύει το πώς τα ευρωπαϊκά κράτη συντονίζονται στρατιωτικά για να αναλάβουν αναβαθμισμένο ρόλο στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και να εγγυηθούν ασφάλεια σε εφοπλιστές και πετρελαϊκές εταιρείες κολοσσούς που δραστηριοποιούνται στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η αστική Ελλάδα, που διεκδικεί ευρύτερο πολεμικό ρόλο από τη Μαύρη Θάλασσα μέχρι τα Βαλκάνια, από Μεσόγειο μέχρι Αφρική και Ινδικό Ωκεανό, είναι αυτή που προωθεί την απόκτηση αμερικανικών πολεμικών αεροσκαφών F-35 και γαλλικών φρεγατών-κορβετών, κόστους πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ και πρόσληψη δεκάδων χιλιάδων μισθοφόρων στρατιωτών ΟΒΑ και ΕΠΟΠ. Την ίδια ώρα συντηρητικές δεξαμενές σκέψης «ευλογούν» τον ελληνοτουρκικό διάλογο στο πλαίσιο των αμερικανικών σχεδιασμών, απαιτώντας όμως συνέχιση των πολεμικών εξοπλισμών.

Παράλληλα, η στρατιωτικοποιημένη Πολιτική Προστασία πνίγεται στη Θεσσαλία και καίγεται στον Έβρο, αποδεικνύοντας τις δραματικές συνέπειες των μνημόνων και των αστικών πολιτικών «του λιγότερου κράτους». Το ΓΕΕΘΑ παρεμβαίνει καθυστερημένα, αναντίστοιχα των αναγκών και αναποτελεσματικά. Θέτει το προσωπικό του σε κίνδυνο, ενώ ταυτόχρονα απειλούνται στρατιωτικές εγκατα-

στάσεις και μέσα από την πυρκαγιά στην Νέα Αγχίαλο και τον Έβρο, τις πλημμύρες στη Θεσσαλία.

Επαγγελματίες Οπλίτες, ΟΒΑ και στρατιωτικοί αποχωρούν μαζικά από Στρατό Ξηράς και Πολεμικό Ναυτικό εξαιτίας ακραίας εντατικοποίησης, αυταρχισμού και αδυναμίας να βγάλουν τον μήνα. Επίσης, αυξάνονται οι θάνατοι στρατιωτικών από παθολογικά αίτια!

Η Ζωή Κωνσταντοπούλου και ο Στέφανος Κασσελάκης θέτουν ζήτημα μισθοφορικού στρατού. Απαντά ο ΥΕΘΑ Νίκος Δένδιας ότι χρειάζεται η στράτευση εφέδρων, μοιράζει τάμπλετ και τάζει σεμινάρια επιμόρφωσης για να αποδείξει ότι «η θητεία δεν είναι χαμένος χρόνος», επιδιώκοντας μια πιο πολεμική θητεία, αναθέτοντας σε φαντάρους την χρήση εξελιγμένων συστημάτων.

Πρέπει άμεσα να συμβάλουμε στην ανασυγκρότηση του αντιπολεμικού κινήματος θέτοντας στόχο το μπλοκάρισμα των εθνικών-αστικών στρατηγικών σχεδιασμών και της μηχανής του πολέμου. Με κίνημα μέσα και έξω από τον στρατό. Όχι ατομικό βόλεμα, όχι φυγή μέσω του Ι5. Ενάντια στην υποχρεωτική στράτευση και τον μισθοφορικό στρατό. Καλώντας την νεολαία να μην καταταγεί μισθοφόρος στρατιώτης. Ενάντια στην Ευρώπη του πολέμου, το NATO και τις ΗΠΑ. Μπλοκάροντας τους πολεμικούς εξοπλισμούς.

Τα πράγματα είναι απλά: ή θα έχεις «πλημμυρισμένη» τη Θεσσαλία με αμερικανικές βάσεις και νέο ναύσταθμο του Πολεμικού Ναυτικού στο Βόλο ή θα σταματήσει η Ελλάδα να είναι ορμητήριο των ΗΠΑ, θα αποκατασταθούν οι πλημμυροπαθείς και θα ζήσουμε ειρηνικά.

ΖΑΚ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πέντε χρόνια χωρίς δικαίωση

Πέντε χρόνια συμπληρώθηκαν από την εν ψυχρώ δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/Zackie Oh στην οδό Γλάδστωνος στο κέντρο της Αθήνας, το μεσημέρι της 21^{ης} Σεπτεμβρίου 2018. Πέντε χρόνια μετά και

κάνεις από όσους είχαν κατηγορηθεί για τον άγριο ξυλοδαρμό του, που τον οδήγησε στον θάνατο, δεν βρίσκεται στη φυλακή.

Στο εδάλιο του κατηγορουμένου κάθισαν ο ιδιοκτήτης του κοσμηματοπωλείου Σπυρίδων Δημόπουλος, ο ιδιοκτήτης του μεσιτικού γραφείου Αθανάσιος Χορταριάς, καθώς και τέσσερις αστυνομικοί που συνέλαβαν τον Ζακ. Την Τρίτη 3 Μαΐου 2022, το Β' Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας καταδίκασε ομόφωνα σε ποινή κάθειρξης 10 ετών χωρίς αναστολή τον ιδιοκτήτη του κοσμηματοπωλείου και τον μεσίτη συνεργό του. Παράλληλα, με οριακή πλειοψηφία (4 προς 3) το δικαστήριο αθώ-

ωσε τους τέσσερις αστυνομικούς που κατηγορούνταν για τη βία που άσκησαν στον ημιθανή Ζακ. Παρ' όλα αυτά, ο κοσμηματοπώλης εκτίει την ποινή του σε κατ' οίκον περιορισμό λόγω ηλικίας, ενώ ο μεσίτης αποφυλακίστηκε μόλις δύο μήνες μετά την καταδίκη του.

Η υπόθεση πρόκειται να εκδικαστεί ξανά στις 15 Δεκεμβρίου. Το απόγευμα της Πέμπτης 21/9 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην οδό Γλάδστωνος, καθώς και πορεία μνήμης με αίτημα να αποδοθεί έστω και τώρα δικαιοσύνη για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/Zackie Oh. Πέντε χρόνια χωρίς τον Ζακ, γεμάτα οργή και χωρίς δικαιοσύνη...

Θόδωρος Μεγαλοοικονόμου

υποψήφιος με την *Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα*

Από το σύστημα που αρρωσταίνει, σε μια κοινωνία που φροντίζει

► Πίσω απ' τη βιτρίνα, η Αθήνα των εξαρτήσεων και της εγκατάλειψης

Οι φετινές δημοτικές εκλογές γίνονται σε μια κατάσταση κοινωνικής και οικονομικής κρίσης πολύ χειρότερης, πολύ πιο βαθιάς και πολύ πιο καταστροφικής από αυτήν που ξέσπασε πριν δεκατρία χρόνια και εκφράστηκε, τότε, με την έναρξη της επιβολής των μνημονίων — της λεγόμενης «δημοσιονομικής προσαρμογής», σχεδιασμένης για την εσαεί, πλέον, αφαίμαξη μέχρι και της τελευταίας ρανίδας του αίματος όλο και πιο πλατειών λαϊκών στρωμάτων. Μια κρίση που ακουμπά όλες τις πτυχές της κοινωνικής οργάνωσης μέσα στην οποία ζούμε και απλώνεται από τη ραγδαία φτωχοποίηση όλο και πιο πολλών, μέχρι την ανθρωπογενή — προϊόν των πολιτικών της κυρίαρχης εξουσίας — καταστροφή του περιβάλλοντος και της ζωής με τις πυρκαγιές και τις πλημμύρες σε όλη τη χώρα.

Ο «Μεγάλος Περίπατος» της δημοτικής αρχής Κ. Μπακογιάννη συνίσταται από αυτές ακριβώς τις πολιτικές οικονομικές και περιβαλλοντικές λεηλασίες μέσα από τις οποίες τα πάντα μέσα στην πόλη έχουν παραδοθεί στα ημέτερα ιδιωτικά συμφέροντα, τα οποία έχουν με γοργούς ρυθμούς μεταλλάξει τους όποιους χώρους ζωής, γειτονιάς, κατοικίας, σε κοινωνικά, αλλά και κυριολεκτικά, ερείπια-χώρους αβίωτους για τους κατοίκους, με όλο και πιο μεγάλες εκτάσεις του αστικού ιστού, χώρους πρασίνου, πάρκα, πλατείες, να παραδίδονται στις πολιτικές της τουριστικοποίησης.

Η «πίσω αυλή», για την οποία μιλάμε ως *Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα*, γίνεται όλο και πιο μεγάλη και όλο και πιο ορατή, δύσκολο πια να κρυφτεί από το τουριστικό βλέμμα. Κι ακόμα πιο μεγάλο έχει γίνει το «πιο πίσω μέρος» της «πίσω αυλής», οι άστεγοι, οι τοξικοεξαρτημένοι, οι πρόσφυγες που έχουν μείνει στον δρόμο. Η Αθήνα του Μπακογιάννη είναι από τις πρώτες στην Ευρώπη σε άστεγους — χώρια αυτοί, οι αόρατοι, οι ακόμα πιο πολλοί, που διαμένουν σε ακατάλληλα σπίτια, χωρίς ηλεκτρικό, νερό κ.λπ. Πολλοί είναι άτομα με προβλήματα ψυχικής υγείας που το κυρίαρχο ψυχιατρικό σύστημα, κατασταλτικό και ταυτόχρονα υποστελεχωμένο, τους πετάει στον δρόμο. Όλο και πιο πολλοί είναι οι τοξικοεξαρτημένοι, με τη χρήση τοξικών ουσιών να έχει πολλαπλασιαστεί γεωμετρικά ως το μόνο καταφύγιο απέναντι στο αβίωτο της ζωής και σ' ένα μέλλον που είναι όλο και πιο κλειστό, ιδιαίτερα για τη νεολαία. Χωρίς καμιά πρόσβαση στα υπό κατάρρευση

προγράμματα απεξάρτησης, στεγνά ή με υποκατάστατα — ανέκαθεν επιλεκτικά και απομακρυσμένα από την πολυπλοκότητα των προβλημάτων των τοξικοεξαρτημένων. Με όλο και πολλούς να καταλήγουν στον δρόμο μετά από πλειστηριασμούς από τράπεζες και funds, όταν δεν βρίσκουν εναλλακτικές ούτε για προσωρινή φιλοξενία.

Η μόνη απάντηση της δημοτικής αρχής Μπακογιάννη σε αυτό το πολυδιάστατο και διαρκώς διογκούμενο από τις πολιτικές της κυβέρνησης και της δημοτικής αρχής πρόβλημα της αστεγίας, ήταν το «Πολυδύναμο Κέντρο Αστεγών» στην πλατεία Βάθη. Υποστελεχωμένο, συνωστισμένο, επιλεκτικό, με αυταρχική διαχείριση, μια γιγαντοδομή που έγινε για διαχειριστικούς λόγους (εν μέσω πανδημίας) και όχι για απάντηση στο πρόβλημα.

Η κατάσταση εκεί έχει πλέον ξεφύγει σε βαθμό που να έχει καταστεί κυριολεκτικά αβίωτη: όλο το κτίριο είναι γεμάτο κοριούς και εξαιτίας αυτού το υπνωτήριο έχει αδειάσει και οι εκεί διαμένοντες έχουν μεταφερθεί στο μέρος του συγκροτήματος που ονομάζεται ξενώνας, δημιουργώντας έναν χωρίς προηγούμενο συνωστισμό. Κι εδώ με πλήθος κοριών, συχνά με κλειδωμένες πόρτες (με ό,τι κίνδυνο αυτό εγκυμονεί για πυρκαγιά ή όποιο άλλο ατύχημα), με όλο και πιο συχνούς θανάτους των διαμενόντων στη δομή, που, με πληθώρα παθολογικών προβλημάτων, αφήνονται αβοήθητοι, χωρίς καμιά ιατρική φροντίδα, μέχρι να πεθάνουν.

Όσο για τους εξαρτημένους, η δημοτική αρχή «φιλοξενεί» κάποιους πολύ λίγους σ' ένα ξενοδοχείο με ελάχιστο προσωπικό, πυροδοτώντας — ως συνήθως — μια ακόμα «πιάτσα» στα πέριξ. Έχει ως κύρια πολιτική, από κοινού με το υπουργείο Υγείας, αφενός, τους «χώρους ελεγχόμενης χρήσης» (όπου εκεί ή και στον δρόμο μοιράζουν καθαρή σύριγγα για να πάρει κανείς τη δόση του) και, αφετέρου, κυρίως τις «επιχειρήσεις σκούπα» της αστυνομίας, μεταφέροντας με κλούβες τους εξαρτημένους από εδώ και εκεί, στην προσπάθεια τους να «καθαρίσουν» την πόλη από τα ανθρώπινα κουφάρια που αυτοί δημιούργησαν.

Δεν είναι τυχαίο ότι για όλα αυτά

“

Πρόσφατα ο Μπακογιάννης ζητούσε επίμονα, για όλα αυτά, περισσότερη «δημόσια τάξη», περισσότερη αστυνομία, και όχι, φυσικά, περισσότερες υπηρεσίες υγείας, απεξάρτησης κ.λπ.

πρόσφατα ο Μπακογιάννης ζητούσε επίμονα περισσότερη «δημόσια τάξη», περισσότερη αστυνομία και όχι, φυσικά, περισσότερες υπηρεσίες υγείας, απεξάρτησης κ.λπ. Όλες οι κοινωνικές υπηρεσίες του δήμου είναι δραματικά υποστελεχωμένες, με τα δημοτικά ιατρεία ως ομοιώματα ιατρείων, με απλώς διαχειριστική τη διανομή κάποιων τροφίμων στον Σταθμό Λαρίσης.

Επειδή το θέμα με την αντιμετώπιση πλατιών κοινωνικών στρωμάτων ως «απόβλητων», όλων αυτών που οι ναζί αποκαλούσαν «άδειες φλούδες», είναι διαχρονικό, είναι σημαντικό να το δούμε και να το αντιμετωπίσουμε στις ρίζες του. Στη ριζική αμφισβήτηση της ανταγωνιστικά διαρθρωμένης κοινωνικής οργάνωσης μέσα στην οποία ζούμε, του καπιταλισμού, στον οποίο, σύμφωνα με τον Μαρξ, «το δικαίωμα του ανθρώπου, η ελευθερία, δεν επαφίεται στις σχέσεις του με τον άνθρωπο αλλά μάλλον στον χωρισμό του ανθρώπου από τον άνθρωπο».

Είναι σημαντικό, λοιπόν, να θέσουμε στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεών μας, μεταξύ άλλων, την έμπρακτη εξασφάλιση του δικαιώματος στην κατοικία για όλους και όλες (με χρησιμοποίηση των πάρα πολλών άδειων σπιτιών, με επιδότηση ενοικίου και άλλα μέτρα). Στήριξη διαρκείας στα άτομα με ψυχιατρική εμπειρία και στους τοξικοεξαρτημένους, ξεκινώντας από τον δρόμο — για στέγαση, δουλειά, εισόδημα, θεραπεία, κοινωνικές σχέσεις. Να απαιτήσουμε την επαρκή στελέχωση και χρηματοδότηση των υπαρχόντων κοινωνικών υπηρεσιών, των υπηρεσιών υγείας και απεξάρτησης, καθώς και τη δημιουργία καινούργιων που θα λειτουργούν σε μια πολυδιάστατη θεραπευτική κατεύθυνση.

Και καθώς τα ζητήματα αυτά μας αφορούν όλους και όλες και είναι βαθιά πολιτικά, είναι σημαντικό να διεκδικήσουμε, η πόλη να γίνει μια «πόλη που φροντίζει», που νοιάζεται. Αυτό που λέμε «κοινότητα», να είναι ένας χώρος ζωής κοινωνικοποιημένος, όχι μια τρύπα, ή ένας τοίχος που απομονώνει τους ιδιωτικούς μας χώρους, αλλά κάτι που βάζει στο παιχνίδι όλη την κοινωνία, με τον μετασχηματισμό της σ' ένα «σύστημα σχέσεων», στη γειτονιά κ.λπ., με τρόπο που να απαντά σφαιρικά στις ανάγκες μας, από τις πιο στοιχειώδεις μέχρι τις πιο πολύπλοκες, από το σπίτι, στο σχολείο, στη δουλειά και το σύνολο της κοινωνικής συμβίωσης.

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Κώστας Παπαγεωργίου

Μια Πόλη Ανάποδα στην κάλπη

► Ψηφοδέλτιο διεκδίκησης και αγώνα για ένα από τα παλαιότερα εγχειρήματα της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στην Αττική

Στη μάχη των εκλογών και με στόχο να δυναμώσει η φωνή των «από κάτω» μέσα και έξω από το δημοτικό συμβούλιο συμμετέχει για μια ακόμα φορά η Μια Πόλη Ανάποδα - Αριστερή Παρέμβαση στους δρόμους της Νέας Σμύρνης. Με ένα ψηφοδέλτιο που αποτελείται από αγωνιστές και αγωνίστριες, εργαζόμενους, άνεργους, νέους και νέες, ανθρώπους που ζουν και αγωνίζονται στην πόλη της Νέας Σμύρνης, με γνώση των αναγκών της εργαζόμενης πλειοψηφίας, της νεολαίας, αλλά και της ληστρικής πολιτικής που επιβάλει η κυβέρνηση της ΝΔ. Σε αυτές τις εκλογές, συμμετέχει με νέο επικεφαλής, πρώτο μεταξύ ίσων, τον Γιάννη Δημόπουλο, αρχιτέκτονα μηχανικό. Είναι άλλωστε

από τις κινήσεις, που με την αμεσοδημοκρατία των συνελεύσεων και την εναλλαγή των δημοτικών συμβούλων, αποδεικνύει και στην πράξη πως η πολιτική και οι «καρέκλες» δεν είναι για τους ειδικούς.

Η κίνηση, που αποτελεί ένα από τα παλαιότερα εγχειρήματα της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στην Αττική, καθώς ιδρύθηκε το 1998, δεν είναι ένα δημοτικό προεκλογικό ψηφοδέλτιο που θα πάρει μέρος στο μοίρασμα της λείας από τη διαχείριση της δημοτικής εξουσίας. Αντίθετα, αποτελεί μια έμπρακτη συλλογική προσπάθεια διεκδίκησης και αγώνα. Γι' αυτό, άλλωστε, όλα τα προηγούμενα χρόνια βρέθηκε μαζί με τους κατοίκους της περιοχής σε κάθε μικρό και μεγάλο

αγώνα για τα δικαιώματα των εργαζόμενων και των ανέργων.

Στη μάχη ενάντια στον εγκλεισμό και τις επιπτώσεις που επέβαλαν τα μέτρα της πανδημίας, στην κρατική καταστολή και τον εθνικισμό, στον φασισμό και την ξενοφοβία. Στην υπεράσπιση κάθε μικρού ή μεγάλου ελεύθερου και δημόσιου χώρου αποκαλύπτοντας τα σχέδιά του δήμου, της Περιφέρειας και του κεφαλαίου. Στον αγώνα για περισσότερες, καλύτερες και αξιοπρεπείς σχολικές εγκαταστάσεις, κόντρα στις αίθουσες του νοβοπάν, του προκάτ και στις εξώσεις σχολικών μονάδων.

Κυρίως όμως στην προσπάθεια οι γειτονιές της Νέας Σμύρνης να είναι αλληλέγγυες σε όσους το έχουν ανάγκη, σε ηλικιωμένους, νέους, παιδιά και μετανάστες. Ιδιαίτερη άλλωστε είναι η συμβολή των αγωνιστών και των αγωνιστριών της κίνησης ώστε η Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης να γίνει «φάρος» αλληλεγγύης και σημείο αναφοράς για τους κοινωνικούς αγώνες. Τα τελευταία χρόνια, οι κυβερνήσεις της κρίσης και των μνημονίων, αλλά και όλες ανεξαιρέτως οι επόμενες, σε πλήρη σύμπνοια με την απερχόμενη δημοτική αρχή του Τζουλάκη, την προγενέστερη του Κουτελάκη, καθώς και με άλλους επίδοξους διεκδικητές και διεκδικήτριες του «θρόνου», οικοδόμησαν μια δύσκολη έως και εχθρική καθημερινότητα στην πόλη. Οι πολιτικές τους αλλοίωσαν τη φυσιογνωμία της Νέας Σμύρνης, μετατρέποντάς την από μια φιλόξενη και συμπεριληπτική συνοικία σε μια πόλη που στα-

διακά δεν χωράει τους κατοίκους της. Μια πόλη που «καλωσορίζει» το επενδυτικό κύμα των «κορακιών» ακινήτων, αυτών που κάνουν τις τιμές των σπιτιών και των ενοικίων προσιτές μονάχα σε ευκατάστατα νοικοκυριά και σε κατοίκους του εξωτερικού για (την απόκτηση) της πολυπόθητης golden visa.

«Δεν έχουμε αυταπάτες «φιλολαϊκής διαχείρισης», δεν προσβλέπουμε σε αυτόκλητους σωτήρες. Πιστεύουμε στη δύναμη των εργαζόμενων, στα κινήματα και στην ικανότητα των «από κάτω», να σκέφτονται, να οργανώνονται, να παλεύουν και να δημιουργούν τους κόσμους που χωρούν τις ανάγκες τους», σημειώνει στην εκλογική της διακήρυξη, δίνοντας το στίγμα της παρέμβασης της και στις εκλογές αλλά κυρίως μετά από αυτές. «Στον εμφύλιο που έχουν κηρύξει στην κοινωνία, είμαστε πάντα με τους φτωχούς, τις άνεργες, τους μετανάστες, τις κακοποιημένες γυναίκες, τα άτομα με αναπηρίες, τα παιδιά, τους καταπιεσμένους και τις καταπιεσμένες. Όχι από φιλανθρωπία, αλλά γιατί ξέρουμε ότι το μεγαλύτερο μας όπλο, αυτό που φοβούνται περισσότερο, είναι η αλληλεγγύη και οι αγώνες μας», προσθέτει. Γι' αυτό, η Μια Πόλη Ανάποδα ενώνει τη φωνή της, με όλους και όλες που αγωνίζονται για τις ανάγκες και τα δικαιώματά τους, που δεν διαπλέκονται με τον πλούτο και την εξουσία, που αντιστέκονται σθεναρά στο πανηγύρι των προσωπικών εξυπηρητήσεων και των «προνομίων» που στήνεται στους Δήμους και τις Περιφέρειες.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ/ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

Υρώ Ροζάνα

Για να βγουν Εκτός Πλάνου τα αντιλαϊκά συμφέροντα

Η Εκτός Πλάνου - Αντικαπιταλιστική Κίνηση Ελληνικού/Αργυρούπολης, μέσα από συλλογικές διαδικασίες, αποφάσισε την κάθοδο της στις εκλογές, με επικεφαλής τον Γιώργο Μαρκόπουλο.

«Οι δημοτικές αρχές έχουν μετατραπεί σε τοπικό κράτος, ένα κράτος απαραίτητο για να συμπληρώσει την εκμετάλλευση του κόσμου της εργασίας, για να καταστείλει τα κινήματα που γεννιούνται έξω από τους χώρους παραγωγής, για να προωθήσει πιο αποτελεσματικά τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Δεν αξίζει μια αντιπολίτευση που θα περιμένει τη φθορά της εξουσίας προτείνοντας μια λίγο πιο δημοκρατική, λίγο πιο προοδευτική διαχείριση. Χρειάζεται αγωνιστική

αποφασιστικότητα που θα τους τσαλακώσει την έπαρση και την αλαζονεία. Θα συνεχίσουμε να παίρνουμε ενωτικές πρωτοβουλίες κοινής δράσης, θα συνεχίσουμε να είμαστε κόντρα στα ισχυρά συμφέροντα», σημειώνει. Ως αντικαπιταλιστική κίνηση επιδιώκει την σύνδεση του τοπικού με το κεντρικό ανοίγοντας το δρόμο για συνολικές αλλαγές που θα στρέφουν τις συνειδήσεις σε αντιΕΕ, αντικυβερνητική, αντισυστημική κατεύθυνση.

Αυτή τη λογική θέλει να εκφράσει και στις επερχόμενες δημοτικές εκλογές. Παλεύει για να ζούμε αξιοπρεπώς με μόνιμη και σταθερή εργασία, για δημόσια, δωρεάν παιδεία-υγεία-ρεύμα-νερό-συγκοινωνίες-πολιτισμός, για δημοκρατικά δικαιώ-

ώματα και ελευθερίες, για την προστασία της φύσης από την υπερεκμετάλλευση του κεφαλαίου. Παράλληλα, επιδιώκοντας να εξειδικεύσει το πρόγραμμά της σε τοπικό επίπεδο, έχει συγκροτήσει ένα σχέδιο με 22 άμεσα αιτήματα και διεκδικήσεις για έναν δήμο στο ύψος των αναγκών των πολιτών του. Ανάμεσα σε αυτά ξεχωρίζουν η δημιουργία ενός σύγχρονου τοπικού κέντρου υγείας με όλες τις ειδικότητες και τις διαγνωστικές εξετάσεις, η αξιοποίηση του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού για ένα πάρκο υψηλού πράσινου χωρίς αποκλεισμούς και επιχειρηματική λειτουργία, δωρεάν αθλητικές εγκαταστάσεις για όλους τους κατοίκους καθώς και η δημιουργία δομών στήριξης και αλληλεγγύης φτωχότερων στρωμάτων αλλά και δομών φιλοξενίας θυμάτων έμφυλης βίας.

Η Εκτός Σχεδίου - Αριστερή Ριζοσπαστική Κίνηση στη Νέα Ιωνία, με 17 χρόνια ενεργής παρουσίας στην περιοχή, παρεμβαίνει στις δημοτικές εκλογές για να αναδειχθούν στο κέντρο της συζήτησης οι σύγχρονες ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας.

Θεσσαλία, Δαδιά, Πάρνηθα και ο κατάλογος συνεχίζεται. Ζούμε σε έναν τόπο που όταν δεν καίγεται, θα πνίγεται. Η κυβέρνηση της ΝΔ δίνει ήδη δείγματα της επιθετικής αντιλαϊκής πολιτικής που θέλει να εφαρμόσει (αντεργατικό νομοσχέδιο, ιδιωτικοποιήσεις κ.α.). Οι εργατικές λαϊκές ανάγκες, οι ζωές μας, τα δάση, το περιβάλλον βρίσκονται στο στόχαστρο. Απέναντι σε αυτή την αντιδραστική πολιτική γίνεται πρέπει να εκφραστεί μαζική μαχητική λαϊκή αντίσταση. Γι' αυτό είναι αναγκαία η στήριξη και ενίσχυση μίας άλλης Αριστεράς, ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής, που θα μπορεί να απαντάει στην επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι και η νεολαία από τη σκοπιά υπεράσπισης των εργατικών τους συμφερόντων.

Όλα τα χρόνια της παρουσίας της κίνησης στη Νέα Ιωνία, η συμβολή της αποτυπώθηκε σε κάθε κινηματική διαδικασία, στην προσπάθειά να σηκώσει μέτωπα, πηγαίνοντας κόντρα στο ρεύμα, ώστε μέσα από αγώνες και διεκδικήσεις στα μικρά και στα μεγάλα, να πάει η ζωή μας αλλιώς. Ανέδειξε την ανάγκη των δημόσιων κοινωνικών αγαθών. Αγωνίστηκε για υγεία και ελευθερία την περίοδο της πανδημίας. Έδωσε τη μάχη για ελεύθερους δημόσιους χώρους χωρίς να φοβηθεί να κατονομάσει τα επιχειρηματικά συμφέροντα τοπικών παραγόντων και εκκλησίας. Διεκδίκησε δημόσιες δωρεάν ποιτικές υπηρεσίες κοινωνικής πολιτικής, να μην μείνει κανένα παιδί εκτός βρεφικών-παιδικών σταθμών, κατάργηση των τροφείων, όχι μαθητές σε προκάτ. Πάλεψε για αθλητικές και πολιτιστικές

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Αγγελική Βάσιλα

Για μια άλλη ζωή έξω από τα σχέδιά τους!

► Κάλεσμα στήριξης από την κίνηση *Εκτός Σχεδίου*

παροχές χωρίς αντίτιμο, προσβάσιμες στο σύνολο των κατοίκων. Ήταν εκεί για να μην γίνει κανένας πλειστηριασμός. Αλλά και για να γίνουν προσλήψεις μόνιμου προσωπικού ενάντια σε κάθε εκχώρηση και ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών του δήμου. Ανέδειξε τη λειτουργία του δήμου ως τοπικού κράτους στο επίπεδο των υπηρεσιών, αλλά και κεντρικά ζητήματα όπως ο πόλεμος στην Ουκρανία και ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός στις δύο αστικές τάξεις. Στάθηκε στο πλευρό των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών και καλλιτεχνών.

Σήμερα, υψώνει τείχος απέναντι στον φασισμό! Στη Νέα Ιωνία, μια πόλη που την έφτιαξαν σε μεγάλο βαθμό πρόσφυγες αλλά και στην πόλη του Μπλόκου της Καλογρέζας. Ο αγώνας

ενάντια στην απειλή του φασισμού, του ρατσισμού και του εθνικισμού είναι διαρκής και καθημερινός, στα σχολεία, στη δουλειά, στις γειτονίες μας. «Είμαστε πεπεισμένοι ότι υπάρχει δρόμος έξω από την κοινωνική βαρβαρότητα. Με τη δράση μας βαδίσουμε σε αυτόν τον δρόμο, αναγκαίο για να μπορέσει να ανασάνει η κοινωνική πλειοψηφία. Κι αυτός ο δρόμος ανοίγεται μόνο με ολοκληρωτική σύγκρουση με την ΕΕ, την κυβέρνηση το κεφάλαιο!», σημειώνει στην εκλογική της διακήρυξη.

Με σύνθημα «Βγάζουμε τις ζωές μας έξω από τα σχέδιά τους» και με ένα ψηφοδέλτιο 48 αγωνιστών/τριών της περιοχής μαχόμενων συνδικαλιστών/τριών στον χώρο της εκπαίδευσης, της υγείας, των ΟΤΑ, στον κατασκευαστικό κλάδο,

στον επισιτισμό, φοιτητών/τριών, συναγωνιστών/τριών που συμμετέχουν στην *Εργατική Λέσχη Νέας Ιωνίας*, μέλη αντιφασιστικών και αντιρατσιστικών κινήσεων και φεμινιστικών συλλογικοτήτων, δίνει τη μάχη των εκλογών. Ένα διευρυμένο αγωνιστικό ψηφοδέλτιο με συμμετοχή συναγωνιστών και συναγωνιστριών από πολιτικές συλλογικότητες που δεν συμμετείχαν ως τώρα στην κίνηση και έχουν διανύσει διαφορετικές διαδρομές και ανένταχτων αγωνιστών/τριών. Ένα ψηφοδέλτιο χωρίς αφεντικά, επαγγελματίες πολιτικούς, παράγοντες, manager, dealers και χρηματοδοτήσεις, χωρίς καμία εξάρτηση από το τοπικό και κεντρικό σύστημα εξουσίας, που προβάλλει την ανάγκη για ισχυρό ανατρεπτικό κίνημα και ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά μέσα και έξω από το δημοτικό συμβούλιο.

Απευθύνει κάλεσμα σε κάθε εργαζόμενο/εργαζόμενη, στους νέους και τις νέες της Νέας Ιωνίας να στηρίξουν πολιτικά και εκλογικά με την ψήφο τους την *Εκτός Σχεδίου*, για να δυναμώσουν οι μορφές οργάνωσης και πάλης των κατοίκων, να ενισχυθεί η δυνατότητα του ανατρεπτικού δρόμου των μικρών μαχών και των μεγάλων ανατροπών, για το πώς μπορούμε οι εργαζόμενοι, αυτοί που παράγουμε τον πλούτο να διαμορφώσουμε μια ζωή «έξω από τα σχέδιά τους». Για να είναι η φωνή του αγώνα παρούσα και στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο, για να φέρνει το «μέσα έξω» και το «έξω μέσα».

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Χρύσα Πλακιώτη

Αγώνας για πόλη στο μπόι των ονείρων μας

Η Αριστερή Ανατρεπτική Δημοτική Κίνηση Καλλιθέας - Μια Πόλη στο Δρόμο γεννήθηκε το 2019, από αγωνίστριες και αγωνιστές που συναντήθηκαν στο αντιφασιστικό κίνημα, στους αγώνες ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, στα κινήματα Αλληλεγγύης, στον αγώνα ενάντια στους πλειστηριασμούς.

Αυτά τα κινήματα και αυτούς τους αγώνες θέλησε να εκφράσει και όλα τα τελευταία χρόνια παλεύοντας μέσα και έξω από το δημοτικό συμβούλιο. Αγωνίστηκε και συνεχίζει να αγωνίζεται: Για αποκλειστικά δημόσιου χαρακτήρα δημοτικές υπηρεσίες, για δωρεάν παιδικούς σταθμούς για όλα τα παιδιά και την άμε-

ση εφαρμογή της Δίχρονης Προσχολικής Εκπαίδευσης, για δημοτικά ιατρεία που να καλύπτουν τις ανάγκες όλων των κατοίκων, για ξενώνα αστέγων και ξενώνα κακοποιημένων γυναικών. Για δημόσιους χώρους πραγματικά ελεύθερους, μακριά από τη λογική της εμπορευματοποίησης.

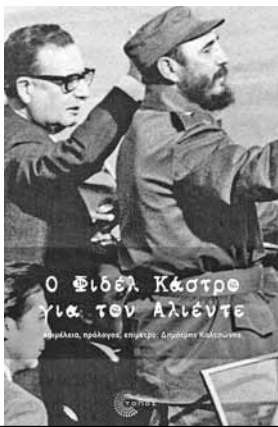
Η κίνηση στάθηκε δίπλα στους αγώνες των εργαζομένων του δήμου για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για κατάργηση όλων των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Συμμετείχε και στήριξε όλες τις αγωνιστικές δραστηριότητες στην πόλη ενάντια στην ακρίβεια, στην επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα, στον πόλεμο, στον φασισμό. Παρά τις δυσκολίες του νόμου Βορίδη, συμμετέχει στις δημοτι-

κές εκλογές στέλνοντας μήνυμα πολιτικής αντίστασης και ανυπακοής, σε σύγκρουση με την αντιλαϊκή πολιτική που προωθείται από τους δήμους και τις περιφέρειες, την κυβέρνηση της ΝΔ, την ΕΕ, όλο το αστικό πολιτικό σύστημα και τα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Με σύνθημα «Οργανώνουμε τις αντιστάσεις στις γειτονίες για μια πόλη στο μπόι των ονείρων μας», δίνει τη μάχη με ψηφοδέλτιο αποτελούμενο από 70 αγωνιστές και αγωνίστριες, εργαζομένους, άνεργους, νέες και νέους και με την πεποίθηση ότι χωρίς ριζική ανατροπή δεν μπορεί να βελτιωθεί έστω και το παραμικρό στις ζωές μας, φιλοδοξεί να είναι η πραγματική αντιπολίτευση των κινήματων και των εργαζομένων ενάντια στο τοπικό και κεντρικό κράτος.

ΒΙΒΛΙΟ

Ο Φιδέλ Κάστρο για τον Αλιέντε

Επιμέλεια, πρόλογος, επίμετρο:
Δημήτρης Καλτσώνης
Εκδόσεις Τόπος - Επανεκδόση
Εφημερίδα των Συντακτών

Στο βιβλίο παρουσιάζονται για πρώτη φορά στο ελληνικό κοινό δύο σημαντικά ντοκουμέντα. Το πρώτο είναι η ιστορική ομιλία του Φιδέλ Κάστρο λίγες μόνο μέρες μετά το πραξικόπημα Πιντοσέτ στη Χιλή ενώπιον ενός εκατομμυρίου διαδηλωτών στην πλατεία της Επανάστασης στην Αβάνα. Στην ομιλία του ο Κάστρο εστιάζει στην ταξική διάσταση της σύγκρουσης και αποκαλύπτει σοβαρές, άγνωστες ακόμη και σήμερα, πλευρές και λεπτομέρειες της καθοδηγούμενης από τη CIA φασιστικής επίθεσης και του ρόλου της κουβανικής επανάστασης στην αντιμετώπισή της.

Το δεύτερο ντοκουμέντο είναι άρθρο που έγραψε ο Φιδέλ Κάστρο το 2008 με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Αλιέντε. Σε αυτό περιλαμβάνονται αποκαλυπτικά αποσπάσματα από την ιδιωτική αλληλογραφία του Φιδέλ με τον Αλιέντε την περίοδο της προεδρίας του τελευταίου, από τα οποία αναδύονται σημαντικές και άγνωστες πλευρές της εποχής.

Στο βιβλίο περιλαμβάνεται και βιογραφικό σημείωμα του Φιδέλ Κάστρο. Αναφέρεται στις κύριες πλευρές της πολιτικής του δραστηριότητας από τον επαναστατικό αγώνα, τη νίκη της επανάστασης, της ανάδειξης της Κούβας σε σοσιαλιστική κοινωνία, την πάλη του κουβανικού λαού κατά του ιμπεριαλισμού και της αποικιοκρατίας. Αλλά και την προσπάθεια, μετά την ανατροπή των καθεστώτων του «υπαρκτού σοσιαλισμού», υπεράσπισης των σοσιαλιστικών κατακτήσεων στην Κούβα. Το βιβλίο κλείνει με ενδιαφέρον επίμετρο του επιμελητή του βιβλίου Δημήτρη Καλτσώνη. Το επίμετρο αναφέρεται στην εκλογική νίκη της Λαϊκής Ενότητας, στα φιλολαϊκά μέτρα της αριστερής κυβέρνησης, οικονομικά και πολιτικά, που άνοιξαν τον δρόμο για την εγκαθίδρυση σοσιαλιστικού καθεστώτος στη Χιλή.

Δ.Γ.

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Νεοσοσιαλισμός: Βάσιμη ελπίδα ή μια νέα συστημική ουτοπία;

Η βαθιά κρίση του καπιταλιστικού συστήματος δημιουργεί το έδαφος για να αναπτύσσονται θεωρητικές εναλλακτικές. Μία από τις πρόσφατες είναι η θεώρηση του «νεοσοσιαλισμού», η οποία παρουσιάζεται και μέσα από έναν τόμο - συλλογή άρθρων (εκδόσεις Νήσος), σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς.

Τα τελευταία χρόνια γίνεται όλο και πιο εμφανές ότι ενισχύεται αντικειμενικά η ανάγκη ριζικής κοινωνικής αλλαγής. Τα οικονομικά προβλήματα του καπιταλισμού, ακόμη και όταν δεν οδηγούνται σε κρίση, όπως αυτή του 2008, οξύνονται, γιατί διαπλέκονται και αλληλοτροφοδοτούνται με άλλες κρίσεις, όπως η ενεργειακή, η περιβαλλοντική, η υγειονομική, η πολεμική. Τα προβλήματα του καπιταλισμού είναι διαχρονικά και σύνθετα, ακόμη και όταν δεν διανύει περίοδο κρίσης. Το κοινωνικό κόστος που πρέπει να επωμιστούν οι κοινωνίες, προκειμένου να διατηρήσουν ζωντανό τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, γίνεται όλο και μεγαλύτερο. Οι υφέσεις και οι κρίσεις οδηγούν σε πτωχεύσεις, ανεργία, μείωση μισθών και επιδομάτων, εσωτερικές και εξωτερικές συγκρούσεις. Ωστόσο, οι καπιταλιστές επιβιώνουν, αξιοποιώντας την καταστροφή άλλων καπιταλιστών και τη μείωση των μισθών των εργαζομένων και έτσι ο κύκλος κρίσης-ανάκαμψη διαρκώς αναπαράγεται.

Οι θεωρητικοί του νεοσοσιαλισμού, αν και φλερτάρουν με τη θεωρία της κατάρρευσης του καπιταλισμού, που πρωτοδιατύπωσε ο Πολωνός μαρξιστής οικονομολόγος Χένρικ Γκρόσμαν το 1929, δεν την υιοθετούν ανοιχτά. Υποστηρίζουν όμως ότι το κοινωνικό κόστος που πρέπει να επωμιστούν οι κοινωνίες, προκειμένου να διατηρήσουν ζωντανό τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής γίνεται ολοένα και μεγαλύτερο. Κατά τη γνώμη τους, εάν το κόστος των υποδομών, όπως η εκπαίδευση, η υγεία, η σύνταξη κ.ά., που πρέπει να καλύπτουν κατά κύριο λόγο οι κοινωνίες, χρεωνόταν στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, τότε ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής θα έφτανε στα όριά του. Εν ολίγοις, οι θεωρητικοί του νεο-σοσιαλισμού φρονούν ότι ο καπιταλισμός έχει εξελιχθεί, αν όχι σε ένα παρασιτικό, τουλάχιστον σ'ένα άκρως αναποτελεσματικό σύστημα, το οποίο λεηλατεί την κοινωνική εργασία, ιδιοποιείται τα κέρδη και φορτώνει το κόστος της παραγωγής κατά βάση στην κοινωνία με αυξανόμενο εκθέτη.

Αναπαράγεται η ουτοπική ανάθεση της αλλαγής στο αστικό κράτος, το οποίο μόνο ουδέτερο δεν είναι

Οι νεοσοσιαλιστές θεωρούν καθοριστική την κοινωνική ιδιοκτησία. Φρονούν ότι η μετάβαση προς νέες μορφές κοινωνικής ιδιοκτησίας στον τομέα των μεγάλων επιχειρήσεων με την καθιέρωση της συλλογικής ιδιοκτησίας «δεν πνίγει την ατομική ευθύνη και πρωτοβουλία, αλλά μπορεί να επιτευχθεί σχετικά εύκολα, εάν υπάρχει πολιτική βούληση». Μόλις συμβεί αυτό, η καθιέρωση της συλλογικής λήψης αποφάσεων στην οικονομία θα αποτελέσει «μια διαδικασία ισοδύναμη με επανάσταση, χωρίς τη μία και μοναδική πράξη κατάληψης της κρατικής εξουσίας». Μ' αυτόν τον τρόπο «οι μεγάλες επιχειρήσεις θα μετατρέπονταν σε εταιρείες συνεργατών, στις οποίες η δημόσια ιδιοκτησία θα έπαιζε έναν αποφασιστικό ρόλο».

Η επαναστατικοποίηση των σχέσεων ιδιοκτησίας στις μεγάλες επιχειρήσεις θα απαιτούσε αναδιοργάνωση και στον τομέα

των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, στενή συνάφεια με τη δημόσια ιδιοκτησία των μεγάλων επιχειρήσεων, χωρίς όμως να απαλλοτριωθούν αυτές οι επιχειρήσεις.

Κατά τους θεωρητικούς του «νεοσοσιαλισμού», αυτός δεν έχει σχέση με τον «πολεμικό κομμουνισμό» που οδηγεί σε μια ευρύτατη εθνικοποίηση και συρρίκνωση του ιδιωτικού τομέα, αλλά περισσότερο με τη Νέα Οικονομική Πολιτική (NEP) του Λένιν ή με το New Deal στις ΗΠΑ, συστήματα που συνδυάζουν διαφορετικές μορφές ιδιοκτησίας, κρατική, συνεταιριστική, ιδιωτική στο «πλαίσιο μιας έξυπνα σχεδιασμένης οικονομίας». Μ' αυτόν τον τρόπο, κατά τους νεοσοσιαλιστές, «θα προκύψουν τρόποι παραγωγής και μορφές διαβίωσης κατάλληλες ν' αλλάξουν την οικονομία και την κοινωνία προς όφελος του κοινού καλού».

Με μία παρόμοια λογική, η Ναόμι Κλάιν υποστηρίζει μια νέα «πράσινη συμφωνία», την οποία λόγω τεράστιου κόστους δεν θα μπορούσαν να επωμιστούν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Άρα, αυτή η συμφωνία θα οδηγήσει σε μια δικαιότερη κοινωνική συμφωνία.

Παρά την προσπάθεια των νεοσοσιαλιστών να αρθρώσουν έναν ριζοσπαστικό λόγο που υπερβαίνει τον καπιταλισμό και την παραδοσιακή και χρεοκοπημένη σοσιαλδημοκρατία, και αυτοί εγκλωβίζονται στο προαιώνιο αμάρτημα της σοσιαλδημοκρατίας, ακόμη και μιας αριστερίζουσας, όπως το ρεύμα των νεοσοσιαλιστών. Στην ουτοπική, δηλαδή, ανάθεση αυτής της αλλαγής στο αστικό κράτος, το οποίο μόνο ουδέτερο δεν είναι. Και το οποίο βέβαια χωρίς ενδοιασμούς, θα αγνοήσει τα προοδευτικά αιτήματα, που θα προβάλλει μια προοδευτική πλειοψηφία. Δυστυχώς, όσο οι αυταπάτες αναπαράγονται για μια ρεφορμιστική συστημική και όχι επαναστατική υπέρβαση του καπιταλισμού, που είναι η μόνη δυνατή, ο καπιταλισμός θα δικαιωνίζεται, με μικροβελτιώσεις ενδεχομένως, τις οποίες θα διαδέχονται και θα ανατρέπουν επιδεινούμενες κρίσεις με περαιτέρω αντιδραστικοποίηση του καπιταλιστικού συστήματος.

ΗΠΑ

Χρίστος Κρανάκης

ΗΠΑ: Απεργία-σταθμός στις αυτοκινητοβιομηχανίες

Ταλάντευση των συνδικαλιστικών ηγεσιών της UAW ανάμεσα στην κλιμάκωση της πρώτης κοινής απεργίας στους τρεις μεγάλους ομίλους του Ντιτρόιτ και τον συμβιβασμό με την εργοδοσία, που εκβιάζει και απειλεί.

υρ απεργίας και κλείσιμο παραπάνω εργοστασίων. Χωρίς να μπορεί κανείς να εκτιμήσει ακριβώς μέχρι πού θα τραβήξει το σκοινί το UAW, αυτό που έχει ύψιστη σημασία – με μια πρώτη ματιά – είναι πως οι κλιμακούμενες στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό ταξικές αντιθέσεις δεν επιτρέπουν στην εργοδοσία και στους εργαζόμενους να τα βρουν στη «μέση».

Ενδεικτικά είναι τα στοιχεία ταξικής ανισότητας που χρωματίζουν το φόντο της απεργιακής μάχης: Το 2022 η General Motors, η Ford και η Stellantis (πρώην Chrysler)

πικά οι μισθοί τους μειώθηκαν, οι αποζημιώσεις που λαμβάνουν μέσω της χρήσης δικαιωμάτων αγοράς μετοχών αυξήθηκαν κατακόρυφα.

Έτσι, οι απεργιοί αγανακτούν – και με το δίκιο τους – μπροστά στο σήριαλ διαπραγματεύσεων (εδώ και 4 εβδομάδες) μεταξύ της εργοδοσίας και του σωματείου. Μετά από αναδιπλώσεις των τριών εταιρειών, φαίνεται πως το διαπραγματευτικό μπρα-ντε-φερ έχει γείρει ελαφρώς προς την πλευρά των εργαζομένων, καθώς κατά μέσο όρο οι προτάσεις της εργοδοσίας έκαναν λόγο για

ο πρόεδρος της UAW, Σον Φέιν, προμήνυσε ότι εάν και εφόσον δεν υπάρξει «σοβαρή πρόοδος» μέχρι την Παρασκευή 23 Σεπτεμβρη, το συνδικάτο είναι έτοιμο να διευρύνει την απεργία του σε περισσότερα εργοστάσια. «Δεν περιμένουμε και δεν αστειευόμαστε», δήλωσε. Υπενθυμίζεται ότι, μέχρι εκείνη τη στιγμή, η απεργία περιοριζόταν σε περίπου 13.000 εργαζόμενους, ενώ το UAW διαθέτει 400.000 ενεργά μέλη.

Οι επιπτώσεις της απεργίας στην παραγωγική βάση και την πολιτική σκηνή των ΗΠΑ έκαναν ήδη την εμφάνισή τους. Η GM προειδοποίησε ότι 2.000 εργαζόμενοι σε ένα εργοστάσιο συναρμολόγησης της εταιρείας στο Κάνσας «θα μείνουν άπραγοι» εξαιτίας της έλλειψης προμηθειών από εργοστάσιο που βρίσκεται υπό απεργία. Ακόμα, η μάχη παίρνει πιο διευρυμένα χαρακτηριστικά από μια παραδοσιακή σύγκρουση «εργοδοσίας-σωματείου», καθώς άπτεται του προγράμματος των ΗΠΑ περί μετάβασης στα ηλεκτρικά αυτοκίνητα και σε εναλλακτικές μορφές ενέργειας. Η μετάβαση αυτή ενδέχεται να μειώσει σημαντικά (μπορεί και κατά 40%) τον αριθμό των θέσεων εργασίας στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας, καθώς δεν θα απαιτείται ο ίδιος αριθμός εξαρτημάτων και συνεπώς εργαζομένων σε μια γραμμή συναρμολόγησης. Ακόμα, πίσω από την τωρινή απεργία εκφράζεται και ο φόβος του UAW αναφορικά με το εάν οι εργαζόμενοι στα εργοστάσια ηλεκτρικών αυτοκινήτων θα έχουν τα ίδια συνδικαλιστικά δικαιώματα με τώρα.

Οι δύο αυτές πλευρές επηρεάζουν το πολιτικό σκηνικό των ΗΠΑ και δημιουργούν «πονοκέφαλο» στον Μπάιντεν, ο οποίος έχει μιλήσει πολλάκις για την ανάγκη μετάβασης στην ηλεκτρική ενέργεια, προκειμένου να μην επιτρέψει στην Κίνα να πάρει το «πάνω χέρι» στη συγκεκριμένη αγορά. Ήδη, ο Τραμπ, που διεκδικεί ξανά την προεδρία, κατηγορήσε τον Μπάιντεν πως «θα δολοφονήσει την αμερικανική αυτοκινητοβιομηχανία και θα σκοτώσει αμέτρητες θέσεις εργασίας για πάντα».

Λιβύη

Έγκλημα διαρκείας με θύμα τον λαό

Κινηματική έκφραση, αν και όχι με οργανωμένο τρόπο, προσπαθεί να βρει ο πόνος και η οργή του λαού της Λιβύης μετά τις καταστροφικές πλημμύρες που στοίχισαν τη ζωή σε πάνω από 11.000 ανθρώπους. Περίπου μία εβδομάδα μετά το ξέσπασμα της θεομηνίας, το επίκεντρο των ταραχών εντοπίζεται στην πόλη Ντέρνα, στα ανατολικά της χώρας που ελέγχονται από τις δυνάμεις του Χαφτάρ, όπου οι κάτοικοι αντιμετωπίζουν τα «απότοκα» της πλημμύρας, όπως κρούσματα ασθενειών που μεταδίδονται από το νερό, μέχρι νάρκες που μετακινήθηκαν από τις βροχές. Μάλιστα, για λόγους ασφαλείας και υγιεινής, ολόκληρες περιοχές βρίσκονταν υπό εκκαθάριση.

Η πρώτη εμφάνιση του λαϊκού παράγοντα ήρθε τη Δευτέρα, όταν εκατοντάδες κόσμου βρέθηκαν έξω από το τζαμί Σαχάμπα της πόλης και εξέφρασαν την οργή τους σε αξιωματούχους. Σε βίντεο που έκαναν το γύρο του Διαδικτύου, αποτυπώνονται διαδηλωτές να ανεβαίνουν στον χρυσό τρούλο του τζαμιού και να φωνάζουν αντικυβερνητικά συνθήματα. Μάλιστα, αργότερα την ίδια μέρα, διαδηλωτές πυρπόλησαν το σπίτι του δημάρχου της πόλης, Αγκουίλα Σάλεχ.

Στον Σάλεχ επιρρίπτεται το μεγαλύτερο μερίδιο για τις καταστροφές και το σπάσιμο των δύο φραγμάτων που έσπειραν τον θάνατο στην πόλη. Ο ίδιος τα έριξε στον... θεό, κάνοντας λόγο για «πρωτοφανή φυσική καταστροφή, που ήταν στο χέρι του θεού». Παρ' όλα αυτά, είναι σαφές ότι οι αξιωματούχοι της διαλυμένης από τον εμφύλιο Λιβύης κατηγορούνται πως υποτίμησαν τις σχετικές προειδοποιήσεις σχετικά με την ευπάθεια της πόλης στις πλημμύρες και την επείγουσα ανάγκη να συντηρηθούν τα φράγματα. Ακόμα, ο Παγκόσμιος Μετεωρολογικός Οργανισμός έκανε λόγο για αναγκαίες προειδοποιήσεις εκκένωσης που ποτέ δεν εστάλησαν στους κατοίκους της Ντέρνα και των γύρω περιοχών.

Οι διαδηλώσεις ενδέχεται να ξεπεράσουν τα γεωγραφικά όρια της Ντέρνα, με τους κατοίκους της πόλης να απευθύνουν κάλεσμα σε αυτούς της Βεγγάζης, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης, να ξεσηκωθούν.

Ανοιχτό ήταν, τις ώρες που γράφονταν αυτές οι γραμμές, το ενδεχόμενο κλιμάκωσης της απεργίας που ξεκίνησε την προηγούμενη εβδομάδα από το συνδικάτο United Auto Workers (UAW) στο εργοστάσιο της General Motors στο Μιζούρι, της Stellantis στο Οχάιο και σε εκείνο της Ford στο Μίσιγκαν.

Φυσικά, οι ιδιομορφίες του ταξικού κινήματος στις ΗΠΑ και η έλλειψη μιας πολιτικής πρωτοπορίας που θα μετατρέψει τον κλαδικό αγώνα σε πολιτικό δεν αφήνουν περιθώρια για ευχολόγια. Το ίδιο το UAW από τη μία μιλάει για «παραγωγικές συνομιλίες» με τη Ford, από την άλλη απειλεί με διεύρυνση του μοντέλου της stand-

διέθεταν συνολικά περίπου 31 δισεκατομμύρια δολάρια ελεύθερων ταμειακών ροών, αριθμός που μεταφράζεται σε αύξηση της τάξεως του 91% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Την ίδια στιγμή, οι CEO των παραπάνω φέρεται να έχουν λάβει αύξηση (έμμεσου) μισθού της τάξεως του 40%. Εν γένει, όμως, σύμφωνα με το Ινστιτούτο Οικονομικής Πολιτικής, το 2022, η αναλογία της αμοιβής του Διευθύνοντος Συμβούλου προς τον μέσο εργαζόμενο στην παραγωγή στις μεγαλύτερες εταιρείες των ΗΠΑ έφτασε στο 400 προς 1, από 40 προς 1 πριν τέσσερις δεκαετίες. Όσον αφορά για τα πλαφόν που θα έθετε ο Λευκός Οίκος στις αμοιβές των αποκαλούμενων «golden boys», αυτά αποδείχτηκαν δώρο-άδωρο, καθώς παρότι τυ-

Οι πολιτικές προεκτάσεις της απεργίας φτάνουν στον Λευκό Οίκο και στην «κόντρα» Μπάιντεν και Τραμπ

μισθολογική αύξηση της τάξεως του 20%, την ώρα που το UAW ζητούσε 40% σε βάθος 4ετίας. Πάντως, αξίζει να σημειωθεί, πως οι αυτοκινητοβιομηχανίες εκδηλώνουν σημάδια αντεπίθεσης, με τη Ford να θέτει σε επ' αόριστον διαθεσιμότητα 600 εργάτες στο εργοστάσιο του Μίσιγκαν λόγω της απεργίας.

Με την πεποίθηση, λοιπόν, πως οι δύο πλευρές απέχουν αρκετά από το να συμφωνήσουν,

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Αυξάνει το χρέος, οι καπιταλιστές πλουτίζουν

Στα 307 τρισ. δολάρια εκτινάχθηκε το παγκόσμιο δημόσιο χρέος το πρώτο εξάμηνο του 2023, έχοντας αυξηθεί κατά 10 τρισ. από το τέλος του 2022. Έτσι, μέσα σε μία μόλις δεκαετία, έχει αυξηθεί κατά σχεδόν 100 τρισ., με αποτέλεσμα να αντιστοιχεί πλέον στο 336% του συνολικού ονομαστικού ΑΕΠ που παράγεται στον πλανήτη. Αυτό σημαίνει, πρακτικά, ότι το χρήμα που κυκλοφορεί συνεχίζει να αυξάνεται, παρά το γεγονός ότι οι κεντρικές τράπεζες έχουν (θεωρητικά) διακόψει τον κύκλο εκτύπωσης και αυξάνουν τα επιτόκια. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι οι πραγματικοί μισθοί των εργαζομένων βαίνουν διαρκώς μειούμενοι και ολοένα περισσότεροι άνθρωποι χαρακτηρίζονται φτωχοί, ενώ παράλληλα τα κέρδη των επιχειρήσεων –ειδικά των πιο μεγάλων και των εισηγμένων στα χρηματιστήρια– αυξάνονται θεαματικά, εύκολα μπορεί κανείς να συμπεράνει πού κατευθύνεται το κρατικό χρέη που «χρεώνεται» στους λαούς.

Ολοένα πιο σκληρή γραμμή απέναντι στους πρόσφυγες ακολουθεί η ΕΕ, υιοθετώντας στην πράξη τη γραμμή Μελόνι και Μητσοτάκη. Το απέδειξε το πακέτο των μέτρων που εξήγγειλε η πρόεδρος της Κομισιόν από τη Λαμπεντούζα, η δήλωση Μακρόν ότι η Γαλλία δεν θα δεχθεί άλλους ανθρωπούς από το μαρτυρικό αυτό νησί και η προαναγγελία της Γερμανίας για κλείσιμο συνόρων.

► «Πάρτι» για τρεις από το ακριβό πετρέλαιο

Ολοταχώς προς τα 100 δολάρια το βαρέλι κινείται η διεθνής τιμή του πετρελαίου (στις αρχές της εβδομάδας πλησίαζε τα 95 δολάρια), έχοντας αυξηθεί κατά σχεδόν 30% το τελευταίο εξάμηνο. Η πορεία αυτή αναδεικνύει τρεις μεγάλους ωφελημένους: Πρώτον, τις μεγάλες παραγωγούς χώρες, που γεμίζουν τα ταμεία τους και ενισχύουν τα κατά βάση αυταρχικά καθεστώτα τους. Για τα τελευταία, το πετρέ-

λαιο αποτελεί ένα από τα βασικά όπλα στο «παζάρι» με την ΕΕ, την Ιαπωνία και την Κίνα (και εμμέσως πλέον με τις ΗΠΑ, που είναι αυτάρχεις). Δεύτερον, τις μεγάλες εταιρείες του κλάδου, οι οποίες καταγράφουν ασύλληπτα μεγάλα κέρδη και μπορούν πολύ πιο εύκολα να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα. Και τρίτον, τα κράτη, που με τα φορολογικά έσοδα χρηματοδοτούν –μέσω της τσέπης των καταναλωτών φυσικά– τη μετάβαση στην εποχή της «πράσινης οικονομίας».

► Το Βατικανό γνώριζε για το Ολοκαύτωμα

«Εγώ δεν γνώριζα τίποτα». Αυτό είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα μότο της αστικής τάξης και των αυλικών της εκάστοτε εξουσίας, όταν αποκαλύπτονται τα εγκλήματα που έχουν διαπράξει οι κατά καιρούς κυβερνήτες. Οι επικεφαλής της Καθολικής Εκκλησίας (όπως, φυσικά, και των υπόλοιπων χριστιανικών και θρησκευτικών δογμάτων) δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση – κάτι που αποδεικνύεται περλίτερα με νέα επιστολή που ήρθε

στη δημοσιότητα αυτή την εβδομάδα και αφορά την περίοδο του ναζισμού και του Ολοκαυτώματος. Αποδέκτης ήταν ο προσωπικός γραμματέας του τότε ποντίφικα, Πίου του 12^{ου}, τον οποίο ο συντάκτης, ένα πάστορας που μετείχε στην αντίσταση εντός Γερμανίας, πληροφορεί αναλυτικά για την ύπαρξη των στρατοπέδων συγκέντρωσης, τους θαλάμους αερίων και τις εκτελέσεις. Φυσικά, το Βατικανό σφύριξε αδιάφορα – στο μέλλον δε, όπως συνηθίζει, θα επιχειρήσει να «καθαρίσει» με μια συγγνώμη.

Κόσμος γνάποδα

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Το Ναγκόρνο-Καραμπάχ και ο πόλεμος του Καυκάσου

Ενας νέος γύρος ένοπλων συγκρούσεων ξέσπασε την περασμένη εβδομάδα γύρω από το Ναγκόρνο-Καραμπάχ, τη διαφιλονικούμενη μεταξύ Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν περιοχή που «γεννά» κρίσεις από την εποχή της κατάρρευσης της ΕΣΣΔ, ενώ μάλιστα βρισκόταν σε εξέλιξη η συνεδρίαση της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη. Κατά τον πόλεμο της δεκαετίας του '90, η Αρμενία κατάφερε να αποσπάσει από το Αζερμπαϊτζάν όχι μόνο την αυτονομία της περιοχής του Ναγκόρνο-Καραμπάχ αλλά και επιπλέον εδάφη που εξασφάλιζαν τη γεωγραφική της ένωση με την αρμενική ενδοχώρα. Τότε, το Αζερμπαϊτζάν είχε διπλάσιο πληθυσμό και παρόμοιο ΑΕΠ με την Αρμενία. Σήμερα διαθέτει τετραπλάσιο πληθυσμό, τριπλάσιο ΑΕΠ και πενταπλάσιο στρατιωτικό προϋπολογισμό.

Το γεγονός αυτό αποτυπώνεται πλέον στρατιωτικά και πολιτικά, αφού η άνετη επικράτηση του Αζερ-

μπαϊτζάν ολοκληρώνει αυτό που ο πόλεμος του 2020 είχε αφήσει στη μέση, δηλαδή την επαναφορά του Ναγκόρνο-Καραμπάχ υπό αζερική κυριαρχία. Για την ακρίβεια, μετά από συγκρούσεις 24 ωρών, η τοπική ηγεσία του Ναγκόρνο-Καραμπάχ αναγκάστηκε να αποδεχτεί την ήττα της από τον αζερικό στρατό και να υπογράψει μια ειρηνευτική συνθήκη που προβλέπει την ενσωμάτωση του θύλακα στο Αζερμπαϊτζάν.

Η Αρμενία, αν και ο πρωθυπουργός της δήλωσε ότι δεν συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις για την ειρηνευτική, επέλεξε να μην επέμβει προς βοήθεια των ομοεθνών της. Η δε Ρωσία φαίνεται να αποδέχεται την πλήρη αντιστροφή των αποτελεσμάτων του πολέμου των αρχών της δεκαετίας του '90, ποντάροντας μάλλον στην πιθανή πτώση της φιλοδυτικής κυβέρνησης της Αρμενίας. Την κατάσταση παρακολουθούν από κοντά τόσο η Τουρκία όσο και το Ιράν,

κράτη που αμφότερα φιλοδοξούν να παίξουν ρόλο στον νότιο Καυκάσο, αλλά και οι ΗΠΑ που ενδιαφέρονται για την περιοχή του Καυκάσου. Οι σχέσεις Ιράν-Αζερμπαϊτζάν, αν και έχουν περάσει σημαντικές διακυμάνσεις, έχουν βελτιωθεί αισθητά το τελευταίο διάστημα, με το Ιράν να αναγνωρίζει την κυριαρχία του Μπακού στο Ναγκόρνο-Καραμπάχ. Ωστόσο, ο Ιράνός πρόεδρος εκδήλωσε εμμέσως την αντίθεσή του με την προοπτική δημιουργίας διαδρόμου ένωσης του Αζερμπαϊτζάν με τον θύλακα του Ναχτσιβάν, κάτι που θα σήμαινε «ξήλωμα» της συνοριογραμμής Ιράν-Αρμενίας. Η κατάσταση περιπλέκεται περαιτέρω, καθώς στην περιοχή σχεδιάζονται σημαντικοί εμπορικοί διάδρομοι που εκκινούν από την Ινδία και καταλήγουν στη Ρωσία. Άλλο ένα πεδίο αλλαγής ισορροπιών και ανταγωνισμού μεταξύ μεγάλων και περιφερειακών δυνάμεων με άγνωστες συνέπειες στο άμεσο μέλλον.